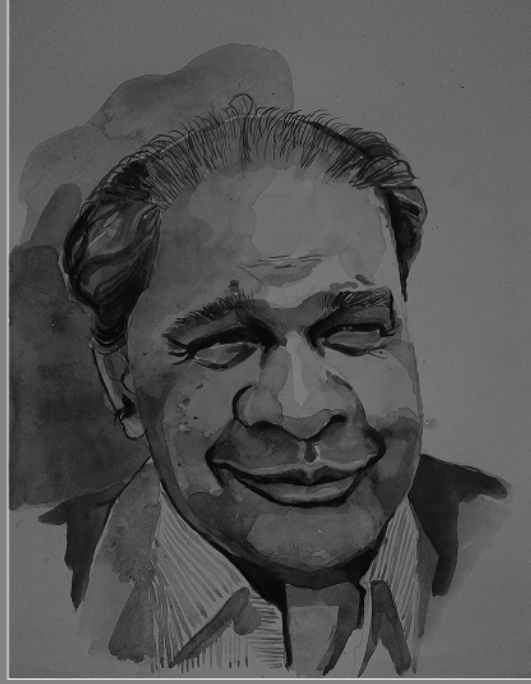

கணபதிப்பிள்ளை
சிவராஜா
வாழ்வும் தடமும்

Kanapathipillai Sivarajah
Memorial Anthology

06.09.1944 – 06.12.2020

தொகுப்பாளர்கள் | Compilers:

ரூபன் சிவராஜா | Rooban Sivarajah

பாலசிங்கம் யோகராஜா | Balasingham Yogarajah

மகா சிற்றம்பலம் | Maha Sittampalam

ராஜன் செல்லையா | Rajan Chelliah

நிர்மலநாதன் காசிநாதன் | Nirmalanathan Kasinathan

சிற்றம்பலம் சுபேந்திரன் | Sittampalam Subenthiran

உமாபாலன் சின்னத்துரை | Umapalan Sinnadurai

முகப்போவியம் | Cover Art:

பிருந்தாயினி பிரபாகரன் | Pirunthajini Pirabakaran

வெளியீட்டாளர் | Publisher:

மகா சிற்றம்பலம் | Maha Sittampalam

டிசம்பர் 2021 | December 2021

ஒஸ்லோ, நோர்வே | Oslo, Norway

Email: sivakmemorial@gmail.com

Contents | உள்ளடக்கம்

Introduction	5
அறிமுகம்	8
A person who cared about others	11
Sittampalam & Mahadevan Family	
தமிழர் தேசத்தை தொடுவானத்திற்கும் அப்பால் பார்த்த மாமனிதன் செல்வின் இரேனியஸ் (இலங்கை)	17
மூத்த சமூக-அரசியற் செயற்பாட்டாளர் தமிழ்3 ஊடக மதிப்பளிப்பு	25
In memory of Kanapathipillai Sivarajah	30
Svein Lund	
கனவும் இலக்கும் செயல்வலுவுமாக வாழ்ந்தவர் கலாநிதி சூசை ஆனந்தன்	35
Remembering K. Sivarajah	41
Professor N. Shanmugaratnam	
தன் வாழ்வின் மூலம் வழிகாட்டியவர் கலாநிதி சர்வேந்திரா தர்மலிங்கம்	45
A socially engaged man from Tromsø	53
Obiajulu Odu	
My dear father!	56
Siv Mansika Oyan	
பிறரது நேரத்தை மதிக்கின்ற மனிதர் கே.பி.நெஜி	60

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

Always been a visionary! 63
Raj Mathavan

Sivarajah - a serious face, a welcoming smile 65
Professor Jorge Santos

தும்பளை, துரோம்சோ, பின்லாந்த் 68
பாலசிங்கம் யோகராஜா

என் தம்பி சிவம்! 73
கமலராணி சேதர்

My Recollections of Kanapathipillai Sivarajah 78
S. Sambasivam

நினைவலைகளும் நிகழ்வனுபவங்களும் 83
சு. சாம்பசிவம் (கனடா)

A word from a colleague and friend 91
Steven Meglitsch

ஏதாவதொன்றினைச் செய்து முடிப்பதும்,
அதன் பெறுபேறும் எனக்குள் மகிழ்வைத் தருவன!
தமிழாக்கம்: ரூபன் சிவராஜா 93

Siva: A man with a unique journey 103
Ernst Bolle

Legacy of Sivarajah 106
Rajan Chelliah

தந்தைக்கு நிகரான உறவு! 111
மகா சிற்றம்பலம்

A helping hand! 113
Radha Sriranganathan

பட்டறிவும் படிப்பறிவும், நகைச்சுவை
உணர்வும் மிக்கவர் 114
சிவகுமார், தேவி, தீபனா, தர்ஷனா, சாரங்கன்

Sivarajah: a committed and solution-oriented man! 116
Odd Einar Dørum

ஐயாமாமியின் நினைவலைகள் 117
சரஸ்வதி இராசமாணிக்கம்

வெள்ளிப் பனிமலை வேங்கை சிவா ! 124
ஏ.ஜே.எம் சூசை (சொய்சா)

சீர்குலைவும் சவால்களும் 126
பேராசிரியர் நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா

Introduction

This anthology of writings is in memory of the senior social activist and fishery development expert, Kanapathipillai Sivarajah, who was a resident of Norway for five decades until he passed away in December 2020.

Mr Sivarajah was one of the first Tamils to set foot in Norway. He hailed from the village of Thumpalai in Point Pedro and was a student at Hartley College. He gained employment in Norway and moved to Tromsø, the city inside the Arctic Circle, at the age of 27.

Our desire has been to document Mr Sivarajah's life and his many active roles in various social spheres in this anthology. We have attempted to record the multiple dimensions of his life, his footsteps and the values he left behind. Due to several constraints including a tight time frame, we were not able to include all of Mr Sivarajah's social contributions in this memorial anthology. Our apologies for not being able to include contributions from everyone who knew him.

His activities concerned with social-political development have been in three areas. They are, efforts to maintain a meaningful relationship with the mainstream Norwegian society through his socio-political participation and democratic representation, activities related to the

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

welfare of Norwegian Tamils, and his development work directed towards his homeland. Our hope is that this document remains as a record for posterity highlighting the life and achievements of him.

Mr Sivarajah adopted a principled belief in the smooth integration with the Norwegian society, and he enacted that belief in a practical manner. His participation and coordination related to the social, political, democratic, and organizational spheres stand in proof of this. Sivarajah did not limit his focus to the main Norwegian society alone but extended it to the interests and rights of other foreign groups in Norway. Furthermore, he utilized his skills, abilities and expertise gained through experience and education in his chosen sphere of interest in many other platforms.

Sivarajah was a born fighter upholding leftist ideals. This anthology portrays his qualities and originality as an individual and as a social human being. It also displays his unique abilities, powerful personality, and proficiency. The views he expressed, the principles he upheld as a thinker in his life of deeds and his approach are captured here.

Fellow activists, academics, colleagues, his close relatives, and friends have all contributed to this anthology. They have done so from many parts of the world. On behalf of the editorial team, we wish to express our gratitude to all those who kindly took part in this venture.

The contents of this memorial publication are in Tamil and English, a reflection of the dedication to the range of arenas which Sivarajah chose to work in.

To act as a pioneer and a role model in integrating with the mainstream society in a new country, to strive for the wellbeing of one's fellow countrymen and other displaced foreigners in Norway, to attend to the development of the homeland, and to engage in all these with farsightedness is arduous and challenging. It is a mission that demands a principled, practical, progressive and appropriate approach, and a corresponding worldview.

Memorial Anthology of Kanapathipillai Sivarajah

Late Mr. Sivarajah whose imprints are in many a sphere in his host country, and his exemplary life and multiple roles are matters that could well serve as a model for all of us to follow in future.

It is with gratitude and much pleasure that we present to you this Memorial anthology on the first anniversary of the passing of Late Mr Kanapathipillai Sivarajah.

Rooban Sivarajah

Compiler Team

08.11.2021

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

அறிமுகம்

ஐந்து தசாப்தங்கள் நோர்வேயில் வாழ்ந்து கடந்த ஆண்டு (2020) டிசம்பர் மாதம் காலமாகிய மூத்த சமூக அரசியற் செயற்பாட்டாளரும் கடல்வளத்துறை அபிவிருத்தி நிபுணருமான கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா அவர்களின் நினைவாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள தொகுப்பு இது.

திரு. சிவராஜா அவர்கள் நோர்வேயில் கால்பதித்த முதல் தமிழர்களில் ஒருவர். தாயகத்தில் தும்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பருத்தித்துறை ஹார்ட்லி கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். 1972 ஆம் ஆண்டு தனது 27வது வயதில், நோர்வேயில் தொழில்வாய்ப்பினைப் பெற்றுத் துரொம்சோ நகருக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்.

அவரைப் பற்றிய இந்தத் தொகுப்பில் அவரது வாழ்வையும், அவர் இயங்கிய தளங்களினூடு அவரது சமூக வகிபாகத்தினையும் ஆவணப்படுத்த விழைந்துள்ளோம். அவருடைய பன்முகப் பரிமாணங்களை, அவர் பதித்த தடங்களை, அவர் விட்டுச்சென்றுள்ள விழுமியங்களை எமக்குக் கிடைத்த கால, சூழல் வரையறைகளுக்குள் பதிவுசெய்ய முயன்றிருக்கின்றோம். இந்தத் தொகுப்புக்குள் சிவராஜா அவர்களின் பங்களிப்பினை முழுமையாக உள்ளடக்கியுள்ளோம் என எம்மால் துணிந்து கூறமுடியாது. பல்வேறு வரையறைகள் காரணமாக அவரையறிந்தவர்கள் அனைவரையும் இவ்விதழ் ஊடாக இணைக்க முடியாமல் போனமைக்காக வருந்துகின்றோம்.

நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூகத்துடன் காத்திரமான தொடர்புகளைப் பேணியவாறான இணைந்த செயற்பாடுகள் - நோர்வேத் தமிழ்ச் சமூக நலன் சார்ந்த செயற்பாடுகள் - தாயகம் நோக்கிய செயற்பாடுகள் என மூன்று

தளங்களில் அவரது சமூக-அரசியல்-அபிவிருத்தி சார்ந்த இயங்குநிலைகள் இருந்துள்ளன. இத்தகு வகிபாகம் வரலாற்றுக்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் பயன்விளைவிக்கக்கூடியன என்பதை இத்தொகுப்பு பிரதிபலிக்கின்றது.

நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூகத்துடனான இணைந்த வாழ்வு தொடர்பான கொள்கை ரீதியான பொருத்தமான நிலைப்பாட்டினையும் நடைமுறை சார்ந்து தேவையான செயற்பாடுகளையும் அவர் முன்னெடுத்தார். அவருடைய சமூக, அரசியல், ஜனநாயக மற்றும் அமைப்பு ரீதியான பங்கேற்புகளும் தொடர்பாடல்களும் அவற்றுக்குச் சான்று பகர்கின்றன. பெருஞ்சமூகத்துடன் மட்டுமல்லாது நோர்வேயின் ஏனைய வெளிநாட்டுச் சமூகங்களின் நலன்கள், உரிமைகள் சார்ந்தும் காத்திரமான பணிகளை முன்னெடுத்திருக்கின்றார். தான் ஈடுபாடு கொண்ட துறையில் கல்வி மூலமும், பணியனுபவம் மூலமும் பெற்றுக்கொண்ட நிபுணத்துவ அறிவையும் ஆற்றலையும் பரந்த தளங்களில் பயன்படுத்தினார்.

அடிப்படையில் அவர் போராட்ட குணம் மிக்க ஒரு மனிதன். இடது சாரியச் சிந்தனைகளையும் கொண்டிருந்தவர். ஒரு தனிமனிதனாகவும் சமூக மனிதனாகவும் அவருடைய பண்பியல்புகளையும் தனித்துவங்களையும் இத்தொகுப்பு பதிவு செய்கின்றது. சமூக-அரசியல் செயற்பாட்டாளனாக அவரது ஆற்றல்களையும் ஆளுமைவளத்தினையும் நிபுணத்துவத்தினையும் பதிவுசெய்கின்றது. சிந்தனையாளனாக தனது வாழ்வினதும் செயற்பாடுகளினதும் வழியாக அவர் வெளிப்படுத்திய பார்வைகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் அணுகுமுறைகளையும் பதிவுசெய்கின்றது.

அவருடன் பல தளங்களில் இணைந்து பணியாற்றிய ஆளுமைகள், கல்வியாளர்கள், செயற்பாட்டாளர்கள், அவருடைய நெருங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்கள் இத்தொகுப்பில் பங்களித்துள்ளனர். உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளனர். இதன் உருவாக்கத்தில் இணைந்த அனைவருக்கும் நூலாக்கக்குழுவின் சார்பில் நன்றியைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

தமிழ், ஆங்கிலம் என இருமொழிகளில் இத்தொகுப்பின் உட்பொதிவுகள் வெளிவருகின்றமைகூட அவர் இயங்கிய தளங்களினதும் அவர் கொண்டிருந்த பார்வையினதும் பிரதிபலிப்பு எனலாம்.

புலம்பெயர்ந்த நாடொன்றில் பெருஞ்சமூகத்துடனான இணைந்த வாழ்விற்கான முன்னோடியாக வழிகாட்டியபடி - தான் சார்ந்துள்ள

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

சமூகத்தினதும் ஏனைய புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களினதும் நலன்களுக்காகச் செயற்பட்டவாறு - தாயகத்தின் மேம்பாட்டுக்காகவும் தொலைநோக்குடன் இயங்குவதென்பது சவால்கள் நிறைந்தவை. கொள்கைசார்ந்தும் நடைமுறை சார்ந்தும் முற்போக்கான அணுகுமுறையையும் உலகப்பார்வையையும் கோரிநிற்கின்ற பணி.

பல தளங்களில் தடம் பதித்துச் சென்றுள்ள சிவராஜா அவர்களின் வாழ்வும் வகிபாகமும் எதிர்காலத்திற்கு வழிகாட்டக்கூடியவை.

அமரர் திரு.கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு நினைவேந்தல் தொகுப்பினை உங்களிடம் கையளிப்பதில் மனநிறைவும் மகிழ்வும் அடைகின்றோம்.

தோழமையுடன்

ரூபன் சிவராஜா

நூலாக்கக்குழு

08.11.2021

A person who cared about others

Kanapathipillai Sivarajah

Sittampalam & Mahadevan Family

Introduction

Sivarajah who was born and bred in the village of Thumpalai, Point Pedro was a very kind hearted person and had an entrepreneur spirit. He used to talk a lot about his great grandfather, the late Mr Sittampalam (the founder of Sittampalam Theatre Anuradhapuram) who ventured to Anuradhapuram as an individual, was an entrepreneur, who set up many businesses there and became very rich and popular. He was a philanthropist and had helped many of his relatives to follow him to Anuradhapuram and engaged in business and paddy cultivation in the North Central Province. They all became very rich and were delivered from poverty. Sivarajah somewhat followed in his style in his life. He helped his own siblings, many relatives and friends to come up in life and they all are very grateful to him to this day.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

Inspiration to take Fisheries as a Career

Sivarajah studied at Hartley College, Point Pedro. After his O/L, he joined the Arts stream for the A/L as he was more interested in Social Sciences.

While studying in the A/L class (the year is circa 1962), Mr K.Pooranampilai, the Principal arranged for some of the A/L students to go on a night fishing expedition with the several local fishermen in their mechanized boats (fiberglass boats fitted with an out-board engine). Mr K.Pooranampillai was a revolutionary School Principal, who was very keen to develop the students in every aspect of human development.

The day after the night fishing expedition, Sivarajah was very excited, talking to friends and family about the trip, how they went into the deep sea, how the fishermen cast their nets, waited for several hours, pulled their nets back to the boat with the catch, and sailed back home. Sivarajah had vomited much that night as it was his first trip into the sea with the boat rocking and rolling to the waves. A photograph taken after reaching the shore on that day, appeared in the Hartley College Miscellany of that year. Both the fishermen and the students, along with Mr Pooranampillai were in the photograph, exhibiting some of the big fishes with the boats and the sea in the background.

Sivarajah started to think that fishing could be done more scientifically, and more advanced methods could be used. Though he doesn't come from a traditional fishing family, he thought he should choose fisheries as a career, learn all the advanced methods of fishing in the world and introduce them to our country.

His first step towards achieving this goal was to join the Government Fisheries Training Institute located in Negombo and follow a course for educated fishermen. The then Chairman of the Point Pedro Town Council, Mr Nadarajah, who was a good friend of Sivarajah's father, recommended that Sivarajah is a professional fisherman and is eligible to

receive this training. After spending something like 6 to 9 months at this Institute in Negombo, Sivarajah completed the course successfully.

His next step was to join the CeyNor project in Karainagar. He was involved there for a short period. During this time, he applied for a scholarship to go to Japan to study and be trained more in fisheries. This scholarship was arranged by the Asia Bunka Kaikan (ABK) with the Japanese industries for training personnel in diverse fields for those from the Third World Countries. Sivarajah was selected for this scholarship and he proceeded to Japan. He got his training in a Japanese company called Kibun & Co. The training was for a period of 9 months. Sivarajah was also taught the Japanese language and culture. He was also able to travel to some of the important places of interest in Japan and the stay was very enjoyable to him. He was also able to visit the Expo 65, the International exposition, held in Japan every five years those days.

After returning from Japan, he was looking for avenues to further his fisheries knowledge and involvement. He even bought a mechanized boat and nets. He had many fishermen friends by this time.

Another important event worthy of mention here, was an invitation by Mr K. Pooranampillai, the Principal of Hartley College to address the School Assembly. Sivarajah spoke on the subject “Modern Methods of Fishing.” He challenged the students to take fisheries as a career to develop and advance the fisheries in Sri Lanka.

Sivarajah realized that to progress further, he should go overseas to one of the countries that is advanced in fisheries. He was exploring the opportunities and applying for jobs in this field with his experience and qualification. He succeeded in securing jobs in Hammerfest in North Norway and Newfoundland in Canada. It was very difficult to choose the best one. Both looked promising. Finally, he chose Norway.

Sivarajah left for Norway in early 1972. He chose to travel overland to Norway both due to financial constraints and also to be adventurous. The first lap was to fly to Bombay from Colombo. He reached Norway

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

after several weeks of over land travel, using various means, even hitch-hiking. He remarked later that it was a tough journey and he wouldn't like even his worst enemy to go through the ordeal that he went through.

Thumpalai Development project

Sivarajah, from his school days, always wanted to develop his village Thumpalai, socially, economically and in education and skills. He used to talk about this with those who are close to him. He researched about the different people groups that live there and the trades that they were engaged in. For example, he identified them as small scale agriculture, animal husbandry, fishing, toddy tapping, handloom weaving (making bed sheets, sarees, towels etc) and making food items from the palmyrah palm such as jaggery, odial flour, panatu etc and making utility items such as mats, boxes, thirukanai, ornaments etc. He wanted to develop these so that they can be modernized to increase yield, sustainability, better marketing and to give good income. Later, after going to Norway he engaged the University of Jaffna to do a professional survey, paying them a reasonable fee. Their findings and recommendations had to be shelved due to the intensifying of the civil war.

During the years 2004 to 2006, he came to Sri Lanka a few times, travelled to all the coastal areas of the North and East, and did an extensive survey and prepared a master plan to develop the fisheries. His higher studies in the university in Norway and the training and experience he received in fisheries in Norway, helped him to do this. He was an adviser to the Norwegian government in fisheries in North Norway.

Educational Development

Then he identified that a preschool is needed to develop the education of the people of Thumpalai. He requested Mrs Sugirtharatnam Mahadevan, his cousin to coordinate this. She went to all the houses in Thumpalai, where children in the age of preschool were, and enrolled them. She appointed Nirmala (Apothecary Thirunavukarasu's daughter) and Thayanithy (Navam) as the teachers. They started to have the

preschool at his mother's rented house in Thumpalai in 1981. The school was inaugurated by Mr Kandasamy, who was the owner of the house with lighting of the traditional lamp. Nirmala suggested the name Siru Malargal Padasalai (Little Flowers Montessori). Later they rented a house for this purpose and moved the preschool there. They used the hall and verandah of the house. As the verandah was open they closed it for the convenience of the children. They conducted annual sports meet also.

Initially all the funding was provided by Sivarajah. Later the parents paid a fee to cover the teacher's salary. In early nineties the administration was taken over by Thumpalai Sana Samuga Nilaiyam.

Later he bought a close relative's house in front of Thumpalai Nellandai Amman Temple. The preschool was moved to this house. He donated this house to Thumpalai Nellandai Amman Temple. A religious school (Ara Neri Padasalai) is also functioning in this house. He requested the temple to preserve the frontal of the house. The temple has made some modification to the house preserving the front structure and a large function hall and dining facilities were added to it. Now it's used for functions such as weddings, birthday parties, puberty ceremonies, social and religious meetings etc with catering facilities.

He has also helped some of his relatives and friends to go to Norway, Finland and UK for higher studies and employment helping with guidance in gaining admission and finances.

Other Charities by Mr Sivarajah

In 1981, he wanted to help two families in Thumpalai, who lived below the poverty level and requested his cousin, Mrs Sugirtharatnam Mahadevan to identify the families. She identified two families and bank accounts were opened in their name and he remitted money monthly to these families until the children had good education and were able to stand on their own. Now these families are doing well, and they appreciate the help provided by Sivarajah.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

When we visited him in Norway in 2008, he told us that he was helping with some English teaching in Mannar. He told us he was funding the project. He was getting progress reports of the students and details of the activity from the organisers and the cost was \$3,000 for six months.

Sittampalam is Sivarajah's father's younger brother. Mahadevan is Sivarajah's father's and mother's nephew. Mrs Sittampalam & Mrs Mahadevan are sisters and nieces of Sivarajah's father and mother (from both sides)

From magazine NOTAM 2005

Kanapathipillai Sivarajah ble født på Sri Lanka i 1945 og reiste fra sin varme hjemby til iskalde Nord-Norge i 1972. Hans samfunnsengasjement viste seg raskt få år etter hans ankomst til Norge, i løpet av kort tid var han aktiv på politiske arena. Han har i dag vært aktivt medlem av RV i flere år og har vært folkevalgt representant i Troms fylkesting og i Tromsø kommunestyre. I årene 1980-86 tok han fiskerikandidatsstudiet ved Universitetet i Tromsø, og siden har arbeidet som rådgiver ved Fiskeridirektoratet i Tromsø. I den siste tiden har han trappet ned de politiske aktivitetene i Norge og bruker tid og krefter på rehabilitering og utvikling av fiskerinæringen nordøst på Sri Lanka. NOTAM fikk gleden av å føre en interessant og lærerik samtale med denne mannen.

En samfunnsengasjert mann fra Tromsø

Kan du fortelle om ditt engasjement innen fiskerisektoren på Sri Lanka?

Jeg er hele tiden opptatt av utvikling innen fiskeri og havbruksnæringen i nordøst Sri Lanka. Nordøst har 60 % av øyas kystlinje og dermed et stort potensial for utvikling av kystfiske, havfiske og havbruk. Fiskere og kystbefolkningen i nordøst har opplevd store ødeleggelser gjennom 20 års krig. Nå har de også blitt ofre for tsunamien. Man kan si at kystbefolkningen i nordøst har fått sin andre tsunami.

Har du jobbet i nordøst Sri Lanka?

Ja, i fjor var jeg i Kilinochchi i 3 måneder ved Planning and Development Secretariat of LTTE (PDS) og utredet rehabilitering og utvikling av fiskerisektoren etter krigen. Dette førte meg til Sri Lanka i januar etter tsunamien, og forslag til å se på tsunamis virkning og forslag til å gjøre noe med et

Hva bør gjøres nå?

Nødhjelpsfasen er over. Nå bor folk i midlertidige telt. Folk må få mulighet til å tjene sine egne penger igjen. Har satt i gang et prosjekt som heter "BACK TO VILLAGE - BACK TO SEA". Det kreves mye penger for å skaffe motor og redskap. Det neste naturlige steget vil være å utvide markedsmuligheter, isfabrikker, veier, kjølelager og den ødelagte fiskeindustrien på bena igjen.

Kan man klare dette uten ekstern hjelp?

Jeg tror ikke at vi kan klare det uten ekstern hjelp som allerede har vært hardt rammet av den overveldende krigens brutalitet, er det lite eller nesten ingen infrastruktur igjen etter tsunamis ødeleggelser. Det er opp igjen, og vil kreve enorme økonomiske midler.

Hva kan tamiler i Norge gjøre?

Vi kan hjelpe dem som er så heldige som å ha familie i Norge. Vi kan hjelpe dem som er så heldige som å ha familie i Norge.

அவரது சிந்தனைகளும் அணுகுமுறையும் விசாலமானதும் ஆழமானதுமாகும். கடல்வளத்தினை வெறுமனே மீனவச்சமூகத்தின் வாழ்வாதாரம் என்பதற்கும் அப்பால் பார்க்கும் தொலைநோக்குக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. தாயகத்தின் நீண்டதும் பரந்ததுமான கடல்வளத்தை உரிமைகொண்டாடும் மீனவச்சமூகம் வெறும் ஏழைமீனவர்களாகவும் அன்றாடங்காய்ச்சிகளாகவும் இருக்கும் நிலையிலிருந்து கடற்றொழில் தொழில் முனைவோர்களாக (Fishing Entrepreneurs) மாறவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக சிவராஜா அண்ணை இருந்தார்.

தமிழர் தேசத்தை தொடுவானத்திற்கும் அப்பால் பார்த்த மாமனிதன்

செல்வின் இரேனியஸ் (இலங்கை)

அறிமுகம் நிகழ்ந்த சூழலும் இணைந்து பணிசெய்த காலமும்

நோர்வே தேசத்திலிருந்து தாயகம் வந்திருந்த புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தின் வளவாளர்களில் ஒருவராக 2002இல் எனக்கு கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா அவர்கள் தமிழர் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தினரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். அறிமுகம் இயல்பானதாகவே இருந்தது. அன்றிலிருந்து என்னால் அன்புடனும் பெருமையுடனும் நேசிக்கப்பட்ட சிவராஜா அண்ணையின் உறவு பலபரிமாணங்களில் அவரைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றவும் அவருடாக நோர்வேஜிய சமூகத்தையும் அதன் அரசியல் நிர்வாக மற்றும் சமூக கட்டமைப்பினையும் மட்டுமல்லாது அவரது சிறப்புத்துறையான கடல்வள அபிவிருத்தி சார்ந்த வடதுருவநாடுகளின் வெற்றிக் கதைகளையும் அறிய முடிந்தது.

ஆரம்பத்தில் தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தின் ஒரு செயற்பாட்டாளராக காணப்பட்ட அவரது செயற்பாடுகள் படிப்படியாக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த திட்டமிடல் செயலகத்தினுடன் மிக நெருக்கமாக மாறியது. 2002 காலகட்டத்தில் நோர்வேஜிய அரசாங்கத்தின் அனுசரணையுடன் இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலை இயக்கத்திற்கும் இடையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் வெளிப்பாடாகவும் இடைக்கால செயற்பாடாகவும் “வடக்கு கிழக்கு உடனடி மனிதாபிமானத்திற்கும்

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாசுப்பு

புனர்வாழ்வுக்குமான செயலகம்” (Secretariat for Immediate Humanitarian Needs of North and East) என்ற செயலணி உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் பணிப்பாளராக பொறுப்புக்களை நான் ஏற்றிருந்தபடியினால் இலங்கை அரசின் சமாதான செயலகம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான-ச்செயலகம் ஆகியவற்றின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் பல்வேறு அரச அமைச்சு-க்கள் திணைக்களங்களுடன் மட்டுமல்லாது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் திட்டமிடல் செயலகத்துடனும் மிக நெருக்கமாக இணைந்து பணியாற்றுவதற்கான ஆணை எனக்கு பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டிருந்த இரண்டு தரப்பினராலும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து போரினால் சிதைவுற்றிருந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச செயலணியான ஐக்கிய அமெரிக்கா, நோர்வே, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய தேசங்களின் கூட்டமைப்பினாலும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

புனர்வாழ்வு - புனரமைப்பு - அபிவிருத்தி

அன்றைய காலகட்டத்தில் எனது செயலகத்தின் முதன்மையான பணியாக வடக்கு கிழக்கிற்கான புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி முன்னுரிமைகளை அடையாளம் கண்டு அதனை உதவி வழங்கும் நாடுகள் கூட்டணிக்கு சமர்ப்பிப்பதுவாகவே தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது மிகவும் புலமையும் சவாலும் மிகப்பெரும் ஆளணியையும் நிதிவளத்தையும் வேண்டி நின்ற விடயமாக அமைந்திருந்தது.

பேச்சுவார்த்தைத் தரப்பினரின் வேண்டுகோளின்படியும் உதவிவழங்கும் நாடுகள் கூட்டணியின் அறிவுறுத்தலின் பேரிலும் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிறுவனம் இந்த இமாலயப் பணியினை நிறைவேற்றித்தர முன்வந்தது. நான் இங்கு இதனை இமாலயப்பணி எனக் குறிப்பிட்டதற்கு பலகாரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று தயாரிக்கப்படும் அறிக்கை இரண்டு போரிட்ட தரப்பினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். வடக்கு கிழக்கு மக்களின் உண்மையான நிலைமையினை ஓரளவிற்கு துல்லியமாகவும் துறைசார் முன்னுரிமைகளுடனும் சாத்தியமான முன்மொழிவுகளுடனும் அடையாளங்காணப்பட்டு அதற்குரிய உத்தேசச்செலவு மதிப்பீடுகளுடனும் இறுதி செய்யப்படவேண்டும். இவையாவும் மிகக்குறுகிய கால அட்டவணைக்குள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என பல நிபந்தனைகள் அங்கு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன.

கிளிநொச்சியில் அமைந்திருந்த எனது செயலகத்தை மையமாகவும் திட்டமிடல் செயலகத்தை அனுசரணை வளாகமாகவும் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்த தேவைகளை மதிப்பிடும் செயற்பாட்டில் அரசாங்கத்தரப்பில் சகல மத்திய மற்றும் மாகாண அரசுகளும் திணைக்களங்களும் அவர்களின் துறைசார் நிபுணர்களும் பங்குபற்றினார்கள். அதேவேளையில் அடையாளம் காணப்படவேண்டிய திட்டங்கள், முன்னுரிமைகள் தொடர்பாக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் மிகவும் கரிசனையுடனும் மக்கள் சார்ந்ததாகவும் இருப்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உலகம் தழுவியதாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த துறைசார் தமிழ்ப் புலமையாளர்களை மிகவும் திறந்த மனதுடன் பங்களிப்பு செய்யுமாறு அழைத்திருந்தார்கள்.

அது ஒரு கனாக்காலம் போல் அமைந்திருந்தது. போரினால் சிதைந்திருந்த வடக்கு கிழக்கினையும் மக்களையும் போரின் அழிவுகளிலிருந்து விரைந்து மீட்டெடுப்பதற்கான கனவுடன் போரிலீடுபட்டிருந்த இரண்டு தரப்பினரின் சார்பாக நூற்றுக்கணக்கான துறைசார் நிபுணர்களாலும் புலமையாளர்களாலும் அரசு துறை அபிவிருத்தி ஆலோசகர்களாலும் கிளிநொச்சி நிரம்பிவழிந்தது.

கடல், மீன்பிடி அபிவிருத்தி சார்ந்த நிபுணத்துவம்

ஏனைய துறைகளுக்கு பங்களிக்க பெருமளவு துறைசார் புலம்பெயர் நிபுணர்களும் திட்டமிடலாளர்களும் வந்திருந்தாலும் கடல் மற்றும் மீன்பிடித்துறையின் அபிவிருத்திக்கான நிபுணர்களையும் ஆலோசகர்களையும் புலம்பெயர் சமூகத்திலிருந்து கண்டறிவது மிகவும் சவாலான விடயமாக இருந்தது. இந்த வெற்றிடத்தை தனியொரு மனிதனாக கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா நிரப்பினார் என்றால் காலத்தால் அவர் தேசத்திற்கு செய்த மாபெரும் கடமைகளில் ஒன்றாக அது அமைந்திருந்தது.

அந்நாளில் தேவைகளையும் அதன் முன்னுரிமைகளையும் கண்டறிந்து தீர்மானிப்பது என்பதற்கான தகுதிவிசுவகளை உருவாக்குவது எமக்கும் ஜ.நா. அபிவிருத்தி திட்ட புலமையாளர்களுக்கும் மிகப்பெரும் சவாலாக அமைந்திருந்தது. இலங்கை அரசின் கொள்கை வகுப்பாளர்களைப் பொறுத்தவரை ஓரளவுக்கு விரைவாக இயல்புநிலையினை வடக்கு கிழக்கில் கட்டியெழுப்பக்கூடிய வரையறையான திட்டங்களையும் மரபுசார்ந்த அபிவிருத்தி திட்ட அனுமுறைகளையும் பின்பற்றுவது சிறப்பானது என்ற கருத்து மேலோங்கி இருந்தது.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

நிலைகொள் அபிவிருத்தி பற்றிய தொலைநோக்கு

ஆனால் திட்டமிடல் செயலகத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழர் தேசத்தின் எதிர்கால இருப்புக்கும் செழுமைக்கும் வேண்டிய கட்டுமானங்களையும் அதனைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் இயல்திறன் கொண்ட தந்திரோபாய சமூக ஆற்றல்களையும் அதற்கு வேண்டிய வளங்களையும் நிறுவனங்களையும் உருவாக்கவேண்டும் என்ற தொலைநோக்குடன் எல்லாவிடங்களையும் அணுகுமாறு தங்களது புலம்பெயர் ஆலோசகர்களுக்கு கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

பல தசாப்த யுத்தத்தால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மிகவும் சிதைக்கப்பட்ட தமிழர் வாழ்நிலப்பரப்பினதும் அங்குள்ள மக்கள் சமூகத்தினதும் மீள்எழுச்சி என்பது யுத்தப்பாதிப்புக்களுக்கு அப்பால் தொடர்ச்சியாக திறந்த பொருளாதாரத்தின் அனுகூலங்களுக்கு ஊடாக தங்களது வளர்ச்சியையும் வாழ்க்கைத்தரத்தையும் தக்கவைத்துக்கொண்ட இலங்கைத் தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் குறையாத நிலையினதாக அமையவேண்டும் என்பதில் மிகவும் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தார்கள்.

இந்த விடயத்தை முழுமையாக உள்வாங்கி எங்களுக்கு வழிகாட்டியவர்களுள் ஒருவராக திரு.கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா விளங்கினார் என்பதனை நான் மிகவும் பணிவுடனும் பெருமையுடனும் இக்கட்டுரையூடாக பதிவுசெய்வதில் நிறைவு கொள்கின்றேன்.

நோர்வே: சிவராஜா அண்ணருடனான உறவின் பரிமாணம்

சுமார் எட்டுவருடங்கள் எனது வனவாசம் நோர்வேயில் அமைந்தது. அந்த எட்டுவருடங்களில் சிவராஜா அண்ணைக்கும் எனக்குமான உறவு இன்னுமொரு பரிமாணத்திற்குள் பிரவேசித்தது. அவர் துரொம்சோ (Tromsø) என்ற வடதுருவத்திற்கு நெருங்கிய திசையில் இருந்தாலும் அவர் நோர்வேயின் தலைநகர் ஓஸ்லோவிற்கு வரும்போது நாங்கள் தவறாமல் சந்திப்பதும் மணிக்கணக்கில் குரோண்லாண்ட் (Greenland) என்ற பகுதியில் அமைந்துள்ள துருக்கிய நாட்டவரின் உணவு விடுதியில் மணிக்கணக்கில் அமர்ந்து தமிழர் தேசத்தின் பொருளாதார மீள்எழுச்சிக்கான கருத்திட்டங்களைப்பற்றி விவாதிப்பதுமாக நாட்கள் அமைந்தன.

தாயகத்தின் தன்னிறைவான பொருண்மியத்தில் கடல்வளமும் மீன்பிடியும் கொண்டிருக்க வேண்டிய பாத்திரமும் முக்கியத்துவமும் பற்றிய

அவரது சிந்தனைகளும் அணுகுமுறையும் மிகவும் விசாலமானதும் ஆழமானதுமாகும். அவரது பார்வை கடல்வளப் பொருளாதாரத்தை வெறுமனே மீனவச்சமூகத்தின் வாழ்வாதார செயற்பாடு என்பதற்கும் அப்பால் பார்க்கும் தொலைநோக்குகொண்டதாக அமைந்திருந்தது. அவரது தேடல் தமிழர் தாயகத்தின் கடல்வளப் பொருளாதாரத்தில் நோர்வேஜிய தேசத்தின் வளங்களும் நிறுவனங்களும் ஆற்றல்களும் வெற்றிக்கதைகளும் எவ்வாறு ஆக்கபூர்வமாக பங்களிக்கலாம் என்பதிலேயே அக்கறை கொண்டிருந்தது.

நிபுணத்துவ ஆற்றலும் சிந்தனையும் கனவும்

தாயகத்தின் நீண்டதும் பரந்ததுமான கடல்வளத்தை உரிமைகொண்டாடும் மீனவச்சமூகம் வெறும் ஏழைமீனவர்களாகவும் அன்றாடங்காய்ச்சிகளாகவும் இருக்கும் நிலையிலிருந்து கடற்றொழில் தொழில்முனைவோர்களாக (Fishing Entrepreneurs) மாறவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக சிவராஜா அண்ணை இருந்தார்.

இலங்கைத்தீவின் பருத்தித்துறைக்கு வடக்கே வங்காளவிரிகுடாவில் இலங்கைத்தீவின் பாரிய பொருளாதார வலயத்திற்குள் பெரும்பகுதியைக்கொண்டதாக காணப்படும் பேதுருமீன்வளமேடையின் (PedroBank) முழுமையான அனுகூலங்களையும் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மீனவர்கள் அறுவடை செய்யவேண்டும் என்ற பேரவா அமரர் திரு.க.சிவராஜாவின் முயற்சிகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

அதிநவீன வசதிகள் கொண்டதும் ஆழ்கடலில் பல வாரங்கள் மாதங்களுக்கு கடலிலேயே தரித்து நின்று மீன்களைப் பிடித்து களஞ்சியப்படுத்தும் வசதிகளும் கொண்ட - பாரிய இயலளவு கொண்டதுமான பலநாள் மீன்பிடிக்கலங்களில் வருகைதந்து பேதுரு மீன்வள மேடை வலயத்தில் உள்ள மீன்வளத்தை அறுவடை செய்யும் தென்னிலங்கை, தென்னிந்தியா, பங்களாதேஸ், கொரியா, சீனா போன்ற நாடுகளின் மீனவர்களுடன் போட்டியிட்டு - மீன்வளத்தை உலக நியமங்களுக்கு உட்பட்டு எமது மீனவர்களும் அறுவடை செய்யவேண்டும். அதன்பொருட்டு எமது மீனவர்களின் அறிவும் ஆற்றல்களும் தொழிலாண்மையும் விருத்திசெய்யப்பட்டு கூர்மைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது அவரது செயற்பாட்டுக் குறிக்கோள்களின் பட்டியலில் முதன்மையானவைகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

குறிப்பெடுத்தல்- கோவைப்படுத்தல்- செயற்படுத்தல்

அமரர் க.சிவராஜா அவர்கள் தாயகத்தின் மீளெழுச்சிக்காக சிந்தித்த தன்மையும் செயற்பட்ட முறையும் சிறப்பானது. தனது சிந்தனையில் உதிக்கும் புத்தாக்கமான விடயங்கள் யாவற்றையும் கடதாசியில் குறிப்பெடுத்து அதனை கோவைப்படுத்தி எப்பொழுதும் தன்னுடன் எடுத்துச்செல்வார். வெறுமனே வாய்ச்சொல் வீரராகவோ கற்பனைக்கோட்டை கட்டுபவராகவோ தத்துவப்பிரசங்கியாகவோ தன்னை அவர் ஒருபோதும் முன்னிறுத்தவில்லை. தான் பேசுபவைகள் யாவற்றையும் கூட குறிப்பெடுப்பதுடன் தனது சிந்தனை மற்றும் முன்மொழிவுக்கான முன்மாதிரிகளையும் உதாரணங்களையும் தான் ஜப்பான் நாட்டிலும் நோர்வேயிலும் அவதானித்த மற்றும் கற்றுக்கொண்ட விடயங்களை மையமாகவைத்தே கூறுவார்.

நோர்வேஜிய சமூகத்துடன் தோழமையும் தொடர்பாடல்களும்

அவருடைய மற்றுமொரு பலம் நோர்வேஜிய சமூகத்தின் பலதரப்பு ஆளுமைகளுடன் கொண்டிருந்த தோழமையான உறவுகளும் தொடர்பாடல்களும் ஆகும். அரசியல் சமூக மற்றும் பலதுறைசார் செயற்பாட்டாளர்களுடன் அவருக்கிருந்த நட்பும் அறிமுகமும் காரணமாக அவர்களின் நல் ஆதரவினையும் துறைசார் நிபுணத்துவத்தையும் அவர்கள் சார்ந்த நிறுவனங்கள் கொண்டிருந்த வளங்களையும் எவ்வாறு தாயகத்தின் கடற்றொழில் அபிவிருத்திக்கும் மீனவச்சமூகத்தின் வலுவான எழுச்சிக்கும் பேணதகு தன்மை கொண்ட கடல்வள முகாமைத்துவத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம் என தொடர்ச்சியாக சிந்தித்து ஆரம்பக் கலந்துரையாடல்கள் பலவற்றினை முன்னெடுத்திருந்தார். அத்தகைய பல கலந்துரையாடல்களுக்கு என்னை அழைத்து அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தது மட்டுமல்லாமல் கலந்துரையாடல்களுக்குப் பின்னான தொடர்நடவடிக்கைகளுக்காக தொடர்ச்சியாக தொலைபேசி உரையாடல்களையும் மின்னஞ்சலூடான கருத்துப் பதிவுகளையும் மேற்கொண்டார்.

தாயகத்தின் அபிவிருத்திக்கு முதலிடம்

அவரிடம் நான் வியந்து கற்றுக்கொண்ட பலவிடயங்களை நான் இங்கு குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும். ஒன்று அவருடனான எந்தக் கலந்துரையாடலிலும் தாயகத்தின் அபிவிருத்தி என்பதனையே மையக் கருப்பொருளாக இருக்கும். இரண்டாவது எல்லாநிலையில் எந்தக் கலந்துரையாடல்களும் தொடர்ந்து அவை தொடர்பான பதிவும் பின்னூட்டலும் மின்னஞ்சலூடாக அவரால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். மின்னஞ்சல்களைத் தொடர்ந்து அவர்

தொலைபேசியூடாக நினைவூட்டல்களையும் முன்னெடுப்பார். மூன்றாவது யுத்தத்தால் அழிந்த தாயகத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பது மனிதாபிமான உதவிகளுக்கும் இடையீடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதும் தனித்துவமானதும் அதேவேளை அவைகளே முதன்மையானவைகளும் கூட என்ற நிலையிலிருந்து அவர் இறங்கி வந்ததனைக் காணமுடியவில்லை.

அவர் தான் தனியனாக தன்முனைப்புக்கொண்டு செயற்படுவதில் நம்பிக்கையற்றவராக இருந்தார். எப்பொழுதும் நோர்வேஜிய சமூகத்தின் நிறுவனங்களையும் தனிநபர்களையும் குழுக்களையும் இணைத்து நாங்கள் பயணிப்பதன் மூலம் தான் அவர்களது ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினை எமது தாயகத்தின் பொருண்மிய மேலாண்மைக்காக தக்கவைக்கமுடியும் என்பது அவரது வலுவான நம்பிக்கையாக இருந்தது.

எதிர்பாராத இறுதிக்காலம்

தான்கொண்டிருந்த அத்தகைய தொடர்புகளை எவ்வித தயக்கமுமின்றி மற்றவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி ஒரு வலுவான வலையமைப்பை அவர் உருவாக்கித் தந்துள்ளார். எதிர்பாராத நிலையில் அவரது இறுதிக்காலம் அமைந்து அவரினது செயற்பாட்டு ஆற்றல்களை முடக்கிப்போட்டிருந்தும் அவரது சிந்தனையும் ஆன்மாவும் இறுதிக்கணம்வரை தாயகத்திற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்திருந்தது என்பதில் எனக்குத் தெளிவு.

அவர் சுகவீனமடைந்து முடங்கிப்போய் தனது அன்பு மனைவியினதும் மகளினதும் முழுமையான பாசத்தினாலும் பராமரிப்பினாலும் உயிர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு முறை நானும் திரு.பாலசிங்கம் யோகராஜாவும் (பாஸ்கரனும்) அவரது துரொம்சோ இல்லத்திற்கு சென்று அவரது குடும்பத்தினரின் அனுமதியுடன் பார்வையிட்டோம். அந்நிகழ்வினை அவரை நாங்கள் பார்வையிட்டோம் என்று நான் கூறுவதனைவிட அவரது ஆன்மா பேசியதனை என்னால் கேட்க முடிந்தது என்றே கூறுவேன். அந்த நிலையிலும் அவரது கேட்கும் சக்தி சிறப்பாக இருந்ததுடன் எங்களைக் கண்டதும் துணைவியாரின் உதவியுடன் எழுந்து நகர்ந்து அவருக்கான கதிரையில் அமர்ந்தார். அவருடைய குறிப்பினையும் அவாவினையும் புரிந்து கொண்ட நான் அவரது ஆர்வத்திற்குரிய அபிவிருத்தி தொடர்பான தொடர்விடயங்களையும் புதிய தகவல்களையும் மெதுவாகவும் ஒவ்வொன்றாகவும் விபரித்தபோது அவரது முகம் பிரகாசமடைந்துகொண்டே வந்ததுடன் பலவிடயங்களை தனது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சைகைக்குறியீடுகளினால் வெளிப்படுத்தினார்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

அவருக்கு இயல்பாகவே நகைச்சுவையாக பேசுவதும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பான சொல்லாடல்களில் ஆர்வமும் இருந்திருந்ததனை நான் அறிந்திருந்தேன். அதனால் நாங்கள் அவரைப் பார்வையிடச் செல்லும்போது பழைய தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்கள் பலவற்றை பதிவுசெய்து கொண்டுபோயிருந்தேன். அவருடன் நாங்கள் செலவழித்த அந்த நீண்ட நேரத்திற்குள் நான் அந்தப் பாடல்களை ஒலிக்கச்செய்த போது அவரது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது. ஏனெனில் நான் பதிவுசெய்து கொண்டுசென்று ஒலிக்கச்செய்த பாடல்கள் அவரது இளமைக்காலத்தையொட்டிய பாடல்களாகவும் தென்னிந்தியாவின் திராவிடர்கழக அரசியலின் எழுச்சிப்பாடல்களாகவும் இருந்தமையே.

அவரது உடல் இயலாமையிலும் அவரது ஆன்மா மிகவும் புதுத்தெம்புடனும் ஆர்வத்துடனும் காணப்பட்டது. அத்தகைய உன்னதமான ஒரு மூத்த சகோதரனின் அறிமுகமும் உறவும் அவரது கனவுகளும் கருத்தாடல்களும் என் நினைவுச்சக்கரத்தில் காலங்காலமாக சுழன்றுவருகின்றன.

அவரது நெருக்கடியான காலத்தில் அவரது மரணபரியந்தம் அவரை நேசித்துப் பராமரித்த அவரது துணைவியாரும் மகளும் மிகவும் பெருமதிப்புக்குரியவர்களும் தமிழர் தாயகத்தின் மீட்சிக்காக ஏங்கும் எங்கள் அனைவரினதும் மிகவும் நன்றிக்கும் உரியவர்களாவர்.

தேடிச் சோறுநிதந் தின்று - பல

சின்னஞ் சிறுகதைகள் பேசி - மனம்

வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்

வாடப் பலசெயல்கள் எடுத்து - நூரை

கூடிக் கிழப்பருவ மெய்தி - கொடுங்

கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாயும் - பல

வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்

வீழ்வே எனன்று நினைத்தாயோ

-மகாகவி பாரதி

இக்கட்டுரையாளர், எம்.எச்.எல்.இ. இரேனியஸ் இலங்கையின் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் அபிவிருத்தித் துறைசார் சுயாதீன ஆலோசகர். வடக்கு கிழக்கு உடனடி மனிதாபிமானத்திற்கும் புனர்வாழ்வுக்குமான செயலகத்தின் (Secretariat for Immediate Humanitarian Needs of North and East - SHIRN) முன்னாள் இணைப்பாளர். முன்னாள் இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரி. மற்றும் சிவராஜாவின் நண்பர்.

நோர்வே தமிழ்3 இன் மதிப்பளிப்பு மூத்த சமூக-அரசியற் செயற்பாட்டாளர் கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா

ராஜன் செல்லையா

ஊடகவியலாளர்

சிவராஜா கணபதிப்பிள்ளையின் நீண்டகால சேவையையும் புலம்பெயர்வாழ் மற்றும் தாயகத்து தமிழர்களின் சமூக-அரசியல் -பொருளாதார மேம்பாடு சார்ந்த அவரது பங்களிப்பினையும் அடையாளப்படுத்தி அவருக்கான மதிப்பளிப்பினை வழங்குவதில் பெருமையும் நிறைவும் அடைகிறோம் - தமிழ்3 வானொலி, 06.03.2016

06.03.2016 ஒஸ்லோவில் Engel Paradis மண்டபத்தில் தமிழ்3 இன் வருடாந்த "சங்கமம்" நிகழ்வில் இம்மதிப்பளிப்பு இடம்பெற்றது.

நோர்வேயில் கடந்தொழில் ஆலோசகராகக் கடமையாற்றிய சிவராஜா கணபதிப்பிள்ளை, 1972ஆம் ஆண்டு நோர்வேக்கு புலம்பெயர்ந்த காலம் முதல் தாயகத்தின் அபிவிருத்தித்திட்டங்களிற்கு உதவுவதற்குத் தன்னாலான பங்களிப்பினை வழங்கிவந்தவர். இவருடைய நீண்டகாலச் சமூக அரசியல் ஈடுபாட்டையும் சளைக்காத சேவைமனப்பாங்கினையும் கருத்திற்கொண்டு தமிழ்3 வானொலியினால் இம்மதிப்பளிப்பு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

2010ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இடம்பெற்ற இருதய சிசிச்சை ஒன்றின் பின்னர் மூளையில் இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டு எழுந்து நடமாட முடியாத

Tamil 3s ærespris 2016
தமிழ்3 இன் மதிப்பளிப்பு - 2016

Radio Tamil3 deler ut denne æresprisen til

Sivarajah Kanapathipillai

for fremragende innsats og engasjement for å forbedre
politiske og sosio-økonomiske forhold blant tamiler
i hjemlandet og i Norge.

தாயகம் மற்றும் நோர்வேயில் வாழும் தமிழர்களின் அரசியல் சமூக
பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு திரு. சிவராஜா கணபதிப்பிள்ளை
அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பினை அடையாளப்படுத்தி மதிப்பளிக்கும்
வகையில் தமிழ் 3 வானொலியினால் இவ் விருது வழங்கப்படுகின்றது.

Oslo, 06.03.2016

திரு.சிவராஜா சார்பில் அவரின் சகோதரி கமலராணி சேதூர் விருதினைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஊடகவியலாளர் ராஜன் செல்லையா மற்றும் கவிஞரும் தமிழாசிரியருமான சிவதாஸ் சிவபாலசிங்கம் ஆகியோர் திரு. சிவராஜா அவர்களின் சமூக அரசியல், அபிவிருத்தி, மனிதாபிமானப் பணிகள் குறித்து விதந்துரைத்தார்கள்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

நிலையில் வலுவிழந்து, பேசமுடியாத நிலையில் தனது காலத்தினை துரொம்சோ நகரில் கழித்து வருகிறார் சிவராஜா அவர்கள்.

தான் வாழும் காலத்தில் ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்ட அந்த சமூகச் செயற்பாட்டாளர் சிவராஜா அவர்களுக்கு அவர் வாழும் காலத்திலேயே அவரது பங்களிப்பினை அடையாளப்படுத்துவது, அவருக்கு நாம் வழங்கும் கௌரவமாகும் என தமிழ்ச் வானொலி அவருக்குரிய மதிப்பளிப்பினை வழங்கும்போது தெரிவித்தது.

2016 மார்ச் மாதம் 6ஆம் திகதி தமிழ்ச் தனது மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடிய 'சங்கமம்' நிகழ்வின் போது மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் முன்னிலையில் இந்த மதிப்பளிப்பு இடம்பெற்றது. ஒஸ்லோ நகரில் வாழும் திரு. சிவராஜா அவர்களின் சகோதரி கமலராணி சேதார் அவர்கள் அரங்கத்தில் திரு.சிவராஜா அவர்களிற்குரிய விருதினைப் பெற்றுக்கொண்டார். ஊடகவியலாளர் ராஜன் செல்லையா மற்றும் கவிஞரும் தமிழாசிரியருமான சிவதாஸ் சிவபாலசிங்கம் ஆகியோர் சிவராஜா அவர்களின் சமூக அரசியல், அபிவிருத்தி, மனிதாபிமானப் பணிகள் குறித்த தகவல்களைச் சபையில் பகிர்ந்திருந்தனர். சிவராஜாவின் செயற்பாடுகள் பற்றியதொரு குறுங்காணொளியும் காண்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தாயகத்தில் தும்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சிவராஜா பருத்தித்துறை கார்ட்லி கல்லூரியில் கல்வி கற்றுள்ளார். 1972ஆம் ஆண்டு தனது 27வது வயதில் நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்.

நோர்வேக்கு வந்த சில காலத்திலேயே நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூக அரசியற் தளத்திலே ஈடுபட்ட இவர், பலவருடங்களாக ஜீவிர இடதுசாரிக் கட்சியிலே (Red Electoral Alliance)இணைந்து செயற்பட்டார். திரு.சிவராஜா. துரொம்சோ மாகாண மக்கள்சபை (County Council)- மற்றும் துரொம்சோ நகரசபை (Municipal council) ஆகியவற்றில் மக்கள் பிரதிநிதியாக தெரிவானவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1980 முதல் 1986 வரை கடற்தொழில் பற்றிய உயர்கல்வியை முடித்துக் கொண்ட சிவராஜா அவர்கள் துரொம்சோ கடற்தொழில் திணைக்களத்தில் ஆலோசகராக தனது பணியைத் தொடங்கினார். கடற்தொழில் வள ஆலோசகராக இருந்த காலத்தில் தாயகத்தில் கடல்வள அபிவிருத்தியில் அக்கறையோடு செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்தார்.

தாயகத்தில் நன்கறியப்பட்ட மறைந்த பேராசிரியர் மாமனிதர் துரை-ராஜாவுடன் இணைந்து நோர்வே துரொம்சோ பல்கலைக்கழகமும் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடமும் இணைந்த செயற்றிட்டத்தை வகுத்தவர். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கடற்றொழில் வளம் சார்ந்த பீடத்தினை ஆரம்பி-க்க பலவழிகளில் உழைத்தவர் என்பது நினைவூட்டத்தக்கது.

பலதடவைகள் தாயகம் சென்று அங்கு பணியாற்றிய சிவராஜா 1990ம் ஆண்டு தமிழீழ பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்துள்ளார். 2005ஆம் ஆண்டு தாயகத்தில் நிறுவப்பட்ட PDS - Planning Development sekretariatet - நிர்வாகத் திட்டமிடல் பணியகத்தில் பணிக்காக அமர்த்தப்பட்டு மூன்று மாதங்கள் தாயகத்தின் சகல கடற்றொழில் மாவட்ட-ங்களுக்கும் சென்று செயற்பட்டிருக்கிறார்.

நோர்வேயில் பல நோர்வேஜிய அமைப்புக்களில் ஈடுபாட்டுடன் செய-ற்பட்ட சிவராஜா. பல முக்கிய சமூகநல அமைப்புக்களிலும் பொறுப்பான பதவிகளில் இருந்து பணியாற்றியுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

‘துடிப்புடன் நீண்ட காலமாக இயங்கி வந்த ஒரு சமூகச் செயற்பாட்டாளர் நடமாட முடியாமல் நோய்வாய்ப்பட்டிப்பது எம்மையெல்லாம் கவலையில் ஆழ்த்தும் விடயம். இன்றைய இந்த நிகழ்வில் சிவராஜா கணபதிப்பிள்ளை-யின் நீண்டகால சேவையையும் புலம்பெயர்வாழ் மற்றும் தாயகத்து தமிழ-ர்களின் சமூக- அரசியல் -பொருளாதார மேம்பாடு சார்ந்த அவரது பங்களி-ப்பினையும் அடையாளப்படுத்தி, அவருக்கான மதிப்பளிப்பினை வழங்கு-வதில் பெருமையும் நிறைவும் அடைகிறோம் எனத் தமிழ்3 வழங்கிய மதிப்ப-ளிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

• • • • •

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

Sivarajah was also engaged in mobilising the Tamil community in Norway, in which he was able to strengthen the link between the Tamil community and Norwegian policymakers. However, his political engagement was not a new phenomenon as he had previously been engaged with leftist politics in Sri Lanka.

In memory of Kanapathipillai Sivarajah

Svein Lund

In the beginning of 2021, I came past a Facebook post stating that an old colleague of mine from Findus had passed away. As far as I have seen, there has been no announcement of his passing in the local newspaper, even though he had lived in Hammerfest for many years and sometime also in Havøysund.

I came to know Sivarajah from our time working for fish factory Findus in Hammerfest, but we also kept in contact after he moved to Tromsø. However, after he got ill a few years back, we gradually lost touch.

I know that Sivarajah was born in the northernmost part of Sri Lanka in 1944, but my knowledge of his years living in Sri Lanka is limited. From a young age he was interested in fishing, and he worked in the fisheries. One of the companies he worked for was a Norwegian fishing project. As a result of contact with his Norwegian colleagues, he found that he wanted to go to Norway and study subjects related to fishing. However, this was not an easy dream to accomplish as most of the courses related to fishing in Norway was taught in Norwegian and required both practical experience and educational background from

Norway.

Nevertheless, this did not stop Sivarajah from pursuing his dream. In order to reach his goals, he decided to be proactive by directly contacting the Norwegian Fishing Ministry and asked them if they could assist him in finding a job in the Norwegian fishing industry. Subsequently, the Norwegian fishing department conveyed Sivarajah's desire to Nesle-Findus in Hammerfest, which was regularly in need of increased labour force. Additionally, due to the high demand for more labour force, the company was used to employing workers from different countries. Thus, Sivarajah was hired at the company.

After a long and tiring journey through large parts of Asia and Europe, he eventually made his way to Hammerfest, where he stayed for around ten years. Not long after his arrival, more Tamil people from Sri Lanka came to work for Findus. All the Tamil workers were highly efficient and organised. My own impression was that they were all liked by both colleagues and the company bosses. I cannot recall any negative remarks being made about the Tamil workers. Some of them were even active in the labour union. Sivarajah was one of the most active members within the union.

Furthermore, Sivarajah was also engaged in mobilising the Tamil community in Norway, in which he was able to strengthen the link between the Tamil community and Norwegian policymakers. However, his political engagement was not a new phenomenon as he had previously been engaged with leftist politics in Sri Lanka. The latter was something he continued in Norway- not only in Hammerfest, but also in Tromsø, where he at one point was a part of the municipal council, representing the Red party (Rød Valgallianse).

Sivarajah and I were both interested in international questions related to fishing. If I ever had any questions, I knew I could ask Sivarajah due to the amount of knowledge he had about the various fishing networks around the globe.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

During my time working for Findus, I used to work in various different sectors of the company, including the filleting sector, where Sivarajah was working. One day when I met him at work, he told me that he was going to quit his job. When I asked him why, he said that he had finally been accepted to study fisheries at the University of Tromsø.

Following his acceptance at the University of Tromsø, he moved to a student accommodation. As a student, he did not merely study, on the contrary, he actively participated in student led political debates and events. At one point, he was even appointed as the leader at the Student Parliament in Tromsø. Additionally, he took part in various other activities. Due to his participation in the various extra-curricular activities, he did not manage to complete his thesis in time, and he had to find a job. First, he got a work as a consultant of fisheries in Måsøy Municipality. He then moved back to Tromsø where he started in a similar job. At that point in time, I was fortunate enough to see him a couple of times and we always had so much to talk about. Unfortunately, he eventually got a stroke, causing the loss of his ability to speak. Consequently, I gradually lost touch with him and only knew how he was doing by speaking to others.

In his personal life, Sivarajah experienced both the good and the bad. The most difficult part of his life was caused by the passing of his wife, who also came from Sri Lanka. She died in the process of giving birth to their child. After the loss of his wife, he ended up giving the child for adoption to a family in Hammerfest. He then met Riitta, a Findus worker from Finland, whom he got married to. She followed him through the final stages of his life. In Tromsø she worked for multiple fishing companies until she retired. Moreover, Sivarajah and Riitta ended up adopting a girl from Sri Lanka who grew up in Tromsø.

After Sivarajah got ill, Riitta decided that the best thing for their family to do was to move to Finland to seek medical treatment. It was during this time that I lost contact with them. It was not until the beginning of this year I heard about his passing in December.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

As an immigrant, Sivarajah was well integrated into the Norwegian society. He did a lot for his new homeland, and for the Norwegian-Tamil community. Through his entire time living in Norway, he never lost touch with the people in Sri Lanka, who unfortunately experienced a Civil War, making it difficult for him to go back home.

Sivarajah was one of the most special and interesting people that I have ever met, and I am so glad that I had the pleasure of meeting him and to call him my friend.

Svein Lund is a Norwegian author and environmental activist. He was the editor-in-chief of the six-volume work 'Sami School History'. Lund has worked in fishery industry and as high school teacher.

Image 1:

It was not easy to find a picture of Sivarajah, but I did find a picture of him which I took in Hammerfest.

Image 2:

Here is Sivarajah in Tromsø in 1988. The picture shows the interim board of the association "International community". I have written about this association here: <http://sveinlund.info/kalott/inttromso.htm>.

1960களில் மன்னார் “சவுத்பார்” என்ற மீன்பிடித்தளத்தில் மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமான பாரிய இழுவைப்படகில் எனது மூத்த அண்ணாவுடன் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அண்ணாவின் மிக நெருங்கிய நண்பர் இவர். அக்காலப்பகுதியில் அண்ணாவுடன் அடிக்கடி எங்களது வங்காலையிலுள்ள வீட்டிற்கு வந்து போவது வழக்கம். அப்போது நான் எட்டாம் வகுப்பு மாணவன்.

கனவும் இலக்கும் செயல்வலுவுமாக வாழ்ந்தவர்

கலாநிதி சூசை ஆனந்தன்

முன்னாள் விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம், புலியேறு

எங்களது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் உரிய அமரர் கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா அவர்களுக்கு இதயபூர்வமான அஞ்சலியுடன் அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அவரது நினைவுகளைப் பதிவிடலாமென எண்ணுகின்றேன்.

ஈழத் தமிழர் தாயகத்தின் வடமராட்சியில் தும்பளை மண் அவரது பிறந்த வீடு. “நோர்வே” நாட்டின் வட துருவ ‘துரொம்சோ’ நகர் அவர் புகுந்த வீடு. அவர் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய ஒழுக்க நெறிகளுடன் வாழ்ந்து தமது சிறந்த ஆளுமையினால் நோர்வே நாட்டின் கடல்வளத்துறையில் உயர்பதவியை வகித்து அந்நாட்டின் கடல்வள விருத்திக்கு மகத்தான பணிபுரிந்து பிறந்த தமிழர் தாயகத்திற்கு மங்கா புகழைச் சேர்த்த ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். கடல்வளத்துறை சார்ந்த நிபுணர் என்ற வகையில் நோர்வே நாடு முழுவதும் அறியப்பட்ட, மதிப்புமிக்க ஒருவராக அவர் விளங்கினார்.

புலியேறு ரீதியில் வட துருவம் சார்ந்து ஆயிரம் தொலை தூரத்தில் அவர் வாழ்ந்தாலும் சார்பு ரீதியில் தன் தாயகத்துடன் மிக நெருக்கமானவராகவே இறுதி வரையில் வாழ்ந்தார். தாயகத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விடுதலைக்காக ஏனைய புலம் பெயர் வாழ் ஈழத்தமிழர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றிய ஒரு தாயகப் பற்றாளர் அவர் என்பதை தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நன்கு அறியும்.

தேசியத் தலைவர் “மேதகு”வின் தீவிர விசுவாசி அவர். அத்துடன் அவரது நம்பிக்கைக்குரியவராகவும் இருந்ததுடன் போராளிகளையும் மாவீரர்களை-

மீன்பிடி உபகரணங்களும் மீன்பிடி முறைகளும்

A.S.Sosai

யும் நன்கு மதிப்பவராகவும் இறுதிவரை வாழ்ந்து காட்டிய ஓர் மகத்தான மனிதராகவே விளங்கினார். தாயக விடுதலைப்பயணத்தில் முடிந்தவரை தமது பங்களிப்பை முழுமனதுடன் பல்வேறு முனைகளில் வழங்கியதன் மூலம் தமிழர் மனதில் தனக்கென அழியா இடத்தினைப் பெற்றிருந்தார்.

இவருடனான தொடர்புகள்

1966/67 களில் மன்னார் “சவுத்பார்” என்ற மீன்பிடித்தளத்தில் மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமான பாரிய இழுவைப்படகில் எனது மூத்த அண்ணாவுடன் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அண்ணாவின் மிக நெருங்கிய நண்பர் இவர். அக்காலப்பகுதியில் அண்ணாவுடன் அடிக்கடி எங்களது வங்காலையிலுள்ள வீட்டிற்கு வந்து போவது வழக்கம். . அப்போது நான் எட்டாம் வகுப்பு மாணவன். வீட்டில் எல்லோரும் ‘சிவராஜா அண்ணன்’ என்றே இவரை அழைப்போம். ‘இவர் எனது நெருங்கிய நண்பர் நல்ல மனிதர்’ என அண்ணா இவர் பற்றி அடிக்கடி கூறுவார். சிறிது காலத்தில் இவர் யப்பான் நாட்டிற்கு கடல்வள வேலை தொடர்பாக சென்றுவிட்டதாக அண்ணா கூறினார். பின்பு பல வருடங்களாக இவருடனான தொடர்புகள் எவையும் இருந்திருக்கவில்லை.

காலம் கடந்தோடியது. பல வருடங்களின் பின்னர் (40வருடங்கள்) முற்றிலும் எதிர்பாராத விதமாக “தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக” பொறுப்பாளராக இருந்த திரு. நெஜி அவர்களின் மூலமாக சிவராஜா அண்ணன் அவர்களின் தொடர்பு தொலைபேசியூடாக எனக்கு கிடைத்தது.

2002 இல் போர் நிறுத்த காலத்தில் நோர்வேயின் “துரொம்சோ” பல்கலைக்கழகத்தில் ஓர் மாநாடு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் அதில் வடக்கு கிழக்கு எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகள் - முக்கியமாக கடல்வளம் தொடர்பாக பேசுவதற்கு ஒருவரை அனுப்புமாறு சிவராஜா அவர்கள் கேட்டுள்ளதாகவும் கூறி நெஜி அவர்கள் என்னை அங்கு செல்ல ஒழுங்கு செய்திருந்தார்.

சிவராஜா அண்ணருடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டபோது அவரது குரல் எப்பவோ எங்கேயோ கேட்டமாதிரி இருந்தது. முன்பு அண்ணாவுடன் எங்களது வீட்டிற்கு வந்துபோன சிவராஜா அவர்களாக இருக்கும் போல என்று நினைத்தது சரியாக இருந்தது. அப்போது எனது

பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் துறைசார் கற்பித்தலுக்காக ‘மீன்பிடி முறைகளும் உபகரணங்களும்’ என்ற நூலை தமிழில் எழுதி வெளியிட சிவராஜா உறுதுணையாக இருந்தார்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

ஊர் பெயரை விசாரித்து, தான் எங்கள் வீட்டுக்கு எப்பவோ வந்துபோனதை நினைவூட்டி, தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டதுடன் கட்டாயமாக துரொம்சோவுக்கு வருமாறும் அன்புடன் கேட்டுக்கொண்டார்..

நான் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்த வேளை புனர்வாழ்வுக் கழகத்துடன் இணைந்து கடல்வளம் தொடர்பான அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த காரணத்தினால் திரு நெஜி அவர்கள் என்னை மாநாட்டுக்குப் போகுமாறு கேட்டிருந்தார்.

நோர்வே சென்றபோது ஒஸ்லோவில் எனது உறவினரான டாக்டர் டலஸ் அவர்கள் என்னை வரவேற்று தங்கவைத்து துரொம்சோவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். நான் துரொம்சோவுக்கு சென்றவேளை சிவராஜா அண்ணன் அவர்கள் விமானநிலையத்தில் என்னை வரவேற்று மாநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். மாநாடு முடிந்து அங்கு நான் நின்றவேளை கடல்வளம் தொடர்பான பல இடங்களுக்கும் என்னை அழைத்துச் சென்றதுடன் தாயக மக்கள் பலருடனும் பலசந்திப்புக்களை ஏற்படுத்தி தாயக கள நிலைமைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார் .

பின்னர் ஒஸ்லோவில் திரு. பாஸ்கரன் (பாலசிங்கம் யோகராஜா) அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களுடாக ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழக புவியியல் துறை பேராசிரியர் கிறிஸ்டியன் ஸ்ரொக்கே (Kristian Stokke) அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற வழிசமைத்தார். அச்சந்திப்பு விரைவாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக புவியியல் துறையின் செழுமைக்கு உரமூட்ட வழிகோலியது.

பேராசிரியர் ஸ்ரொக்கே அவர்களும் பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் அவர்களும் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு விஜயம் செய்து புவியியல் துறையின் வளர்ச்சிக்கு பல உதவிகளைச் செய்தனர். பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட கணினிகளை வழங்கியதுடன் ஆய்வுக்கூடத்தை AC ஆக்கி இருவராகால சமூகவியல் சார் பயிற்சிநெறிகளை ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு வழங்கியுமிருந்தனர். மேலும் ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்றுமாத கால பயிற்சியை நான் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தனர். இவை அனைத்திற்கும் மூல காரணமாக இருந்தவர் அமரர் சிவராஜா அண்ணன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நோர்வேயில் நான் இருந்தபோது அங்கு பல இடங்களிலும் நடைபெற்ற கடல்வளம் தொடர்பான கருத்தமர்வுகளில் என்னை பங்குபற்றச்செய்து அங்கு பெற்ற அனுபவங்களுடாக எனது கல்வி வளர்ச்சிக்கு உரமூட்டினார்.

புவியியல்துறை சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றியினை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறி நிற்கின்றோம்.

நாடு விடுதலை அடையும் போது கடல்வளத்துறை நோர்வே நாடு போன்று முன்னேற வேண்டும் என்பது சிவராஜா அவர்களின் கனவும் இலட்சியமுமாக இருந்தது.

‘சுனாமி’ பேரழிவின்போது..

2004 இல் ஏற்பட்ட சுனாமி தாயகப்பகுதியில் கடும் பேரழிவினை ஏற்படுத்தி சொல்லொண்ணாத துயரங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. போரினால் ஏற்பட்ட அழிவு ஒருபுறம், சுனாமி அழிவு இன்னொருபுறம் வடக்கு கிழக்கு மக்களை பெருமளவில் நிலைகுலையச் செய்திருந்தது. அவ்வேளை பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் புலம்பெயர்வாழ் தமிழ் நல்லுறவுகள் பலர் ஓடோடி வந்து பல்வேறு மீட்புபணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவ்வாறு வருகை வந்தவர்களில் அமரர் சிவராஜா அவர்களும் ஒருவர் என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் முழுதும் விஜயம் செய்து பாதிப்புக்களை ஆய்வு செய்து அவர்களுக்கான நிவாரணப்பணிகளை முன்னெடுப்பதில் முன்னின்று உழைத்தார்.

கல்விச் சேவை

பொதுவாக கரையோர மீனவ சமூகத்தினரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பு அவருக்கு இருந்தது. இதனடிப்படையில் மன்னாரில் வங்காலை மீனவ கிராமத்திலுள்ள பாடசாலையில் கற்கின்ற மாணவர்கள் (O/L) பலருக்கு மூன்று மாத கால அடிப்படை ஆங்கில வகுப்பினை வெற்றிகரமாக நடாத்திமுடிக்க நிதிஉதவியினை வழங்கியிருந்தார். கணினி ஒன்றையும் வழங்கியிருந்தார்.

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் கடல்வளக்கல்வியும் ஓர் பாடஅலகாக இருந்தது. கடல்வளம்சார் தமிழ் நூல்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தமையினால் ‘மீன்பிடி முறைகளும் உபகரணங்களும்’ என்ற நூலை தமிழில் எழுதி வெளியிட இவர் நிதி உதவி அளித்திருந்தார்.

அந்த நூல் வடக்கு கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக நூல் நிலையங்களில் மாணவர் பயன்பாட்டில் உள்ளன. பட்டப் பின்படிப்பு மாணவர்களின் கடல்வள ஆய்வுக்கட்டுரைகளுக்கு சிறந்த உசாத்துணை நூலாக

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

அந்நூல் இன்று பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது தமிழ் கல்விச் சமூகத்திற்கு அவர் செய்த பெரும் தொண்டாக நான் கருதுகின்றேன்.

இறுதியாக

தேசம் அடக்கு முறைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்று தமிழ்ச் சமூகம் கீர்த்தி மிக்கவர்களாகவும் கௌரவம் மிக்கவர்களாகவும் வாழவேண்டும் என்பதே அவரது கனவும் இலட்சியமுமாக இருந்தது.

2009 முள்ளிவாய்க்கால் இனவழிப்பு யுத்தம் அமரர் சிவராஜா அவர்களையும் மிக மோசமாக தளர்வடையச் செய்துவிட்டதாக நான் அறிந்தேன். போரின் பின்னர் அவருடன் எந்தத் தொடர்பையும் பெறமுடியாமல் போய்விட்டது. அவர் பற்றிய செய்தி அவர் நம்மைவிட்டு மறைந்த செய்தியாகவே எனது காதில் பேரிடியாக விழுந்தது.

சிவராஜா அண்ணனின் கனவு என்றோ ஓர் நாள் நிச்சயம் நிறைவேறும். என்னெஞ்சிருக்கும்வரை அவரது நினைவிருக்கும்!

“சீவியத்தில் என்னை நேசித்தவர்களே! மரணத்திலும் என்னை மறவாதீர்கள்”
- விவிலியம்

இக்கட்டுரையாளர் கலாநிதி சூசை ஆனந்தன், முன்னாள் விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம், புவியிய-
ந்துறை.

Siva networked with other concerned persons on assisting the poor victims of the war to revive their livelihoods, and to regain their human dignity. He was also engaged in discussions on the future development of the war-torn region.

Remembering K. Sivarajah

Professor N. Shanmugaratnam

Sivarajah, as I knew him, was a friendly person with a progressive world view. He had a calm and engaging demeanour. In Norway, he actively identified himself with the radical Red Party. He was a well-known and respected member of the Party in Tromsø, in northern Norway where he lived and worked as a senior official at the Fisheries Directorate. He had also represented his Party at the local municipal council. He was deeply interested in the rights and wellbeing of immigrants from the global south and their integration into the larger Norwegian society. He had an abiding interest in political developments in Sri Lanka although he was living in Norway for many years. Indeed, the war in Sri Lanka and its causes and consequences were a major theme of several conversations between the two of us. There were issues on which we had divergent views, but there was a tacit understanding between us to agree to disagree as friends. Siva preferred to discuss matters on which we had some common ground, and development was one of them.

Revisiting some of those conversations now, I remember Siva's concerns about the conditions of the war-affected people in the north and

east of the country. He had visited some of the affected areas during the war and had a fair understanding of their conditions. He was well aware of the differential socio-economic impact of the war. The more disadvantaged sections of the war-affected populations in the north and east included hundreds of thousands of pauperised petty commodity producers and dispossessed casual workers and tens of thousands of war widows and female-headed households struggling under precarious conditions. Siva was concerned about the consequences of long-term internal displacement of dispossessed and impoverished civilians and their dependence on humanitarian relief. Indeed, mass displacements of civilians were not accidental or unintended consequences of military clashes between the state's armed forces and the LTTE but outcomes of operations deliberately planned and executed by both armies.

Siva networked with other concerned persons on assisting the poor victims of the war to revive their livelihoods, and to regain their human dignity. He was also engaged in discussions on the future development of the war-torn region. He had a special interest in the revival of the fisheries sector, an area in which he had professional competence enriched by years of experience in Sri Lanka and Norway. Of course, he was not proposing development as an alternative to a political solution to the national question. There was indeed a need to address the challenges of rebuilding the war-torn region from a perspective of people's social advancement while pursuing the demand for a political solution. I think Siva shared this view. Unfortunately, he fell seriously ill and became bedridden for a long time. I was saddened by the news of his passing.

I last met him in person in October 2005 at the Norwegian University of Life Sciences (NMBU), Aas, at an international conference organised by the Norwegian Forum For Development Cooperation in Fishery. He appreciated the paper I presented on the 'Challenges of Post-disaster Development of Coastal Areas in Sri Lanka' at this conference. The paper addressed some key development issues in the war and Tsunami affected coastal areas of Sri Lanka. After the conference, I invited Siva

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

to my office and we had a good discussion on some of the issues raised in my paper. Siva shared his professional insights into the challenges of rebuilding the coastal communities. We exchanged views on the war and deprivations of fishing communities in the north and east, resource conflicts and fishing rights, rebuilding fishers' organisations, technology and sustainable utilisation of a common pool resource such as fisheries, and related issues. As we talked, I could also sense his deep personal concerns about the wellbeing of the fishing communities.

Siva will be missed. I am happy that an anthology is being published to honour him.

N. Shanmugaratnam, is a Professor Emeritus of Development Studies at Norwegian University of Life Sciences, Ås, Norway. Fields of specialities: Political Economy and Institutional Economics; Policy and institutional aspects of rural development, Development and conflict; Development of war-affected societies; and Natural resource management.

தாயக மேம்பாடு குறித்துச் சிந்திக்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினர் தம்மட்டில் மட்டும் இயங்காது தாம் வாழும் நாடுகளில் உள்ள பயன்தரும் நிறுவனங்களையும் ஈழத் தாயகத்தில் உள்ள நிறுவனங்களையும் இணைத்துச் செயற்படும் முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது சிவராஜா அண்ணரின் வாழ்வில் இருந்து நாம் உய்த்த-றியக்கூடியதொரு செய்தியாகும்.

தன் வாழ்வின் மூலம் வழிகாட்டியவர்

கலாநிதி சர்வேந்திரா தர்மலிங்கம்

தமிழர் சமூகம் கொண்டாடப்பட வேண்டிய பெருமனிதர்

சிவராஜா அண்ணர் குறித்த நினைவுக்குறிப்பை எழுதும்போது மனதில் ஒருவகையான வலி எழுகிறது. அவர் மறைந்து, அவரது கருமங்கள் எல்லாம் முடிந்த பின்னர் காலம் பிந்திய செய்தியாகவே அவரது மறைவு குறித்த செய்தி நம்மை வந்தடைந்தது.

கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு சமூக-வாழ்வில் இருந்து தனிமைப்பட்டுப் போனதன் பின்னர் அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அவர் பற்றிய செய்திகளும் பெரிதாக நம்மை வந்தடையவில்லை.

நோர்வேயில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து தனது மனைவியின் நாடாகிய பின்லாந்து நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த வேளையில் அவர் அங்கு 6.12.2020 அன்று இயற்கை எய்தியிருக்கிறார்.

ஊரெல்லாம் கூடி வழியனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டிய ஒரு மனிதரின் மறைவு உறவுகள் பலருக்குத் தெரியாமலே நடந்து போயிற்று. கொரோனாப் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இடம் பெற்ற மரணம் என்றாலும் அத் தொற்றின் விளைவாக ஏற்பட்ட மரணம் அல்ல இது. இருப்பினும் காலத்தின் கோலமாய் நம் கண்முன்னே நாம் எதிர்பாராத பல அவலங்கள் நடந்து முடிந்து விடுகின்றன. சிவராஜா அண்ணரது மரணமும் அத்தகையதொன்றாகிப் போயிற்று.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

சிவராஜா அண்ணரின் வாழ்வும் செயலும் தமிழர் சமூகம் பெருமதிப்பளித்துக் கொண்டாடப்பட வேண்டியவை. நீண்டகாலமாக ஈழத் தாயகம் நோக்கியும் நோர்வேச் சமூகம் பற்றியும் சிந்தித்தும் தளர்வின்றிய செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வந்த பெருமனிதர் இவர். நோய்வாய்ப்பட்டு சுயநினைவின்றிப் போனதன் பின்னர்தான் சிவராஜா அண்ணரின் சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும் முடங்கிப் போயின. ஒரு செயல்வீரனின் வாழ்வில் உயிருடன் இருந்தும் செயற்பட முடியாத நிலை தோன்றியமை பெருந்துயர்தான்.

இவர் ஆற்றிய பணிகளை நினைவுகூர்ந்து இவர் நோய்வாய்ப்பட்ட பின்னர் இவருக்கான மதிப்பளிப்பை நோர்வே தமிழ் 3 வானொலி 2016ஆம் ஆண்டு வழங்கியது. காலத்தால் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வாக சிவராஜா அண்ணரது வாழ்க்கைத் தடங்கள் அமையும் என்பது திண்ணம்.

சிவராஜா அண்ணர் நமக்கும் நமது அடுத்த தலைமுறைக்கும் தனது சிந்தனை மற்றும் செயல்கள் ஊடாக ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர். அவரோடு பழகி, கூடிச் செயற்பட்ட அனுபவங்களில் இருந்து இவரிடம் இருந்து நாம் கற்றுக் கொண்ட விடயங்களையும், நினைவில் நிற்கும் தருணங்களையும் இப்பதிவு அடையாளப்படுத்த முயல்கிறது.

அரசியல் கட்சிகள், இணைந்த வாழ்வு: பார்வையும் நிலைப்பாடும்

சிவராஜா அண்ணர் ஒஸ்லோ வரும் தருணங்களிலெல்லாம் தவறாது தொடர்பு கொண்டு சந்திப்பதற்கான நேரத்தையும் ஒதுக்கித் தருவார். இச்சந்திப்புகளில் நாம் பல்வேறு பரந்துபட்ட விடயங்களைப் பேசிக் கொள்வோம். எமது பேசுபொருள் ஈழத் தாயகம் குறித்தும், நோர்வேயின் அரசியல் மற்றும் சமூகம் குறித்ததாகவுமே பெரும்பாலும் இருக்கும். தனது அனுபவங்களையும் அணுகுமுறை குறித்தும் பல்வேறு விடயங்களை சிவராஜா அண்ணர் எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்வார். இவற்றில் ஓரிரு விடயங்களை இப்பதிவில் குறித்துக் கொள்ளல் பொருத்தம்.

நோர்வேயில் தனது அனுபவத்தில் பெரிய அரசியல் கட்சிகளில் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம் தமிழர் உட்பட வெளிநாடுகளில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் பெரிய நன்மைகளை அடைந்து விடமுடியாது என்பது சிவராஜா அண்ணரது பார்வையாக இருந்தது. பெரிய கட்சிகளில் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம் அக் கட்சிகளின் கொள்கைகளில் நமக்குச் சாதகமான மாற்றங்களை பெரியளவில் ஏற்படுத்தி விட முடியாது

என்பதும் மாறாக முற்போக்கான கொள்கைகளைக் கெண்ட சிறிய கட்சிகளில் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம் நோர்வேச் சமூகத்துக்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்கும் சாதகமான அரசியல் மாற்றங்களை உருவாக்குதற்குத் தேவையான அரசியல் அழுத்தத்தை வழங்க முடியும் என்பதும், தன்னைப் பொறுத்தவரை இதுவே பயனுள்ள அணுகுமுறையாக இருக்கும் என 1990 களின் ஆரம்பத்தில் சிவராஜா அண்ணர் எமக்கிடையிலான உரையாடல்களில் கூறியிருக்கிறார். கருத்து மட்டத்தில் மட்டும் தனது அவதானிப்புகளுடன் நின்று விடாது தானும் சிவப்பு அணிக் (Rød valg allianse) கட்சியிலும் இணைந்து பணியாற்றி துரொம்ஸோ நகரசபையின் உறுப்பினராகவும் அக் கட்சி சார்பில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதியாகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

சிவராஜா அண்ணரது அன்றைய அவதானிப்பும் செயலும் இன்றும் எமக்கு முன்னுதாரணமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்றன. இன்று நோர்வே அரசியலில் பெரிய கட்சிகளில் இணைந்து அரசியல் செய்யும் வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்டவர்களால் பெரிய கட்சிகளின் கொள்கைகளில் பெரியளவிலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடிவதில்லை என்பதனை நாம் நேரடியாக உணர்கிறோம். பெரிய கட்சிகளில் உள்ள வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்ட அரசியல்வாதிகள் தமது அரசியல் வாழ்வை உட்கட்சிப் போராட்டங்களுடன்தான் உறுதிப்படுத்த வேண்டியநிலை கூடுதலாக இருப்பதுடன், தாம் சார்ந்துள்ள மக்கள் சமூகத்துக்கோ அல்லது பொதுவாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்குச் சாதகமான மாற்றங்களை தாம் சார்ந்துள்ள கட்சிகளுக்குள் ஏற்படுத்த முடியாத நிலையில் தான் உள்ளனர்.

மாறாக, சிவராஜா அண்ணர் குறிப்பிட்ட அணுகுமுறையின்படி சிறிய கட்சிகளாகக் கருதக்கூடிய சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியும், சிவப்புக் கட்சியும் வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்ட மக்களுக்குச் சாதகமான கொள்கைகளைக் கெண்டிருப்பதுடன் கூடுதலான வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்டவர்களை உள்வாங்கத் தயாராக உள்ள கட்சிகளாக உள்ளன. 2021ஆம் ஆண்டு நடைபெற்று முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பலம் கொண்ட கட்சிகளாக இக் கட்சிகள் வளர்ந்துள்ளன என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளக்கூடியது.

சிவராஜா அண்ணர் எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்ட இன்னுமொரு முக்கியமான பார்வை பெருஞ்சமூகத்துடன் புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் இணைந்து வாழ்தல் (Integration) குறித்த பார்வையாகும்.

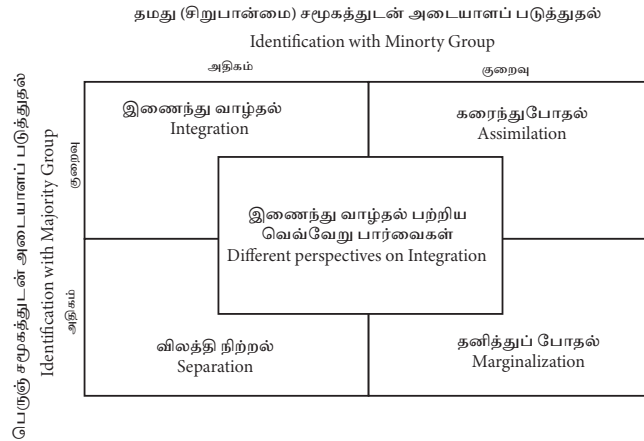

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

பெருஞ்சமூகத்தின் மத்தியில் பொதுவாக இணைந்து வாழ்தல் எனும் போது வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்ட மக்கள் தங்களுக்கிடையேயான நெருக்கத்தையும் உறவையும் களைந்து விட்டு பெருஞ்சமூகத்துடன் அடையாளப்படுத்தி வாழும் எதிர்பார்ப்பே உள்ளது. சிவராஜா அண்ணரைப் பொறுத்தவரை வெளிநாட்டுப் பின்புலம் கொண்ட மக்கள் பெருஞ்சமூகத்துடனும் தம்மை அடையாளப்படுத்திச் செயற்படுவதுடன் தமக்கிடையேயும் நெருக்கமான உறவைப் பேணி வாழ்வதனையே பயனுள்ள இணைந்து வாழும் முறையாகக் கருதினார். இவ்விடத்தில் கனேடிய உளவியல் அறிஞரான John Berry 'இணைந்து வாழ்தல்' குறித்து முன்வைத்த பார்வையினை சிவராஜா அண்ணரது கருத்துக்களுடன் இணைத்துப் பார்ப்பது பொருத்தமுடையது.

பின்வரும் அறிவியல் மாதிரி John Berry முன்வைத்த கருத்தை விளக்குகிறது.

John Berryயின் கருத்தின்படி பெருஞ்சமூகத்துடனும், தமது சமூகத்துடன் அடையாளப்படுத்தி வாழக்கூடிய ஒரு நிலையினையே இணைந்து வாழ்தல் என வகைப்படுத்துகிறார். பெருஞ்சமூகத்துடன் தம்மை அடையாளப்படுத்தி, தமது சமூகத்துடன் தம்மை அடையாளப்படுத்தி வாழாதவர்கள் பெருஞ்சமூகத்துடன் கரைந்துபோகும் நிலையினைக் (Assimilation) கொண்டவர்களாவே இருப்பர். இதேவேளை பெருஞ்சமூகத்துடன் தொடர்புகள் இன்றி, தமது சமூகத்துக்குள் சுருங்கிப் போவபர்கள், விலத்திப் போனவர்களாகவும், இரண்டு சமூகங்களுடனும் தொடர்புகளைப் பேணி அவ-

ற்றுடன் தம்மை இணைக்க முடியாதவர்கள் தனித்துப் போனவர்களாகவும் இருப்பர் என இந்த மாதிரி எடுத்துக் கூறுகிறது.

பெருஞ்சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்தல் தொடர்பாக சிவராஜா அண்ணரது பார்வையும் செயற்பாடும் John Berry முன்வைத்த இணைந்து வாழ்தல் என்ற பகுப்புக்குள் நன்றாகப் பொருந்திப் போகிறது. எமது மக்கள் பெருஞ்சமூகத்துடன் இணைந்து வாழும் அதேவேளை பெருஞ்சமூகத்திற்குள் கரைந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற அக்கறை சிவராஜா அண்ணருக்கு இருந்தது. இதேவேளை எமது மக்கள் பெருஞ்சமூகத்திடம் இருந்து பிரிந்து நிற்பவர்களாகவோ அல்லது தனித்துப்போனவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பதுவும் அவரது பார்வையாக இருந்தது. தனது நிலைப்பாட்டுக்கு ஏற்ப சிவராஜா அண்ணர் நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூகத்துடனும், ஏனைய வெளிநாட்டுச் சமூகங்களுடனும் நெருக்கமாக உறவுகளைப் பேணினார். தமிழ் மக்களுடனும் ஈழத் தமிழ்த் தாயகத்துடனும் நெருக்கமான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தார்.

புலப்பெயர்வு மற்றும் இணைந்து வாழ்தல் தொடர்பாக அறிஞர்கள் மத்தியில் இருவேறுபட்ட கருத்துகள் விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் புலம் பெயர்ந்த பின்னர் தாம் பிறந்து வளர்ந்த தாயகத்துடன் நாடு கடந்தரீதியில் நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்ளல் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டில் பெரும் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்கு இடையூறானது என்பது ஒரு பார்வை. இதனை மறுதலிக்கும் அறிஞர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் தாம் பிறந்து வளர்ந்த தாயகத்துடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்வது பெரும் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்குத் தடையாக அமைய வேண்டிய அவசியமில்லை, சில சமயங்களில் இணைந்து வாழ்தலுக்குத் துணை செய்யவும் கூடும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார்கள். சிவராஜா அண்ணரது வாழ்வும் தடமும் இரண்டாவது கருத்துக்கு ஒரு வலுவான ஆதாரமாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

தாயக மேம்பாடு - தேசமாகச் சிந்தித்தல் - நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்

சிவராஜா அண்ணரது ஈழத் தாயகம் நோக்கிய செயற்பாடுகள் மிகவும் காத்திரமானவை. ஈழத் தமிழ்த் தாயகத்தினதும் மக்களதும் மேம்பாடும் நல்வாழ்வும் அவரது பெருங்கனவாக இருந்தன. மீன்பிடித்துறையில் உயர்கல்வி கற்று, வேலையும் செய்தமையால் நோர்வேயில் கிடைக்கும் அறி-

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

வையும் தொழில்நுட்பத்தையும் தாயகத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதில் பெரும் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

தாயக மேம்பாட்டுக்கு வலுவான நிறுவனங்கள் தாயகத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் சிவராஜா அண்ணர் உறுதியான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஈழத் தாயக மேம்பாட்டுக்காக நோர்வே நிறுவனங்களையும், தாயக நிறுவனங்களையும் இணைத்து இயங்கவிடுவதன் மூலம் தாயக நிறுவனங்களை வலுப்படுத்த முடியும் என்பது சிவராஜா அண்ணரது ஒரு மூலோபாயமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் நோர்வே துரொம்ஸோ பல்கலைக்கழகத்துக்குமிடையே ஓர் உடன்பாட்டை ஏற்படுத்துவதில் சிவராஜா அண்ணர் வகித்த பங்கு அனைவரும் அறிந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மீன்பிடித்துறைக்காக ஒரு பீடம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் சிவராஜா அண்ணரது கனவாக இருந்தது.

தாயக மேம்பாடு குறித்துச் சிந்திக்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினர் தம்மட்டில் மட்டும் இயங்காது தாம் வாழும் நாடுகளில் உள்ள பயன்தரும் நிறுவனங்களையும் ஈழத் தாயகத்தில் உள்ள நிறுவனங்களையும் இணைத்துச் செயற்படும் முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது சிவராஜா அண்ணரின் வாழ்வில் இருந்து நாம் உய்த்தறியக்கூடியதொரு செய்தியாகும்.

சிவராஜா அண்ணர் செயற்துடிப்பு மிக்கவர். துணிச்சல் கொண்டவர். ஈழத் தாயகத்தின் மேம்பாட்டுக்குத் தம்மை அர்ப்பணிப்பதற்கு என்றும் தயாராக இருந்தவர். புலம்பெயர்ந்த மக்கள் மத்தியில் உள்ள வளங்களை தாயக மேம்பாட்டுடன் இணைப்பதற்கான கட்டமைப்பொன்றை தளபதி கிட்டு இலண்டனில் தங்கியிருந்த காலத்தில் 1990 ஆம் ஆண்டில் சமாதான முன்னெடுப்பினை யுத்த நிறுத்தக் காலத்தில் முன்னெடுத்தார். இப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிவராஜா அண்ணரைத் தலைமை தாங்கிச் செயற்படுமாறு அழைப்பு விடப்பட்டபோது அதனை ஏற்றுச் செயற்படுவதற்கு சிவராஜா அண்ணர் முன்வந்தார். இருப்பினும் மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பித்தமையால் இவ்வமைப்பினால் தனது செயற்பாடுகளைத் தொடர முடியவில்லை.

2002 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்கும் சிறிலங்கா அரசாங்கத்துக்கும் இடையே புரிந்துணர்வு உடன்பாடு கையெழுத்தானவுடன் நோர்வேயில் இருந்து இருவர் கொண்ட குழுவை தாயகத்துக்கு அனுப்பி அங்குள்ள நிலைமகளை மதிப்பீடு செய்து, புலம்

பெயர்ந்து வாழும் மக்களிடம் இருந்து எத்தகைய பங்களிப்பை தாயகத்துக்கு வழங்க முடியும் என்பது தொடர்பாக கருத்தறிய முற்பட்டோம்.

இத் திட்டத்துக்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்பதில் எமது முதற்தெரிவாக இருந்தவர் சிவராஜா அண்ணரே. சிவராஜா அண்ணருடன் பாஸ்கரனும் (பாலசிங்கம் யோகராஜா) இணைந்து தாயகத்துக்குப் போவது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என முடிவு செய்தோம். இது குறித்து சிவராஜா அண்ணரிடம் தெரிவித்து அவரின் வசதி பற்றிக் கேட்டபோது உடனடியாக அவர் சம்மதம் தெரிவித்தார். பாஸ்கரனும் உடனடியாகச் சம்மதித்தார். இவர்கள் இருவரும் 2002 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஈழத் தாயகம் சென்றார்கள். யுத்த நிறுத்தத்தின் பின் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் இருந்து முதற்சென்ற தேசம் நோக்கிய பணியாளர்களில் இவர்களும் உள்ளடங்கியிருந்தனர். அங்கு தலைவர் உட்பட துறைத்தலைவர்களையும், தளபதிகளையும் சந்தித்து உரையாடி தாயக நிலைமை குறித்தும், புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் செய்யக்கூடிய பங்களிப்பையும் அடையாளம் கண்டு நோர்வே திரும்பினர்.

தமிழ் மக்களுக்கு சுதந்திரமான இறைமையுள்ளதொரு அரசு தேவை என்பது சிவராஜா அண்ணரது கருத்தாக இருந்தது. இந்த நாடு வளமிக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவரது துடிப்பாக இருந்தது. இந்த விடயத்தில் புலிகள் அமைப்பின் இறுதி அரசியல் இலக்கில் சிவராஜா அண்ணருக்கு உடன்பாடு இருந்தது. தாயக மேம்பாடு குறித்த முயற்சிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகளைத் தமிழ் மக்களுக்கான கட்டமைப்பாக சிவராஜா அண்ணர் கருதினார். இதனை இன்னொரு வகையில் கூறுவதாயின் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பைத் தமிழ் மக்களுக்கான அரசாக சிவராஜா அண்ணர் கருதினார் என்று கூறுதலும் பொருத்தம். இதனால் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் செயற்பாடுகள் எல்லாவற்றிலும் அவருக்கு உடன்பாடு இல்லாதிருந்த போதும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கு அவருக்குத் தயக்கம் எதுவும் இருந்ததில்லை.

இதற்குப் பக்குவமானதொரு முதிர்ச்சியான மனநிலையும் அணுகுமுறையும் தேவை. ஓர் அரசின் எல்லாக் கொள்கைகளுடனும் இணக்கம் இல்லாவிடினும் மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய செயற்றிட்டங்களில் அறிஞர்களும் நிபுணர்களும் இணைந்து செயற்படும் நடைமுறையினை நாம் உலகெங்கும் காண்கிறோம். உலகில் அரசாக அங்கீகரிக்கப்படாது, மாறாக பயங்கரவாத அமைப்பு என உலக அரசுகள் குற்றஞ்சாட்டும் ஒரு

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

அமைப்புடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கு ஒரு வகையான துணிச்சல் தேவை. தமிழ் மக்களின் நோக்குநிலையில் இருந்து உலகத்தை மதிப்பீடு செய்யுமொரு உலகப் பார்வை தேவை. இவையெல்லாம் சிவராஜா அண்ணரிடம் இருந்தன.

சிவராஜா அண்ணர் தொடர்பான நினைவுகளும் பதிவுகளும் நீண்டு செல்லக்கூடியவை. இச் சிறு நினைவுக் குறிப்பில் அவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குவது நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்றது.

கடந்த 10 ஆண்டுகளாக சிவராஜா அண்ணரோடு உறவாடும் வாய்ப்பை இயற்கை எமக்குத் தரவில்லை. அவரது இறுதிநிகழ்வில் கலந்து கொண்டு அவருக்கு மரியாதை வணக்கம் செலுத்தும் வாய்ப்பும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. எமது ஆழ்மனதில் ஆறாத்துயராக இந் நினைவுகள் என்றும் இருக்கும்.

சிவராஜா அண்ணர் தனது வாழ்வால் எமக்கு வழிகாட்டியாக நிலைத்தவர். காலத்தை கடந்து அவர் வாழ்வார்.

இக்கட்டுரையாளர் ஒஸ்லோ பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகப் புலியியல் துறையில் புலப்பெயர்வு மற்றும் நாடு கடந்த வாழ்வியல் (Migration and Transnationalism) சார்ந்து பின்-கலாநிதி ஆய்வினை (Post-doctoral research) நிறைவு செய்தவர். புலப்பெயர்வு மற்றும் நாடுகடந்த வாழ்வியல் சார்ந்த ஆய்வுகளில் கல்வித் துறைக்கு காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கி வருபவர். சமூக நலன், கலை மற்றும் பண்பாட்டுத் தளங்களிலும் இயங்கிவருபவர்.

Outside of work and politics, Sivarajah kept up a strong set of interests. He did a great deal of voluntary work of which we were all incredibly proud of. He was a huge source of inspiration to all of us. Sivarajah taught me a lot over the years. Without his help I probably would never have started my earlier engagement in politics and community work

A socially engaged man from Tromsø

Obiajulu Odu

Sivarajah as he was known in Tromsø was a man of many facets – altruist, student activist, fisheries specialist, strategist, profiled politician are a few titles he garnered through his life's work in Tromsø. A contemplative man by nature he took family, friends and Tromsø community to the heart of his existence.

I met Sivarajah when I moved to Tromsø to study in 1986. Sivarajah was a Norwegian-Tamil, born 6th September 1944 in Sri Lanka where he spent his childhood and adolescence. He traveled from his warm homeland Sri Lanka in 1972 to “discover” the icy Northern Norway.

After a few years in Hammerfest, Sivarajah traveled to Tromsø in 1980 to study for a master's degree in fisheries at the University of Tromsø. He got his first job position after graduating, at the fisheries office in Havøysund. But it was not long before he was to be found at the Directorate of Fisheries' office in Tromsø. He had a lot of interest in international fisheries issues. If there was anything one was wondering about, he often knew it. He had an incredible network around the whole

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

globe, and an overview of the international fishing and fishing situation that I think a few in Norway had.

During his studies (1980-86), he became the leader of the student parliament at the University and was also involved in local politics. His involvement in society political life quickly became apparent. In a short time, he became active in the local political arena in Tromsø. He joined the radical socialist party (Rød Valgallianse), now called Rødt (Red) party. For two terms, Sivarajah was elected and became a representative at the municipal council in Tromsø for the Rød Valgallianse. He also served one term in the Troms County Council for the same party.

Outside of work and politics, Sivarajah kept up a strong set of interests. He did a great deal of voluntary work of which we were all incredibly proud of. He was a huge source of inspiration to all of us. Sivarajah taught me a lot over the years. Without his help I probably would never have started my earlier engagement in politics and community work. I will never forget how Sivarajah helped and guided me over the years, generously sharing his time and experience even though we belong to two different political parties. On two occasions, he offered his support when we were working to form foreign student union in Tromsø and later in establishing Multicultural Forum in Tromsø.

Sivarajah was a champion of diversity and inclusion – and immigrants. He was particularly involved in integration policy at local and regional level, and from 1993 he was elected as a deputy member of the Contact Committee between Immigrants and Norwegian Authorities (called KIM) and thus had the opportunity to continue his involvement at national level. Sivarajah was a member of the Contact Committee until 1997.

Sivarajah was actively involved in Multicultural Forum Tromsø in many years in which he was a founding member. He was one of the initiators that campaigned for the establishment of Diversity Committee in Tromsø Local Government Area.

In parallel with the political and voluntary work in Norway, Sivarajah was also involved in the Tamil independence struggle in Sri Lanka. In particular, he actively participated in the economic and social development work in the Jaffna region, primarily as a fisheries adviser to the LTTE (Tamil Tigers).

Sivarajah said that Tromsø is a home but his heart was clearly in Sri Lanka. He bought an apartment in Colombo in Sri Lanka. He had planned to take his pension with him and move back to Sri Lanka, but then came the Tsunami in December 2004 and a break in the peace negotiations between LTTE and the government of Sri Lanka. It was very sad for him, even though he was proud and happy to work with family and friends there.

In later part of his life, he stepped down political activities in Norway and spent time and effort on rehabilitation and development of the fishing industry northeast of Sri Lanka.

Fisheries law consultant Sivarajah was quoted by a journalist, Ragnhild Gustad in Nordlys newspaper 5th April 2005 (<https://www.nordlys.no/nyheter/adopter-en-fiskerlandsby/s/1-79-1398008>) to have challenged and encouraged Tromsø Municipal Management to adopt and rebuild a fishing village in Sri Lanka after devastated and destructive effect of the Tsunami. The fishermen were hard hit. Sivarajah pointed out that emergency aid was most important and in the long run, enormous efforts are needed to get the fishing industry up and running. People need houses, and if they are going to fish, everything have to be bought again - boats, equipment, ice factories, etc. He travelled many times back to Sri Lanka for a period as a fisheries adviser on fisheries issues.

One of the first things Norwegians are often interested in knowing when meeting a “southern immigrant” is whether or not the harsh climate in Norway has made an impression on the person. Sivarajah will ask in the traditional style if the weather conditions in Norway have not presented problems? Sivarajah learns from the question, which obviously does not come as a surprise to him: - the climate is always the first

thing people ask about. For him with a big smile, will jokingly say that it has not been a big problem, and he rarely thinks about it.

It is not possible to put into words the importance of friendship and how much Sivarajah meant to me. Sivarajah was one of the most special and interesting people I have ever met, and I am glad to have had him as a friend. He has always been there when I needed his advice. Sivarajah was a hard-working, caring, very thoughtful person, always a fantastic listener, and soft-spoken person. He positively influenced my life in so many ways and I will miss him. Sivarajah, thank you for your friendship, I will miss you and never forget all of the time we spent together discussing about integration and inclusion.

I lost contact with Sivarajah when he and his family moved to Finland where he later passed away.

The writer, Obiajulu Odu is a former leader of Multicultural Forum Tromsø, a former member of KIM, and works at UiT, The Arctic University of Norway.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

My dear father!

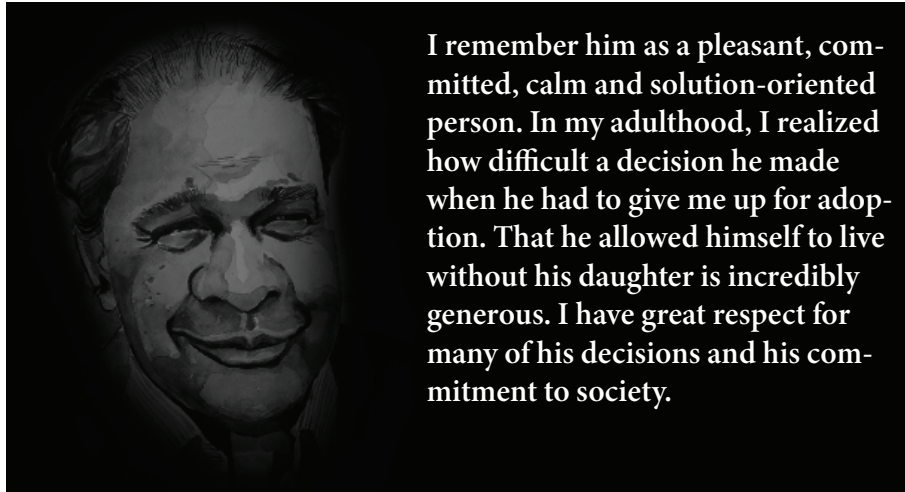
Siv Mansika Øyan
Daughter

My dear father, Sivarajah, came to Hammerfest in April 1972. He was employed at Findus, a fish factory, which was a cornerstone company in Hammerfest. A lot of people worked there. Sivarajah became quickly acquainted with many people and built a wide network.

However, he went through a tough time in Hammerfest when my mother Malini developed complications during my birth in September 1973. After about two years in a coma, she passed away. Although I didn't grow up in the same house as my father, he came to visit me whenever he had the opportunity. In a portrait interview of him in the newspaper Nordlys, he said about the situation: "It must have been a terrible time? - Yes, but now it's over.

Sivarajah always showed interest in my education. He gave me textbooks as gifts and always asked about my future plans. During our many conversations, he taught me the importance of actively participating in

I remember him as a pleasant, committed, calm and solution-oriented person. In my adulthood, I realized how difficult a decision he made when he had to give me up for adoption. That he allowed himself to live without his daughter is incredibly generous. I have great respect for many of his decisions and his commitment to society.

the community. His political commitment was extremely strong, both locally and internationally.

Sivarajah also showed strong interest in my adult life. When I got married, it was natural for me to ask him if he would also accompany me to the altar since he had always been present in my life. It was a great moment for both of us. He got to know my husband Frode well, and they had common interests in fishing. They could sit for hours and talk about fishing. Sivarajah was a proud grandfather who dearly loved his three grandchildren, William (2002), Aleksander (2003) and Maria (2007).

I remember him as a present, committed, calm and solution-oriented person. In my adulthood, I realized how difficult a decision he made when he had to give me up for adoption. That he allowed himself to live without his daughter is incredibly generous. I have great respect for many of his decisions and his commitment to society.

My father, Sivarajah, has contributed greatly to creating security in my life. I am very grateful that he always has been a big part of it.

Photo 1
Sivarajah at my wedding in 2005 in Hammerfest.

Picture 2:
Sivarajah and me at the wedding party.

Photo 3:
Sivarajah with his 2nd grandson, Alexander. The photo was taken in Vestragata in Tromsø.

Photo 4:
Sivaraja in his element with a video or photo camera.

Photo 5:
Sivarajah and his sister Prema visiting us in Vadsøveien in Hammerfest.

Photo 6:
Sivarajah and my late mother, Malini

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

எதனைச் செய்யவேண்டும் என்றாலும் ஓர் நல்ல திட்டமிடலுடந்தான் செய்வார். இது சாதாரணமான பயணம் என்றாலும் சரி, ஓர் சிறிய சந்திப்பு என்றாலும் சரி ஓர் திட்டமிடல் இருக்கும்.

பிறரது நேரத்தை மதிக்கின்ற மனிதர்

கே.பி.நெஜி

சு வராஜா அண்ணரை எவராலும் இலகுவாக மறந்துவிடமுடியாது. விடுதலைப்போராட்டத்திற்காக பல உயர் பணியாற்றியவர்களுக்கு சிவராஜா அண்ணர் என்றால் நன்கு தெரியும்.

அவர் இலங்கையில் கடற்றொழில் விரிவாக்கத்திற்காக பல வேலைத் திட்டங்களை நோர்வே அரசின் உதவியுடன் 35 ஆண்டுகளாக செய்துவந்ததை நான் அவரை முதன் முதலில் சந்தித்த போது தெரிந்துகொண்டேன். 2002 ஆம் ஆண்டு சமாதான காலத்தின்போது ஒரு நாள் அதிகாலை கிளிநொச்சி புனர்வாழ்வுக்கழக வளாகத்தில் அவரை முதன்முறை சந்தித்தேன். நோர்வேயில் இருந்து திரு யோகராஜா பாலசிங்கம் அவர்களுடன் வந்திருந்தார். அந்த நாளில் இருந்து அவரை நாட்டின் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தினோம். எந்தவித தயக்கமும் இன்றி, களைப்பும் இன்றி பணியாற்றுவார்.

அவருக்கு பல நீண்ட கால நோய்கள் இருந்தாலும் அதனை பொருட்படுத்தாது எந்த நாட்டிற்கு அழைத்தாலும் தனது சொந்த செலவில் வந்து சேர்ந்துவிடுவார். வளர்ச்சித்திட்டங்களை வகுத்தல், சரிபார்த்தல், கொடையாளர்களிடம் எடுத்து சென்று நிதிபெறுதல் வரை மிகவும் நேர்த்தியாகச் செயற்பட்டார். அவருடன் நான் பல இடங்களுக்கு சென்று பல கொடையாளர்களிடம் திட்டங்கள் தொடர்பாகப் பேசியுள்ளேன்.

2004 ஆம் ஆண்டு அவர் விடுதலைப்புலிகளின் சமாதான செயலகத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட திட்டமிடல் செயலாக்க செயலகத்தின் (PDS) துறை

வாரியான ஆலோசகர்களை நியமிக்கும்போது அவர் புனர்வாழ்வுக்கழக பணிகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு கடல்வள ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு வடக்கு கிழக்கு வளர்ச்சி திட்ட வரைபாக்கத்தில் பல முக்கிய பணிகளை ஆற்றினார். பின்னர் 2004 ஆம் ஆண்டு சுனாமி பேரழிவின் பின்னர் மீண்டும் புனர்வாழ்வுக்கழகத்துடன் இணைந்து வடக்கு கிழக்கு கரையோர கிராமங்களில் வளர்ச்சிப்பணிகளை மேற்கொள்ள வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புக்களுடன் பணியாற்றினார். 2007 ஆம் ஆண்டளவில் கடல்வள வளர்ச்சி திட்டங்களை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காக நோர்வே நாட்டிலும் இலங்கையிலும் 'Fisheries and Aquaculture Development Organization' எனும் அமைப்பினை உருவாக்க முழுநேரமாக பணியாற்றினார்.

2007 ஆம் ஆண்டுகாலப் பகுதியில் சிறிலங்கா அரசின் புனர்வாழ்வுக் கழகம் மீதான அடக்குமுறை நடவடிக்கையால் அவர் தனது செயற்பாடுகளை நோர்வேயில் இருந்துகொண்டே செய்துவந்தார். நான்காம் கட்ட ஈழப் போர் தொடங்கியதில் இருந்து வளர்ச்சிப்பணிகள் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவர் நிவாரணப் பணிகள் மற்றும் மனித உரிமை தொடர்பான வேலைத்திட்டங்களில் நாட்டிற்காக பணியாற்றினார்.

சிவராஜா அண்ணர் அவர்களை நோர்வே அரசியல்வாதிகளுக்கு நன்கு தெரியும். அதுமட்டுமன்றி பல நாடுகளின் இராஜ தந்திரிகளுடன் நெருக்கமான உறவினை கொண்டிருந்ததால் அவருடன் பணிகளை செய்வது எமக்கு இலகுவாக இருந்தது. போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்களைக்கொண்டு செல்லும் கப்பல் பயணத்திற்கும் அவர் தன்னாலான ஆலோசனைகளை தந்துள்ளார்.

நல்ல மனித நேயம் கொண்ட, பிறரை சீண்ட விரும்பாத, பிறரது நேரத்தை மதித்து, நேரங்களை விரயம் செய்ய விரும்பாத ஓர் அற்புதமான மனிதர். எதனைச் செய்யவேண்டும் என்றாலும் ஓர் நல்ல திட்டமிடலுடன் செய்வார். இது சாதாரணமான பயணம் என்றாலும் சரி, ஓர் சிறிய சந்திப்பு என்றாலும் சரி ஓர் திட்டமிடல் இருக்கும். நான் நோர்வே சென்றால் அவரின் வீட்டிற்கு செல்லாமல் அல்லது அவரை சந்திக்காமல் வருவது கிடையாது.

அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது என்னால் போகமுடியவில்லை. ஸ்கைப் வழியாக அவரை நான் பார்த்தேன். அவரை நீண்ட நாட்களாக நான் பார்க்கமுடியவில்லை. ஆனால் அவரைப் பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொள்வோம். அவர் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தியை நம்ப முடியவில்லை. என்னுடனான அவரின் பணிகளுக்கு சான்றாக ஏராளமான மின்னஞ்சல்கள்

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாசுப்பு

உள்ளன. அவற்றைப் படிக்கும்போது அவர் இன்னமும் பூமியில் இருப்பது போன்று உள்ளது. அவரின் பிரிவால் துயருறும் அனைவருக்கும் எனது ஆறுதல்களை கூறிக்கொள்கின்றேன்.

இக்கட்டுரையாளர் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் முன்னாள் இணைப்பாளர் ஆவார்.

Always been a visionary!

Raj Mathavan

Sivarajah always had interests in uplifting, encouraging and supporting others doing well in life

When I was at the Hartley College Point-Pedro I took part in a Photographic Competition organized by the college Photographic Society. The theme for competition was “Beauty in Nature”. I wanted to take pictures of early morning sun rise taken from the Eastern Beach in Point-Pedro. He accompanied me to the beach as early as 4.30 am and waited until the sunrise to capture the best moment of it. The beach was four miles away from the house and reaching there through bushes and pine trees was pretty dangerous due to possible attacks by poisonous snakes and spiders. At the competition I got the first price. At the time I would have been 18 years and Sivarajah 26.

Sivarajah was a good communicator and a well-articulated public speaker

When he was young, he went to Japan to pursue his education in fisheries. Upon his return from Japan, he was invited by the then principal of Hartley College in Point Pedro, Mr K. Pooranampillai to speak in

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாருப்பு

the College Assembly that used to be held on Tuesdays. Hartley College assembly was held for the entire college students and the teaching staff. It was an honor those days to be invited to Hartley College as a guest speaker in the college Assembly. He delivered an amazing talk on his experience in Japan as a student in fisheries sharing lot of information on what he had learned. At that time Sivarajah would have been in his mid-twenties.

Sivarajah had always been a visionary.

Before Sri Lanka ever heard of building model villages under a program called “Gum Uthaava” introduced by the then Minister of Housing, Honourable Premadasa, Sivarajah had a vision of building model villages for the Tamils, that include, houses, schools, shopping centres, gas stations, police stations, places of worships, etc.

Sivarajah’s political vision when he was a City Councillor in Tromsø included establishing multiculturalism with the municipal governness.

Sivarajah took a visit to the City of Toronto in Toronto, Canada spent a month in studying and understanding the multi-cultural policy adopted by the City of Toronto. The City of Toronto has been a leading edge for many leading municipalities that were adopting multi-cultural policies in their municipal governness.

Raj Mathavan: Research Officer (1980-1986) at the Export Crops Department in Sri Lanka after completing his post graduate in Agriculture. Worked for the City Government of Toronto (1990-2016), managing a business unit that was responsible for Planning and Policy Development. And cousin of Late Mr. Sivarajah.

Many long-lasting collaborations start with an accidental meeting between people. My impression is that the accident was Sivarajah's arrival in Tromsø. It has motivated change and collaboration projects between the two countries that will hopefully extend for many years to come.

Sivarajah - a serious face, a welcoming smile

Professor Jorge Santos

He was the first Sri Lankan that I, and probably many others in Tromsø, had met. I was myself an exchange student coming to Tromsø from far away, and there was something special about meeting another foreign student. In the 1980's, the number of foreigners in Tromsø was very small, and there was a feeling of comradeship. Sivarajah stood out from the crowd, but he was also one of the crowd, one of the permanent students of the Norwegian College of Fishery Science (NFH). He knew the habits and even spoke the language. I did not have a clue! I remember him as a person with a serious face, obviously immersed in deep thoughts, that turned into a welcoming smile when we met in the corridors. He was clearly not the person for small talk, but he would show concern for a new student in town.

Sivarajah was part of what has become an intermittent collaboration in fisheries between Tromsø and Sri Lanka. Fisheries development

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

was his focus, but I hardly knew then about his projects in Sri Lanka. I remember that already in my first year in Tromsø he involved me in a consultancy on fisheries development, this time in southern Africa, of which I had some knowledge. He obviously saw the opportunity when there was one. But other local people have been involved in Sri Lanka. My present leader at the NFH, Terje Martinussen, stayed in the Southern Province and worked in a fisheries development project in the early 1980s. I had the pleasure myself of partly supervising Sivarajah's sister, Premasany, who also graduated as a fisheries scientist at NFH in the 1990's.

In the last 10-15 years, social scientists and economists from NFH, led by Ola Flåten and Claire Armstrong, have run educational projects in Vietnam that have involved students, PhD and postdoc researchers and staff from Sri Lanka. Since 2018, I have led myself projects specifically targeted to the Blue sector of Sri Lanka. A large on-going project aims at the two-way mobility of Sri Lankan and Norwegian master students, PhDs, researchers, and administration staff. This collaboration involves the industry and several universities, and the university of Jaffna plays an important role. The interest and the ease of collaboration with Sri Lankan organizations and people have motivated us to develop new ideas and proposals for projects for the rest of this decade. I believe that this is an initiative that Sivarajah would support.

Sivarajah's invisible hand has supported our educational projects in other ways too. He was a reference person for the Tamil community in Tromsø. I believe that he has helped making it the successful and active institution that it is now. We, at the university, are hosts to many students and staff from Sri Lanka, every year. They have been received by this community with open arms, irrespective of ethnic origin and language. It has been extremely comforting for me to know that there is a "backup family" for our guests who may need sometimes a person to talk to or just to sit around the table, gossiping and eating home-made Sri Lankan food. Many long-lasting collaborations start with an accidental meeting between people. My impression is that the accident

was Sivarajah's arrival in Tromsø. It has motivated change and collaboration projects between the two countries that will hopefully extend for many years to come.

Kalawewa (Anuradhapura), 2020. In the on-going project NorLanka Blue we hold residential workshops every year, and these are attended by Sri Lankan and Norwegian students and staff. The spirits are high, and after two weeks of learning and field work together, strong bounds are formed. Picture by Katherine Tveiterås, UiT.

The writer, Jorge Santos is a Professor at Norwegian College of Fishery Science, The Arctic University of Norway, Tromsø

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

சக மனிதர்களின், சமூகத்தின் நலனுக்காகப் பிரதிபலனை எதிர்பாரா-
து சிந்தித்தும் உழைத்தும் மனிதநேயத்துடனும் வாழ்ந்தவர். அவருடைய
வாழ்வும் அவர் இயங்கிய தளங்களும் பதித்த தடங்களும் புலம்பெயர் சமூ-
கத்திற்கும் தாயகத்திற்குமான பாலமாக வரலாற்றில் பதிவுபெறும் தன்மை-
கொண்டவை. அவருடைய வாழ்வும் இயக்கமும் எதிர்காலத் தலைமுறைக-
ளுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவை என்பது எனது வலுவான எண்ணம்.

தும்பளை, துரொம்சோ, பின்லாந்த்

பாலசிங்கம் யோகராஜா

1980களிலிருந்து பல ஆண்டுகள் நோர்வேஜிய மீன்வளத்துறைக்கு வழி-
காட்டியாகப் பணிபுரிந்த கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா, தனது ஓய்வூதி-
யக் காலத்தில் தமிழர் தாயகத்தில் மீன்வளத்துறையின் வளர்ச்சிக்கான
ஏதாவது பணிகளில் ஈடுபட எண்ணியிருந்தார்.

ஆம், 2010இல் சிவராஜா அண்ணருக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த இருதய
அறுவைச்சிகிச்சைக்கு முதல்நாள் என்னுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு
கொண்டிருந்தார். விரைவில் தான் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறப்போவதாக-
வும், மீதமுள்ள தன் வாழ்க்கைக் காலத்தை ஈழத்தின் மீன்வளத்துறை அபிவி-
ருத்திக்குச் செலவிடப் போவதாகவும் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

தாயக அபிவிருத்தி தொடர்பான பெருவிருப்பு அவரது இதயத்தில் குடி-
கொண்டிருந்தது. குறிப்பாக மீன்வளத்துறை அபிவிருத்தியில் அவர் பேரா-
ர்வம் கொண்டிருந்தார். ஆயினும் துரதிர்ஷ்வசமாக அறுவைச்சிகிச்சை வெ-
ற்றியளிக்கவில்லை. நீண்ட காலம் படுக்கையில் வீழ்நேர்ந்து, கடந்த ஆண்டு
டிசம்பர் Finlandஇல் அவர் நிரந்தர உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தார்.

1972 ஏப்ரலில் நோர்வேக்கு வந்து துரொம்சோ நகரத்தின் Hammerfest இல்
குடியேறினார். மிகுந்த சமூக அரசியல் ஈடுபாடும் செயற்பாட்டு ஊக்கமும்
கொண்ட மனிதன். நோர்வேயின் தீவிர இடதுசாரிக்கட்சியான 'Red Party -
சிவப்புக் கட்சி'யில் (முன்னைய பெயர் Red Electoral Alliance) உறுப்பினராக

இருந்தவர். அக்கட்சியின் தேசிய நிர்வாகத்திலும் அங்கம் வகித்தவர். துரோம்சோ மாநகர மற்றும் மாவட்டசபைகளின் தேர்தலில் வேட்பாளராக நின்று தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினராக செயற்பட்டவர். மட்டுமல்லாது வெளிநாட்டவர்களுக்கும் நோர்வே அரசாங்கத்திற்குமிடையிலான தொடர்பாடற்குழுவின் தலைவராகவும் பொறுப்பு வகித்தவர். 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் துரோம்சோவில் உள்ள மீன்வளத் திணைக்களத்தில் ஆலோசகராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

சமூகம் நோக்கிய அவரது பணிகள் உள்ளூர் மட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலுமானவை. அடிப்படையில் நோர்வே, ஈழத்தமிழர் தாயகம் என இரு நாடுகளிலும் காத்திரமான செயற்பாடுகளில் நீண்ட காலம் ஈடுபட்டுள்ளார்.

நான் முன்மாதிரியாகக் கொண்ட ஆளுமைகளில் சிவராஜா அண்ணார் முக்கியமான ஒருவர். அவர் பல்லின மக்களின் இணைவாக்கம் சார்ந்து அகீத அக்கறை கொண்டவர். நோர்வேயின் உள்ளூர் அரசியலிலும் தாயகத்தின் மேம்பாடு சார்ந்த செயற்பாடுகளிலும் பிரக்ஞைபூர்வமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர். அவரை உந்துதலாகக் கொண்டு இதே தளங்களில் நானும் பயணித்து வந்திருக்கின்றேன்.

அவர் நீண்டதொரு காலப்பகுதியில் வெளிநாட்டவர்களுக்கும் நோர்வே அரசாங்கத்திற்குமிடையிலான தொடர்பாடற்குழுவில் இயங்கியதன் ஊடாக வெளிநாட்டவர்களைப் பாதிக்கும் பல பிரச்சினைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் பங்காற்றியிருக்கின்றார்.

‘The contact committee between the immigrant population and authorities’: நான்காண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகின்ற ஒரு வழிகாட்டல் செயற்குழு. இதற்கு இரண்டு தொழிற்பாடுகள் உள்ளன:

- 1) வெளிநாட்டவர்கள் சார்ந்த விவகாரங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
- 2) வெளிநாட்டுச் சமூகங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்குமிடையில் உரையாடலை மேம்படுத்துதல்.

முதற்தடவையாக 1984இல் இந்தச் செயற்குழு நியமிக்கப்பட்டது.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

நான் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று தளங்களும் சிவராஜா அண்ணரின் இதயத்திற்கு நெருக்கமான, அவர் ஈடுபாடுடன் இயங்கியவை.

பல்லினச் சமூகங்களின் இணைந்த வாழ்வு, தாயக மேம்பாடும் தாயகத்தின் மீதான காதலும் அவருடன் என்னை நெருக்கமாகப் பிணைத்த அம்சங்கள். ஈழத்திலும் ஜப்பானிலும் நோர்வேயிலும் மீன்வளத்துறைக்குள் அவரது வாழ்வு அமைந்தது. அவரிடம் தனித்துவமான அறிவாற்றலும் அர்ப்பணிப்பும் இருந்தன. அவர் பற்றிய பல இனிமையான நினைவுகள் என்னுள் உள்ளன.

2002இல் நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கப்பட்டதையடுத்து, நானும் சிவராஜா அண்ணரும் சேர்ந்து இலங்கைக்குப் பயணம் செய்யும் வாய்ப்பு அமைந்தது. விடுதலைப்புலிகளின் தலைமையுடன் இடம்பெற்ற சந்திப்பின் போது, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தி தொடர்பானதொரு சர்வதேச மாநாட்டினைக் கிளி-நொச்சியில் ஒழுங்குபடுத்துவது பயனளிக்கக்கூடியது என்ற ஆலோசனையை சிவராஜா அண்ணர் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார். ஆனால் அத்தகைய மாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை.

தமிழர் தாயகத்தில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மீன்வளத்துறைக்கான கற்கைநெறியை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவாக நோர்வேயின் துரொம்சோ பல்கலைக்கழகத்திற்கும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்குமிடையிலான இணைந்த செயற்பாட்டிற்கான உடன்படிக்கை 1993இல் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர். ஆனால் அதனை நடைமுறைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான அனுமதியை இலங்கை அரசாங்கம் இன்னமும் வழங்கவில்லை.

தாயகத்திலிருந்து மீன்வளத்துறை சார்ந்த கல்வியாளர்களை துரொம்சோவிற்கு அழைத்திருந்தார். அவர்களின் ஊடாக மீன்வள அபிவிருத்தி தொடர்பான பல்கலைக்கழகத் தரத்திலான பாடநூல் ஒன்று தமிழில் உருவாகுவதற்கு வழி வகுத்திருக்கின்றார். 2004இல் 'சுனாமி' அழிவுக்குப் பின்னர் தாயகம் சென்று பல மாதங்கள் தங்கியிருந்து, அங்குள்ள மீனவர்களுடன் பணியாற்றியவர். தனது மீன்வளத்துறை நிபுணத்துவ அறிவினையும் அனுபவத்தையும் கொண்டு பங்களித்தவர் என்பது நினைவுகூரத்தக்கது.

2002இல் எமது தாயகப் பயணத்தின் தொடர்ச்சியாக வடக்கு கிழக்கு மேம்பாட்டு நிதியத்தினை (North East Development Fund) உருவா-

க்கியிருந்தோம். அவர் அதன் நிர்வாகத் தலைவராகவும் நான் அதன் ஒரு நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்தோம். எமது அந்த களஆய்வுப் பயணத்தின் அறிக்கையில், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் தேவைகளை நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு விபரித்திருந்தோம்.

சமூக, அரசியல் நிறுவன இயக்கத்தை வாழ்வாகக் கொண்ட ஒரு மனிதராகவே அவர் வாழ்ந்தார். "மீன்வள மற்றும் கடல்வள மேம்பாட்டு அமைப்பு - 'Fisheries and Aquaculture Development Organisation' என்ற அமைப்பை வழிநடத்தினார். இலங்கையின் தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்களில் மீன்வளத் துறையின் புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டில் அக்கறையுள்ள நோர்வேத் தமிழர்களால் இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அமைப்பு நோர்வேயினது நிபுணத்துவத்தையும் அனுபவத்தையும் இந்தப் பணிகளில் பயன்படுத்த விரும்பியது.

சக மனிதர்களின், சமூகத்தின் நலனுக்காகப் பிரதிபலனை எதிர்பாராது சிந்தித்தும் உழைத்தும் மனிதநேயத்துடன் வாழ்பவர்கள் வெகுசிலரே. அத்தகைய வெகுசிலரில் பேராற்றலும் ஆளுமையும் மனிதநேயமும் கொண்டவராக வாழ்ந்தவர் சிவராஜா அண்ணர். அவருடைய வாழ்வும் அவர் இயங்கிய தளங்களும் பதித்த தடங்களும் புலம்பெயர் சமூகத்திற்கும் தாயகத்திற்குமான பாலமாக வரலாற்றில் பதிவுபெறும் தன்மைகொண்டவை. அவருடைய வாழ்வும் இயக்கமும் எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவை என்பது எனது வலுவான எண்ணம்.

இக்கட்டுரையாளர் பாலசிங்கம் யோகராஜா, ஒரு சமூக அரசியல் செயற்பாட்டாளர். ஒஸ்லோ நகரசபை உறுப்பினர் (2003 – 2007). நோர்வேஜிய மட்டத்திலான அரசியல் மற்றும் இணைந்து வாழ்தல் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலும் நோர்வேத் தமிழ்ச் சமூகம் மற்றும் தாயகம் நோக்கிய செயற்பாடுகளிலும் நீண்டகாலமாக இயங்கிவருபவர்.

படம் 1:
கிளிநொச்சி சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி வங்கி

படம் 2 :

சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திப் பணிகள் தொடர்பான பயணத்தின்போது (கிளிநொச்சி, 2002), சிவராஜாவும், யோகராஜாவும்

எங்களைப் பார்த்ததும் கதறி அழுதார். அழுவதற்குக்கூட சிரமப்பட்டார். அந்த நிலையில் அவரைப் பார்க்கும்போது நெஞ்சம் வலித்தது. . உணவை விழுங்கக்கூட முடியாத நிலை. ஓஸ்லோவுக்கு என்னிடம் வரும்போதெல்லாம் நான் பரிமாறும் தமிழ் உணவுகளை இரசித்தும், ருசித்தும் அவர் சாப்பிட்ட தருணங்களை நினைத்துப் பார்ப்பதில் கிடைக்கின்ற நிம்மதி மட்டுமே மிஞ்சியிருக்கிறது!

என் தம்பி சிவம்!

கமலராணி சேதர்

ஓஸ்லோ நோர்வே

கணபதிப்பிள்ளை சிவபாக்கியம் இருவருக்கும் இரண்டாவது பிள்ளையாக 06.09.1944 சிவராஜா (சிவம்) பிறந்தார். நான், கமலா 1943 லும், சேதர் (ஜெயம்) 1948 லும், விமலாசனி 1950லும், பத்மாசனி 1955லும், பிறேமாசனி 1959லும் பிறந்தோம்.

சிவராஜா தனது ஆரம்பக்கல்வியை மாதனை மெதடிஸ் மிஷனிலும் பின்னர் சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் தொடர்ந்து உயர்கல்வியை பருத்தித்துறை காட்லிக்கல்லூரியிலும் கற்றார். நீர்கொழும்பு மீன்பிடிப்பயிற்சி கல்லூரியில் கற்றதோடு, யப்பானிலும் அத்துறையில் பயிற்சிபெற்றார்.

யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் மக்களின் முறைப்படி அல்லாமல் தமிழகத்தைப் போல் குடும்பத்தில் மூத்தமகளான நானும் சிவராஜாவும் சேதரும் தும்பளையில் எமது தந்தையாரின் பெற்றோருடன் வாழ்ந்தோம். எங்கள் பாட்டனார் (ஐயாப்பா) எங்களுடைய பாடசாலையில் வருடத்தில் மூன்று முறை வழங்கப்படும் ரிப்போர்ட்டில் கையொப்பம் இடுவார். இதனால் சிலசமயம் தந்தையார் ஏன் கையொப்பம் இடவில்லை என்று பாடசாலையில் கேட்பதுண்டு. ஐயாப்பா ஒரு இளைப்பாறிய தபால் அதிபர். அவரிடம் நாங்கள் ஆங்கில அறிவைப் பெற்றோம்.

எங்கள் தந்தை அப்போது கவுண்டர் கிளாக்காக அநுராதபுர தபால் நிலையத்தில் கடமையாற்றினார். ஐயாப்பாவுடன் நாம் வசித்த 'தங்க வில்லா' வீடு நாற்சார் அமைப்புடைய பெரிய வீடு. அங்கு சீனி ஐயா, சிற்றம்பலம் (1927) குஞ்சிஐயா சபாரத்தினம் (1930), ஐயாமாமி சரஸ்வதி எல்லோருடனும்

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

வாழ்ந்தோம். 1959இல் ஐயாப்பா காலமாகிய பின்னரும் அப்பாச்சியுடன் தொடர்ந்து வசித்தோம். எனக்கு 1961 இல் விவாகம் ஆனபின் அங்கிருந்து போய்விட்டேன்.

நீர்கொழும்பிலும் யப்பானிலும் கடற்றொழிற்பயிற்சி பெற்றபின் 1972இல் சிவராஜா நோர்வேக்குப் புறப்பட்டார். அதே வருடம் கார்த்திகை மாதம் மாலினியை விவாகம் செய்ய இலங்கையில் இருந்து நோர்வேக்கு அழைத்தார். மாலினி கருத்தரித்து, 30.09.1973 இல் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. மாலினியின் தாயாரின் பெயரான சிவகாமிப்பிள்ளை நினைவாக சிவகாமி எனக் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டினர். எதிர்பாராமல் மாலினி பிரசவத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு 2 வருடங்கள் கோமா நிலையிலிருந்து. 15.12.1975இல் இறந்து போனார். மாலினியின் நோய் காரணமாக தற்காலிகமாக சிவராஜாவின் நண்பர்களான ஒரு நோர்வேஜியக் குடும்பத்தினர் சிவகாமியைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பினை எடுத்தனர். மாலினி இறந்துவிட்டதாலும் குழந்தை நோர்வேஜியக் குடும்பத்துடன் இணைந்து பழகிவிட்டதாலும் பராமரித்தவருக்கே சட்டப்படி தத்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் சிவகாமிக்கு சீவ் (Siv) என்ற நோர்வேஜியப் பெயரை இட்டனர்.

1973 இல் தங்கைகள் விமலா மற்றும் பத்மாவை இலங்கையிலிருந்து வட நோர்வேக்கு சிவராஜா அழைத்தார். பின் 1975இல் பிறேமா நோர்வேக்கு வரவழைக்கப்பட்டார்.

மாலினி இறந்த பின் பின்லாந்தைச் சேர்ந்த றீத்தாவை 1978இல் கொழும்பில் சைவ முறைப்படி விவாகம் செய்தார். றீத்தா தனது கணவரின் ஊரிலிருந்து குழந்தை ஒன்றைத் தத்தெடுக்க விரும்பினார். பல வழிகளில் முயன்றும் எளிதில் வாய்ப்பு அமையவில்லை. எங்கள் ஊரில் 13.05.1989 பிறந்த அன்றே கைவிடப்பட்ட நிலையிலிருந்த ஒரு பெண் குழந்தையை 8 பிள்ளைகளுக்கு தாயான ஒரு பெண் எடுத்து வளர்த்து வந்தார். அந்தக் குழந்தையை நோர்வேக்கு அழைத்துச் செல்ல அப்பெண் சம்மதித்தார். அப்பொழுது நான் தும்பளையில் இருந்ததினால் குழந்தையை அனுப்புவதற்குரிய காரியங்களைக் கவனித்தேன். குழந்தைக்கு யமுனா என்று பெயரிட்டு, நோர்வே சட்டப்படி தத்தெடுத்தனர். யமுனா என்ற பெயரோடு சற்று (Satru) என்ற பின்லாந்துப் பெயரையும் சேர்த்து சற்று யமுனா என்று அழைத்தனர்.

எனது மகன் ஒருவர் 1986இலும் மகள் 1987இலும் மாமன் உதவியுடன் நோர்வே வந்தனர். எங்கள் அம்மாவும் 1990இல் நோர்வேக்கு அழைக்கப்பட்டார். 2001ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 81 வயதில் நோர்வேயிலேயே காலமானார். நானும் எனது 11வயது மகனும் 1992இல் நோர்வேக்கு வந்தோம். எனது மூத்த மகன் 2009இல் நோர்வேக்கு வந்தார்.

2008 புரட்டாதி 6 ஆம் திகதி எனது கடைசி மகன் தீபனுக்கும் மனோஜாவுக்கும் விவாகம் நடைபெற்றது. அன்று சிவராஜாவுக்கும் 64வது பிறந்தநாள். அன்று மாலை நடந்த வரவேற்பு நிகழ்ச்சியின்போது பிறந்தநாள் பரிசு கொடுத்து அவரைக் கௌரவித்தோம். நீத்தா, சற்று யமுனாவுக்கும் அழைப்பு அனுப்பியிருந்தோம். அவர்கள் சமூகம் அளிக்கவில்லை. எனக்கு சிவத்தின் மகள் சிவகாமியைப் பார்க்க முன்னர் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அவர் நோர்வேஜியக் குடும்பத்தில் இருப்பதாலும் வடநோர்வேயில் வசித்ததாலும் சாத்தியப்படவில்லை. தீபனின் திருமணத்திற்கு சிவகாமிக்கு (சீவக்கு) அழைப்பு அனுப்பினேன். அவரும் கணவனும் வந்திருந்தனர். அப்போதுதான் எங்கள் குடும்ப இரத்த உறவான சிவகாமியைப் முதன்முதலில் பார்த்தேன்.

அப்போது அவருக்கு 35 வயது. சீவ் தான் எங்கள் ஆண் சகோதரர்களின் ஒரே வாரிசு. சீவுக்கு 2 மகன்கள், ஒரு மகள் என 3 குழந்தைகள் உள்ளனர். மீண்டும் சீவ்வை 2010 இல் வடநோர்வேயில் எனது மகனின் வீட்டில், Havøysund இல் சந்தித்தேன். எனது மகள் மகாவின் மகளுக்கு 2010 சித்திரையில் ஒரு குழந்தை பிறக்க இருந்தது. எனக்கு மூத்த பூட்டப்பிள்ளை. தனக்கும் அது பூட்டப்பிள்ளை என்று குழந்தையைப் பார்க்கும் அவாவில் இருந்தார் சிவராஜா. சரியாக ஒரு மாதத்திற்கு முன் சத்திரசிகிச்சையால் பாதிப்பு ஏற்பட்டதினால் பூட்டப்பிள்ளையைப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

நோர்வே தமிழ்3 வானொலி ஒஸ்லோவில் 06.03.2016 இல் சிவராஜாவுக்கு அவருடைய நீண்டகால சமூக அரசியல் பங்களிப்பினை அடையாளப்படுத்தி விருது வழங்கினர். நானும் எனது பிள்ளைகளும் சமூகமளித்து அவருக்கான விருதைப் பெற்றோம். அந்த விருதை அவர்களின் பின்லாந்து விலாசத்திற்கு அனுப்பினோம். அது விநியோகிக்கப்படாமலேயே திரும்பி வந்துவிட்டது.

01.03.2010 - 06.12.2020 காலப்பகுதியில் சிவராஜாவைப் பார்ப்பது மிகக் கடினமாகிப்போனது. எனினும் Tronsøysund sykehjem இல் ஒரு முறையும் Mortensemes sykehjemஇல் இருமுறையும் பிள்ளைகளுடன் போய்ப் பார்த்தேன்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

மேலே சொன்ன இரண்டு மையங்களும் வயோதிபர்களைப் பராமரிக்கும் நிலையங்கள் ஆகும்.

எங்களைப் பார்த்ததும் கதறி அழுதார். அழுவதற்குக்கூட சிரமப்பட்டார். அந்த நிலையில் அவரைப் பார்க்கும்போது நெஞ்சம் வலித்தது. உணவை விழுங்கக்கூட முடியாத நிலை. ஒஸ்லோவுக்கு என்னிடம் வரும்போதெல்லாம் நான் பரிமாறும் தமிழ் உணவுகளை இரசித்தும், ருசித்தும் அவர் சாப்பிட்ட தருணங்களை நினைத்துப் பார்ப்பதில் கிடைக்கின்ற நிம்மதி மட்டுமே இப்போது மிஞ்சியிருக்கிறது!

இப்படி இருக்கும் போது எதிர்பாராமல் ஐப்பசி 2015 இல் பராமரிப்பு நிலையத்தைவிட்டு பின்லாந்துக்கு அவரைக் கூட்டிச் சென்று விட்டனர். அங்கு போன பின் தொலைபேசியிலும் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. மின்னஞ்சலுக்கும் பதிலேதும் கிடைக்கவில்லை. சிவராஜா எப்படி இருக்கிறார் என்று அறிய விருப்பமாய் இருந்தது. அவர்கள் வசிக்கும் விலாசம் தெளிவில்லாததினால் நேரில் போகவும் முடியவில்லை. எனவே 14.08.2020 இல் நானும் மகனும் ஒஸ்லோ காவல்துறையிடம் சென்று உதவிகோரினோம். சிவராஜா உயிருடன் இருப்பதாய் சொன்னார்கள். எனக்கு இது திருப்தி அளிக்காததினால் மீண்டும் 2021 மார்சியில் எனது மகனை காவல்துறையிடம் விசாரிக்கும்படி கேட்டேன். 16.12.2020 பின்லாந்தில் இறந்ததாய் 16.02.2021 இல் அறிந்தோம். சிவராஜா இறப்பதற்கு 6 மாதங்களுக்கு முன்னர் 28.06.2020 இல் அவரது பின்லாந்து நாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்ட மனைவி நீத்தா இறந்ததாய் 23.02.2021 இல் மீண்டும் காவல்துறை மூலமாகவே அறிந்தோம்.

நோய்களை உரிய நேரத்தில் கவனிக்க வேண்டும் என்பது சிவராஜா வாழ்க்கையில் நாங்கள் படித்த பாடம், முக்கியமாக நீரிழிவு நோய், உடற்பருமன், மூச்சுதிணறல், இரத்த அழுத்தம் இருந்தால் வைத்தியம் செய்வதோடு சாப்பாட்டிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மேலும் இறுதிக்கிரிகைகள் எப்படி, எங்கே, யாருடன் செய்ய வேண்டும் என குடும்பத்துடனும் உடன்பிறந்தாருடனும் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவு எடுப்பது அவசியமானது.

2010 பங்குனியில் இருந்து 2020 இல் இறக்கும் வரை சிவராஜாவுக்கு என்ன நடந்தது, சத்திரசிகிச்சை விளைவுகள் எவை, நோர்வேயிலும், பின்லாந்திலும் எப்படி இருந்தார் போன்ற தகவல்கள் எதையுமே நாம் அறியமுடியாத சூழல் இருந்தது. இது மிகமிகத் துயரமானது.

Memorial Anthology of Kanapathipillai Sivarajah

மாலினி 30.09.1993 - 15.12.1995 வரையும் சிவராஜா 01.03.2010 இலிருந்து 06.12.2020 வரையுமாக நோய்வாய்ப்பட்டு சுயநினைவின்றி காலமாக நேர்ந்தமை விதியின் புதிந்தான்.

பிறந்த திகதி : 06.09.1944
 பிறந்த இடம் : தும்பளை, பருத்தித்துறை, இலங்கை
 வாழ்ந்த இடம் : 1944 - 1972 வரை இலங்கை
 : 1972 - 2015 வரை நேர்வே
 : 2015 - 2020 வரை பின்லாந்து
 தந்தை வழிபாட்டன் : சேதர்
 தந்தை வழிபாட்டி : சின்னத்தங்கம்
 தாய் வழிபாட்டன் : கணபதிப்பிள்ளை
 தாய் வழிபாட்டி : செல்லமுத்து
 தந்தை : கணபதிப்பிள்ளை
 தாய் : சிவபாக்கியம் (தெய்வானை)

தந்தையின் சகோதரர்கள் : சிற்றம்பலம், சபாரத்தினம், சரஸ்வதி
 தாயின் சகோதரர்கள் : தங்கரட்ணம், பாக்கியம், கந்தசாமி, கோபாலசாமி
 சகோதரர்கள் : கமலாசனி, சேதர், விமலாசனி, பத்மாசனி, பிரேமாசனி
 மனைவிகள் : மாலினி (1972 - 1975)
 : ரீத்தா (1978 - 2020)
 பிள்ளைகள் : சிவகாமி (சீவ்)
 : சற்று (யமுனா)
 பேரப்பிள்ளைகள் : அலெக்ஸ்சாந்தர், வில்லியம், மரியா

• • • • •

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

My Recollections of Kanapathipillai Sivarajah

S. Sambasivam

Canada

For me to talk about Sivarajah would take many chapters of our lives. We were fast friends after meeting in Gr. 8 at Hartley College in Pt. Pedro. In the mid 1950s my father was working in the Negombo District Court and decided to move the entire family to live with him. This meant my friendship with my classmates was briefly discontinued. We returned to Pt. Pedro in 1958 after the racial riots and I was able to pick up where I left off nearly two years prior. Soon a small group of restless teenage boys formed a bond that was to last for many decades even to this day. Siva and his friends wanted to do better for their families and were already forming dreams for their futures.

This band of brothers included Navakadacham (Sydney, Australia), T. Arulanantham (Norway), Radakrishnan (Denmark), Jayaseelan (Paris), Sivarajah and myself. We used to meet at Pt. Pedro Beach just across from the post office, the Catholic Church and Arulanantham's family home. Almost every evening for a few years, we schemed about how we could leave Sri Lanka. Only Kadacham, Seelan and Radhakrishnan had a university education. Except for a year that Siva and I spent

at the College of Commerce, we gained our advanced education on the streets of Pt. Pedro.

Mornings before class many of us enjoyed playing soccer with a tennis ball on the vacant lot beside Harley College. Amongst us was Sabanathan, son of the then D.R.O., who was at Hartley only for a brief period. Later he became a civil engineer and worked in Niagara Falls, Canada for the Department of Highways. He has since retired and now lives in Markham, Ontario. I'm afraid I was not much inspired by my years at Hartley and I had no regard for the British/Christian education on offer. Both Siva and I however, did have great respect for S.T. Samuel who was Vice Principal during our time there. Although we were not very good in class, he was the one teacher who showed us some respect. I remember Siva and I riding our bicycles over to the Moolai Cooperative Hospital to visit him a few times just before he died.

In his early years Sivarajah grew up with his grandparents and he fondly remembered them and how economically and socially they were flourishing in Anuradhapura. My memory suggests that he spent much of his school holidays in Anuradhapura and had some attachment to that town. Whenever Siva came to visit me at home we did not stick around for long preferring to wander the streets and cafes nearby. In fact I spent more time with him at his family home in Thumpalai.

Siva's idea to make the fishery his occupation was sparked at a special assembly at Hartley. In 1959 or 1960 a guest Fisheries Officer – T. Paramanatharajah had come to speak to students about the opportunities for a livelihood in the fishery. Siva, I and a few other students along with the Principal, went out on a fishing trip with Paramanatharajah. He wanted us to get an experience of ocean fishing. I remember Elango was horribly sea sick and ended up lying on the floor of the boat for the duration of the two hour trip. Needless to say he was not impressed with the idea of becoming a fisherman. But Siva became inspired and soon decided what he wanted to do.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

And so we made our plans. Siva spent a year of training at the fisheries school in Negombo, after which he set off for Japan for more fisheries training. About that time I was employed at the Bank of Ceylon in Pt. Pedro, then moved to Vavunya to work at the Kacheri as a cyclone relief worker, then to Trincomalee to work at the cement depot until it closed. From there I was transferred to the Cement Corporation headquarters in Colombo. In 1970 I got transferred again to the cement factory at KKS. Still the six of us stayed close and were in touch with each other constantly. When Siva returned home from Japan we hit upon a plan for Siva, the first of us to leave Sri Lanka. We needed funds to put our plan into action. Siva got a loan from the Department of Fisheries to buy a large fishing boat which he leased to a fisherman in Valvettithurai. That fisherman smuggled saris from India in our boat to sell on the black market on our behalf. We were that desperate. We were trend-setters and not worried about any criticism from elders or the establishment.

Siva and I cooked up another scheme to improve our fortunes. We met an entrepreneur named Vatepillai who owned a large mixed farm in Mandalaai. We used to visit him to observe his operation and see what we could learn. He employed a few local people and ran a smooth operation growing grapes, coconut, bananas, vegetables, goats, chickens etc. He had set up an efficient irrigation system which made his plantation look like an oasis. We actually bought some nearby land at that point thinking we could set up a similar enterprise. Our thoughts at the time were that the only way we could fund our projects was by working abroad for a few years. We recognized early on that our master plan would require large investments. We knew we would have to leave home if we wanted to realize our dreams. We encountered one slight complication in our plans and that was – Siva had fallen in love with Mr. Vatepillai's daughter Malini. She would later follow Siva to Norway with her parents' blessing.

Meanwhile, Siva had been offered employment in Hammerfest, Norway as a result of his fisheries training. We still had to pay off the loan for the boat. Eventually our plans began to fall into place.

In late 1971 Siva was finally on his way to Hammerfest for a new job in the Norwegian Fisheries. Tragedy struck soon after. Immediately after the birth of their daughter in 1973, Malini fell into a coma. Sadly she remained in that state for more than two years until finally the hospital decided with Siva's consent to end her life. I vividly remember the long, painful phone conversation I had that night with Siva right after Malini fell into the coma. I had a short visit with him during this dark time. In 1973 I was studying in Denmark and in January I travelled to visit Siva in Hammerfest and went with him to see Malini at the hospital. That day when Siva mentioned to Malini that Sambasivam was there to see her, she opened her eyes but had no facial expression and didn't say anything. Their daughter was adopted by a Norwegian family in the same town. Sivarajah had a good relationship with her for many years and she still lives in Hammerfest, married to a Norwegian.

Some years later Siva married Riita from Finland and they adopted a Sri Lankan girl – Satu, from a neighbourhood in Thumbalai and brought her to their home in Norway. At that time they were living in Tromsø.

In August 1972 I left Sri Lanka for Denmark. I was accepted at the International People's College in Helsingør. On my way I stayed in Madras for a week with Malini's brother who later married my sister. From India I flew to Hamburg and spent a week with Jayaseelan who had found his way to Germany. I then took the train to Denmark and began an 18 - month course in International Studies. Later I got a work permit and found a job in Bergen, Norway. While in Bergen, I arranged work permits for Arulanantham and his younger brother to come and work in a fishnet mending factory in Bergen. They arrived there a few days after I had left for Canada. Arul and his brother were able to move into my beachside residence. Arul worked in Bergen for two years before moving to northern Norway. In September 1974 I emigrated to Canada where I live today.

My family and I visited with Sivarajah on several occasions after I moved to Canada. In the summer of 1993 the four friends (Radha, See-

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

lan, Siva and I) had a long-awaited reunion when we all met in Nyborg, Denmark. We stayed with Radha, his wife Gnanam and two of their children. Along with the sight-seeing there was much talk and reminiscing over past escapades. We made plans to meet again. On March 1, 2010 when Siva was undergoing surgery for a heart bypass, he suffered serious complications and has been bedridden for some years before passing away on Dec. 6, 2020. Regretfully we did not get to say good-bye and did not hear much about his condition except for a couple of times when I contacted Riita. She was reluctant to share much with me and she later decided to move Siva to Finland with her.

Sivarajah was a true visionary and even before leaving Sri Lanka he had strong political opinions. He had deep admiration for Mr. G.G. Ponnampalam for his brilliant legal mind. However, Siva aligned himself politically with Dr. N. M. Pereira, leader of the leftist L.S.S.P. (Lanka SamaSamaja Party). N. M. Pereira's philosophy of social and economic equality for everyone was also Siva's mission in life. What I saw and experienced in Siva was the best of these two men.

Above all, community development was Sivarajah's passion. He was able to follow his dream and made a good home for himself and family. He was never afraid to break from tradition and never hesitated to take the unbeaten track. I feel honored and enriched to have known my long-ago school friend Sivarajah and I will forever miss him.

நண்பன் சிவராஜா பற்றிய என்

நினைவலைகளும் நிகழ்வனுபவங்களும்

சு. சாம்பசிவம் (கனடா)

நண்பன் சிவராசா (சிவா) வைப்பற்றி எழுதுவதாக இருந்தால் அது எங்கள் இருவரின் வாழ்வின் பல அத்தியாயங்களாக விரியும். பருத்தித்துறை காட்லிக் கல்லூரியில் 8ஆம் வகுப்பில் சந்தித்த நாளில் இருந்து நாங்கள் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். 1950ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் எனது தந்தையார் நீர்கொழும்பு மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் வேலை செய்துகொண்டு இருந்தார். அவர் தனது குடும்பத்தை நீர் கொழும்பிற்கு அழைத்து சென்று, நாங்கள் எல்லோரும் அங்கு வசித்து வந்தோம். இதனால் எனக்கும் சிவராசாவிற்கும் உள்ள தொடர்பு தற்காலிகமாக தடைப்பட்டது. 1958 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் பின் நாங்கள் பருத்தித்துறைக்கு திரும்பவும் வந்தோம். எனக்கும் சிவராசாவுக்கும் உள்ள தொடர்பு இரண்டு வருட இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் தொடர்ந்தது. இந்த நிலையில் சில விடுவிறுப்பான வாலிபர்கள் கூட்டம் ஒன்று சேர்ந்தது. அன்று தொடங்கிய அந்த பிணைப்பு பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து, இன்று வரை நீடிக்கிறது. சிவாவும், நண்பர்களும் தங்களுடைய குடும்பங்களின் நிலைமையை முன்னேற்ற கனவு கண்டு அதை நனவாக்க திட்டமிட்டார்கள்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

என்னுடன், நவகடாட்சம் (கடாட்சம், சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா), அருளானந்தம் (அருள், நோர்வே), ராதாகிருஷ்ணன் (ராதா, டென்மார்க்), ஜெயசீலன் (சீலன், பாரிஸ்), சிவராஜா ஆகியோர், இந்த குழுவின் அங்கத்தவர்கள். பல ஆண்டுகளாக, அனேகமாக ஒவ்வொரு நாளும், நாங்கள் பருத்தித்துறை தபால் நிலயம், கத்தோலிக்க தேவாலயம், அருளானந்தத்தின் வீடு ஆகியவற்றிற்கு முன் உள்ள கடற்கரையில் கூடி எப்படி வெளிநாடு செல்லமுடியும் என்று திட்டமிடுவோம். கடாட்சம், சீலன், ராதாகிருஷ்ணன் ஆகிய மூவருமே பல்கலைக்கழகம் சென்றவர்கள். நானும் சிவாவும் ஒரு வருடம் வணிகப்பள்ளிக்கு போனதைத் தவிர எங்களுடைய கல்வியை நாம் பருத்தித்துறை வீதிகளிலேயே பெற்றுக்கொண்டோம்.

பாடசாலையில் காலை வகுப்புகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் காட்லி கல்லூரியின் முன் உள்ள காலிகாணியில் டென்னிஸ் (tennis) பந்தில் கால் பந்து ஆடி மகிழ்வோம். வடமராட்சியின் அப்போதைய மாவட்ட செயலாளரின் (DRO) மகன் சபாநாதனும் சிறிது காலம் காட்லியில் படித்தவர். அவர் பின்பு சிவில் பொறியியலாளராக தேறி, கனடாவிற்கு குடி புகுந்து நயாகராவில் “Department of Highways” இல் சேவையாற்றினார். அவர் இப்போது இளைப்பாறி ஒண்டாரியோ மாநிலத்தில் மார்க்கத்தில் வசிக்கிறார்.

காட்லியில் படித்த காலங்களும், அங்கு கற்ற கல்வியும் எனக்கு பெரிதாக தூண்டுதலையோ, மனத்திருப்தியையோ தரவில்லை. பிரித்தானிய, கிறிஸ்தவ கல்வி முறையை நான் மதிக்கவில்லை. நானும் சிவாவும் எங்கள் காலத்தில் துணை அதிபராக இருந்த எஸ் டி சாமுவேல் (S T Samuel) அவர்களிடம் பெரு மதிப்பு வைத்திருந்தோம். நாங்கள் ஒரு முன் மாதிரியான மாணவர்கள் இல்லாமல் இருந்தாலும் அவர் எங்களை கண்ணியமாக நடத்தினார். அவர், காலமாவதற்கு முன், மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில் சுகவீனமாக இருந்த காலங்களில், நானும் சிவாவும் எங்களுடைய துவிச்சக்கர வண்டிகளில் (bicycles) போய் அவரைப் பார்த்தோம்.

சிறு வயதில், சில காலம், சிவராஜா தன்னுடைய பாட்டன் பாட்டியுடன் வளர்ந்தார். அவர்கள் அனுராதபுரத்தில் வளமுடனும், சகலராலும் மிகவும் மதிக்கப்பட்டும் வாழ்ந்ததை அன்புடன் நினைவு கூருவார். பாடசாலை விடுமுறை நாட்கள் பலவற்றை அவர் அனுராதபுரத்தில் கழித்ததாக எனது ஞாபகம். அவருக்கு அனுராதபுரத்தில் விசேட அபிமானம் உண்டு. சிவா என்னைக் காண்பதற்கு வீட்டுக்கு வரும்போது நாங்கள் வீட்டில் அதிக நேரத்தைக் கழிப்பதில்லை. நாங்கள் இரண்டு பேருமாக ஊர் சுற்றவும்,

சிறுநுண்டிச்சாலைகளுக்கும் போய் விடுவோம். நாங்கள் பெரும்பாலும் தும்பளையில் சிவாவினுடைய வீட்டிலேயே எங்களுடைய பொழுதைச் செலவிடுவோம்.

சிவாவிற்கு மீன் பிடித்தலை தனது தொழிலாக கொள்ளும் எண்ணம் காட்லி கல்லூரியில், ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமைகளிலும் நடைபெறும், மாணவர் ஆசிரிய ஒன்று கூடல் ஒன்றிலேயே உண்டானது. 1959, 1960 என்று நினைக்கிறேன். அப்போதைய மீன்பிடி அபிவிருத்தி அலுவலகர் பரமானந்தராஜா அவர்கள் இந்த ஒன்றுகூடல் ஒன்றில் கல்லூரி நிர்வாகத்தால் கௌரவ பேச்சாளராக அழைக்கப்பட்டார். பரமநாதன் ஒரு செயல் வீரன். அவர் யாழ்ப்பாணத்தின் மீன் வளம் பற்றியும் அதைச் சார்ந்த தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். இது சிவாவை மிகவும் கவர்ந்தது.

மீன் பிடித்தல் பற்றிய அனுபவத்தை மாணவர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக பரமநாதன் அவர்கள் என்னையும், சிவாவையும் வேறுசில மாணவர்களையும் கடலில் மீன்பிடி கப்பலில் கூட்டிச் சென்றார். அதிபர் பூரணம்பிள்ளையும் எங்களுடன் வந்தார். எங்களுடன் வந்த இளங்கோ கடற்குமட்டல் (seasickness) நோயால் பாதிக்கப்பட்டு கப்பலின் தரையிலேயே இரண்டு மணி நேரமும் படுத்திருந்தார். இத்துடன் அவருடைய கடல் தொழில் ஆர்வம் முடிந்து விட்டது என்பதை சொல்லவும் வேண்டுமா. ஆனால் சிவா இந்த அனுபவத்தால் கவரப்பட்டார்.

இதிலிருந்து நாங்கள் எங்களுடைய திட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். சிவா நீர்கொழும்பு மீன்வள பள்ளியில் ஒரு ஆண்டு கல்வி கற்றார். அதன் பின் ஜப்பானுக்கு மேலதிக பயிற்சிக்கு சென்றார். அந்த காலங்களில் நான் பருத்தித்துறை இலங்கை வங்கியிலும், பின்பு வவுனியா கச்சேரியில் புயல் நிவாரணப் பிரிவிலும், பின்பு திருகோணமலையில் சீமெந்து கூட்டுத்தாபனத்தின் களஞ்சியத்திலும் வேலை செய்தேன். களஞ்சியம் மூடப்பட்டதால் கொழும்பு தலைமை அலுவலகத்துக்கும், பின்பு 1970ஆம் ஆண்டு காங்கேசன்துறை தொழிற்சாலைக்கும் மாற்றப்பட்டேன். அப்படி ஊர் ஊராக வேலை நிமித்தம் மாறிக்கொண்டு இருந்தாலும் நாங்கள் ஆறுபேரும் ஒருவருடன் ஒருவர் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தோம்.

சிவா ஜப்பானில் இருந்து திரும்பி வந்தவுடன் நாங்கள் எல்லோருமாக அவருக்கான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டினோம். இந்த திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எங்களுக்கு பணம் தேவைப்பட்டது. சிவா ஒரு

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாருப்பு

பெரிய மீன்பிடி வள்ளத்தை வாங்குவதற்கு அரசாங்க மீன்பிடி இலாகாவில் இருந்து கடன் பெற்று வள்ளத்தை வாங்கி வல்வெட்டித்துறையிலுள்ள ஒரு மீனவருக்கு வாடகைக்கு விட்டார். அந்த மீனவர் எங்களுடைய சார்பில் இந்தியாவில் இருந்து புடவைகளை கடத்தி வந்து விற்பார். நாங்கள் எங்களுடைய இலக்கை அடைவதற்கு எதையும் செய்யத் துணிந்த நிலையில் இருந்தோம். நாங்கள் முன்னோடிகள். சமூகத்தினதும், மூத்தோரினதும் விமர்சனங்கள் பற்றி நாம் கவலைப்பட இல்லை.

எங்களுடைய நிதி வளத்தை பெருக்குவதற்கான இன்னொரு திட்டத்தையும் நாம் தீட்டினோம். மண்டலாயில் வெற்றிகரமாக கலப்பு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்த வேற்பிள்ளை எனும் விவசாய தொழில் அதிபரை சந்தித்தோம். அவரின் தொழில் முறைகளை அவதானித்து அதிலிருந்து நாம் எதைக் கற்கலாம் என எண்ணி நாங்கள் அவருடைய பண்ணைக்கு அடிக்கடி போய் வருவோம். அவர் உள்ளூர் மக்களை தொழிலில் அமர்த்தி அவர்களின் உதவியுடன் பெரிய அளவில் திராட்சை, தென்னை, வாழை, காய்கறி, ஆடு, கோழி ஆகியன பயிரிட்டும், வளர்த்தும் வந்தார். அவர் திறமையான நீர்ப்பாசன முறையை அமைத்து அந்தப் பண்ணையை நல்ல சோலையாக்கியிருந்தார். இதேபோல் ஒரு பண்ணை அமைக்கும் நோக்கில் நாங்களும் அருகில் உள்ள நிலத்தை வாங்கினோம். இந்த பண்ணையை செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பணத்தை சில வருடங்கள் வெளிநாடு சென்று உழைத்தே பெற முடியும் என்று எண்ணினோம். எங்களுடைய திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு ஏராளம் பணம் வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே தெரியும். எங்களுடைய திட்டத்திலே சிறு சிக்கல் ஏற்பட்டு விட்டது. சிவாவிற்கு வேற்பிள்ளையின் மகள் மாலினியின் மேல் காதல் ஏற்பட்டுவிட்டது. பின் நாட்களில், மாலினி தனது பெற்றோருடைய ஆசீர்வாதத்துடன் நோர்வே சென்று சிவாவுடன் இணைந்து கொண்டார்.

இவை நடந்துகொண்டு இருக்கும்போது சிவாவிற்கு நோர்வே, ஹமெர்பெஸ்ட் (Hammerfest, Norway) இல் மீன் வளம் சம்பந்தமான வேலை கிடைத்தது. சிவாதான் எங்களில் முதன் முதலாக இலங்கையை விட்டு புறப்பட்டார். எப்படியானாலும் நாங்கள் மீன்பிடி வள்ளத்திற்கு எடுத்த கடனை அடைத்தோம். கடைசியில் எங்களுடைய திட்டம் வெற்றி பெறும் காலம் வந்துவிட்டது.

1971 ஆம் ஆண்டு சிவா நோர்வேக்கு போனார். அங்கே போய் சில நாட்களில் பேரிடி நேர்ந்தது. 1973இல் முதலாவது மகப்பேறுடன் மாலினி மீளா மயக்கமடைந்தார் (coma). துரதிர்ஷ்டவசமாக இரண்டு ஆண்டுகளாக சுய நினைவு இல்லாமல் இருந்தார். பின் சிவாவின்னுடைய அனுமதியுடன் வைத்தியர்கள் அவரை செயற்கை சுவாசத்தில் (life-சப்போர்ட்) இருந்து நீக்கி அவர் உயிர் பிரிந்தது. மாலினி மீளா மயக்கம் அடைந்த அன்றைய இரவு நாங்களும் இருவரும் பரிமாறிக்கொண்ட நீண்ட வேதனையான உரையாடல் இன்றும் என் மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது. இந்த துன்பகரமான, இருள் குழந்த காலத்திலே நான் சிவாவைப் போய்ப் பார்த்தேன். 1973இல் நான் டென்மார்க்கில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். தை மாதத்தில் நான் ஹமெர்பெஸ்ட்டுக்கு (Hammerfest) சிவாவிடம் சென்று, சிவாவுடன் கூடி மாலினியை வைத்தியசாலையில் சென்று பார்த்தேன். அப்போது சாம்பசிவம் உன்னை பார்க்க வந்து நிற்கிறார் என்று சிவா மாலினிக்கு சொன்ன போது அவர் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார். அவர் முகத்தில் எந்த விதமான பாவனையும் இல்லை. அவர் ஒன்றும் பேசவும் இல்லை. அவர்களுடைய பிள்ளையை ஹமெர்பெஸ்ட்டில் ஒரு நோர்வேஜியன் குடும்பம் தத்து எடுத்தது. அவர் இப்போதும் ஹமெர்பெஸ்ட்டிலேயே ஒரு நோர்வே இனத்தவரை மணந்து மகிழ்வுடன் வாழ்கிறார். சிவராஜாவிிற்கும் மகளுக்கும் எப்போதும் நல்லுறவு இருந்தது.

சில ஆண்டுகளுக்குப்பின் சிவா பின்லாண்டைச் (Finland) சேர்ந்த ரீற்றாவை (Ritta) மணம் செய்தார். அவர்கள் தும்பளையில் சிவராஜாவினுடைய வீட்டிற்கு அருகில் இருந்து ஒரு பெண் குழந்தையை தத்து எடுத்து நோர்வேக்கு கொண்டு வந்து, சற்ரு (Satu) என்னும் பெயரிட்டு வளர்த்தனர். அப்போது அவர்கள் திரொம்ஸோவில் (Tromsø) வசித்தனர்.

1972 ஆவணியில் (August) நான் டென்மார்க் ஹெல்சிங்கோர் (Helsingor, Denmark) இலுள்ள International People's College படிப்பதற்காக இலங்கையை விட்டுப்பறப்பட்டேன். போகும்வழியில் நான் மாலினியின்னுடைய சகோதரனுடன் சென்னையில் ஒரு வாரம் நின்றேன். அவர் பின் நாளில் என்னுடைய சகோதரியை திருமணம் செய்தார். நான் இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டு ஜெர்மனி ஹம்பர்க்கில் நண்பன் ஜெயசீலனுடன் ஒரு வாரம் தங்கி, பின்பு அங்கிருந்து புகைவண்டி மூலம் டென்மார்க் போய் என்னுடைய படிப்பை தொடங்கினேன். படிப்பு முடிந்ததும் எனக்கு நோர்வேயில் வேலைசெய்வதற்கு அனுமதி கிடைத்து, பேர்கனில் வேலை செய்தேன். அங்கே இருக்கும் போது நண்பன் அருளானந்தத்துக்கும், அவரது சகோதரருக்கும் நோர்வே

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

பேர்கன் (Bergen, Norway) இல் மீன் வலை சீர் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலையும் அதற்குரிய அரசு அனுமதியையும் பெற்றுக்கொடுத்தேன். நான் 1974 புரட்டாதி (September) நோர்வேயை விட்டுப் புறப்பட்டு கனடாவில் குடி புகுந்தேன். நான் பேர்கன் இல் இருந்து கனடாவிற்கு புறப்பட்ட சில நாட்களுக்குப் பின் அவர்கள் பேர்கன் வந்து நான் இருந்த வீட்டிலே வசித்தார்கள். பேர்கன் இல் இரண்டு வருடம் இருந்தபின் அவர்கள் நோர்வேயின் வடக்குப்பகுதிக்கு இடம் பெயர்ந்தார்கள்.

நான் கனடாவிற்கு குடி புகுந்தபின் பல முறை சிவராஜாவை போய் சந்தித்திருக்கிறேன். 1993 ஆம் ஆண்டு கோடையிலே நாங்கள் நான்கு நண்பர்கள் (நான், ராதா, சீலன், சிவா) பல காலமாக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தபடி, டென்மார்க் நிய்போர்க்கில் (Nyborg, Denmark) ஒன்று கூடினோம். நாங்கள் ராதாவுடனும், அவரது மனைவி, இரண்டு பிள்ளைகளுடனும் நின்றோம். ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்ததுடன் எமது கடந்த கால குறும்பு செயல்களையும் பேசி மகிழ்ந்தோம். விரைவில் மீண்டும் சந்திப்பதாக முடிவு எடுத்து பிரிந்தோம்..

எங்களுடைய அடுத்த சந்திப்பு கனடாவின் பரந்த புல்வெளி பிரதேசத்தில் (Canadian Prairies) உள்ள எனது ஊரான சஸ்கட்டூனில் (Saskatoon) இல் நடந்தது. இம் முறை சீலனால் வரமுடியவில்லை. சிவாவும், ராதாவும் வந்து என்னுடன் நின்றார்கள். அவர்கள் முன்பு எங்களை ஐரோப்பாவில் நன்றாக கவனித்தார்கள். பதிலுக்கு அவர்களை விருந்தோம்புவதில் எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி. நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நகரத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள நாட்டுப்புறத்தையும் சுற்றிக் காட்டினேன். 10,000 ஆண்டுகள் பழைமையான தொல் குடியிருப்பையும் buffalo jump (எருமை பாயுமிடம்) ஐயும் காட்டினேன். இவை இரண்டும் விரைவில் உலக பாரம்பரிய (world heritage) இடமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட இருக்கின்றன. நாட்டுப்புறத்திலுள்ள “Hole in the Wall” என்னும் பிரசித்தி பெற்ற உணவகத்தில் விருந்துண்டோம்.

நான் கடைசியாக சிவாவை 1999 ஆனி மாதத்தில் கண்டேன். நானும் குடும்பமும் கனடாவிலிருந்து நோர்வே, திரொம்ஸோ (Tromsø, Norway) விற்கு சிவாவையும் குடும்பத்தையும் பார்க்கச் சென்றோம். அது ஒரு அற்புதமான பயணம். அதுதான் நாங்கள் முதன் முறையாக வடதுருவ வட்டத்திற்கு (Arctic Circle) சென்றது. அது நடுவேனில் (midsummer) காலம். நாங்கள் நள்ளிரவு-சூரியனைப் (துருவப்பகல் - midnight sun) பார்த்தோம். சிவாவின்னுடைய மீன்பிடி இலாகா அலுவலகத்தையும் பார்த்தோம். துறைமுகத்தை சுற்றி

நடந்தோம். அங்கே மீன்பிடிக்கப் பல்கள் தாங்கள் பிடித்த மீன்களைக் கொண்டுவந்து இறக்குவதையும் பார்த்தோம்.

இந்தப் பயணத்தில் அப்போது திரொம்ஸோவிலிருந்த சிவாவினுடைய சகோதரர்களை சந்தித்தோம். சிவாவினுடைய தம்பியார் இப்போது கனடா டொரோண்டோவில் (Toronto, Canada) வாழ்கிறார்.

இந்தப்பயணத்தின் சிறப்பு அம்சம் நாங்கள் திரொம்ஸோவிலிருந்து ஹோன்னிங்ஸ்வக்கிற்கு (Honningsvåg) வடக்கே நோக்கி சென்ற கடல் பயணமாகும். இது ஓர் முழு இரவு பயணமாகும். ஹோன்னிங்ஸ்வக் ஐரோப்பாவின் வடகோடி.

நாங்கள் ஆறு பேர் போனோம் – நான், சிவா, ரீட்டா, சற்று, ராதா, பார்பரா, ரூபன். நோர்வேயின் கடற்கால்கள் (fjords) நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத அளவு மிகவும் அழகானவை. நாங்கள் ஹோன்னிங்ஸ்வக்கில், அங்கு வாழும் அருளானந்தத்தையும் மனைவி மாபெலையும் சந்தித்தோம்.

அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அங்கேயே வளர்த்தார்கள். அருள் மீன் வலை செய்யும் தொழிற்சாலையில் வலை பின்னுபவராக வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் மீன் பிடிக்கும் பெரிய கப்பலிலும் வேலை செய்தார். இது ஒரு மறக்கமுடியாத பயணம்.

2010ஆம் ஆண்டு பங்குனி ஓராம் திகதி, இருதய மாற்றுவழி அறுவை (bypass surgery) நடந்துகொண்டிருக்கும்போது ஏற்பட்ட சிக்கலால் சிவா நோய்ப் படுக்கையில் வீழ்ந்து, அதிலிருந்து மீளாமலேயே 2020ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஆறாம் திகதி காலமானார். சிவாவை நாங்கள் வழியனுப்பி வைக்க முடியவில்லை என்பதும், அவரினுடைய நிலமையை தொடர்ந்து அறிய முடியாமல் போய்விட்டது என்பதும் மிகவும் கவலையானது. நான் ரீட்டாவை ஓர், இரு முறை தொடர்பு கொண்டபோதும் அவர் சிவாவினுடைய நிலமைபற்றி எனக்கு அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதன் பின் சில காலத்தால் அவர் சிவாவையும் கூட்டிக்கொண்டு பின்லாந்துக்கு (Finland) போய்விட்டார்.

சிவராஜா மிகுந்த தொலை நோக்கு உள்ளவர். இலங்கையில் இருக்கும்போதே வலுவான அரசியல் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தவர். ஜி ஜி பொன்னம்பலத்தினுடைய சட்டத் திறமையை மிகவும் மெச்சுவார். அரசியலில் கொள்கை ரீதியாக, லங்கா சம சமாஜ கட்சியின் தலைவர் டாக்டர் என் எம் பெரேராவை சார்ந்திருந்தார். என் எம் பெரேராவுடைய

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

சமூக, பொருளாதார சமத்துவ தத்துவம் அவரை மிகவும் கவர்ந்தது. சிவாவும் அதையே தன்னுடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டார். இவர்கள் இரண்டுபேரினுடைய சிறப்புகளின் கூட்டை நான் சிவாவில் கண்டேன், அனுபவித்தேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமுதாய முன்னேற்றம் சிவராஜாவினுடைய பேரார்வம். அவர் தன்னுடைய இலட்சியங்களை செயற்படுத்தி தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த சூழலை ஏற்படுத்தினார். எவரும் போகாத பாதையிலும் தடம் பதிக்க அவர் பின் நின்றதில்லை. இப்படியான ஒருவரை பாடசாலை நாட்களில் இருந்து நண்பனாகக் கொண்டதையிட்டு பெருமைப்படுகிறேன். அவர் தொடர்பால் என் வாழ்வு செழிப்பும் பூரணமும் அடைந்தது. அவரினுடைய மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. அவரின் இழப்பை நாளும் எண்ணி வாடுகிறேன்.

சு. சாம்பசிவம்: இலங்கை வங்கியில் தனது தொழில்வாழ்வினைத் தொடங்கியவர். சூறாவளி நிவாரணப் பணியாளராகவும், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலைகளிலும் பணிபுரிந்தவர். 1972இல் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து முதலில் ஸ்கன்டினேவிய நாடுகளிலும் 1974இலிருந்து கனடாவிலும் வசித்து வருகின்றார். தொழிற்சங்கம் மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுவந்த அவர், சிவராஜாவின் நெருங்கிய நண்பர்.

பொன்னையா இளங்கோ: இக்கட்டுரையை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்தவர் . ஓய்வுபெற்ற பொறியாளர். சிவராஜாவின் உற்ற நண்பர். ஹார்ட்ஸ் கல்லூரியில் 4ஆம் வகுப்பிலிருந்து சிவராஜா நீர்க்காமும்பு மீன்பிடி பயிற்சி மையத்தில் சேரும்வரை இருவரும் வகுப்புத் தோழர்கள்.

A word from a colleague and friend

Steven Meglitsch

I first came to know Sivarajah when I was secretary for the government appointed advisory committee known as KIM, (the Contact Committee for Immigrants and Norwegian Authorities): the committee was first appointed in 1984 and continued its work until 2013. During most of those 29 years, Sivarajah was a member, and during all those years, a significant contributor to the committee's work. In later years I lost contact with him, and learned only later, with sadness, that he had passed away in Finland.

At first, I was unsure of how he would function in our committee, representing as he did a region of the country far from the capitol with few immigrants. Not only that, he used a northern Norwegian dialect that most immigrants in the country were unfamiliar with.

My unsureness was totally unnecessary.

In the start of our work together, one of the more difficult problems we faced was how to get the appointed members, coming from diverse immigrant communities in different parts of the country, to coordinate

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாசுப்பு

and cooperate in their work. Sivarajah was a key player in that process. For every single agenda item at every meeting we held, he prepared proposals for our decisions. He would call around to other members and discuss issues. His goal was always that the voice of the immigrant grass root be heard and taken seriously by the powers that be. He worked tirelessly and cross-culturally to get results. He understood building and using networks.

In his many other areas of activism, this dedication to the goal of raising up the disenfranchised was a recurring theme.

You will be remembered and missed, dear colleague and friend.

Steven Meglitsch, Senior Advisor, The contact committee between the immigrants and the authorities (KIM), 1984- 2011, Pedagogical supervisor, Oslo council, 1981-1984

ஏதாவதொன்றினைச் செய்து முடிப்பதும், அதன் பெறுபேறும் எனக்குள் மகிழ்வைத் தருவன!

2009 இல் நோர்வேஜிய இதழ் ஒன்றிற்கு சிவராஜா வழங்கிய நேர்காணலின் தமிழாக்கம்.

நோர்வேஜிய மட்டத்தில் சமூக அரசியல், வெளிநாட்டவர் நுலன், சமூகங்களுக்கிடையிலான இணைந்த வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்தி, மின்வளத்துறை சார்ந்து பரவலாக அறியப்பட்ட ஆளுமை கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா அவர்கள். பல்வேறு ஊடகங்களில் அவரது நேர்காணல்கள், அவரைப் பற்றிய பதிவுகள் 1970களின் இறுதியிலிருந்து இரண்டாயிரத்தின் இறுதிவரையான காலங்களில் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன.

இது 2009 ஆம் ஆண்டு 'SAMORA' இதழின் ஜூன் மாதப் பதிப்பில் வெளிவந்த நேர்காணலின் தமிழாக்கம்.

இந்நேர்காணல் திரு.கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நோர்வே வருகை, சொந்த வாழ்க்கை, அவரது தொழில் முனைப்பு, சமூக, அரசியல் ஈடுபாடுகள், செயற்பாடுகள், தாயகம் நோக்கிய பணிகள், சிந்தனைகள் குறித்த-வெவ்ரு சித்திரத்தினை உள்ளடக்கியுள்ளது என்ற வகையில் அதனை முழுமையாகத் தமிழாக்கம் செய்து இந்நினைவூலில் பதிவாக்கியுள்ளோம்.

'SAMORA' 1986 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவருகின்ற ஒரு சுயாதீன கலாச்சார அரசியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகை. நோர்வேயில் சிறுபான்மையினரின் நிலைமை மற்றும் சிறுபான்மையினருக்கும் பெரும்பான்மையினருக்கும் இடையிலான உறவு, அதன் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சிக்கல்களைப் பேசுபொருளாகக் கொண்டு வெளிவருகின்றது.

1956இல் இலங்கையிலிருந்து மோட்டார் சைக்கிள் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த அன்ரனி இராஜேந்திரம், ஸ்கொட்லாந்தில் சில நோர்வேஜியர்களைச் சந்திக்க நேர்கிறது. மின்வளத்துறையில் கல்வி கற்பதற்காக நோர்வேயின் ஸ்வாங்கர் நகரத்திற்கு அந்த நோர்வேஜியர்கள் அவரை அழைத்துவந்தனர். அவர்தான் நோர்வேக்கு வந்த முதலாவது தமிழர். ஒரு விசித்திரமான முறையில் அமைந்த அவரின் நோர்வே வருகை, 17 ஆண்டுகளின் பின்னர் (1972), துரொம்சோவின் மிக முக்கிய தமிழர்களில் ஒருவரான கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா Hammerfest இல் அமைந்துள்ள Findus மின்வளத் தொழிற்சாலையை வந்தடையை வழிகோலியது.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

[துரோம்சோ நுகரசபை, துரோம்சோ மாவட்ட சபை, துரோம்சோ உலக இசை விழா, வெளிநாட்டவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்குமிடையிலான தொடர்பாடற்குழு, துரோம்சோ மாவட்ட அவைக்கும் வெளிநாட்டவர்களுக்கும்மிடையிலான தொடர்பாடற்குழு, சர்வதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழு, துரோம்சோ தமிழ்ச் சங்கம், சீவப்புக் கட்சியின் தேசிய நிர்வாகக்குழு, துரோம்சோ மாணவர் அமைப்பு.]

65 வயதாகும் சிவராஜா நோர்வேக்கு புலம்பெயர்ந்த காலத்திலிருந்து, மேற்குறிப்பிட்ட அமைப்புகளில் தனது செயற்பாடுகளை அதிகம் முன்னெடுத்துவந்துள்ளார்.

அவர் வெளிநாட்டு சமூகத்திற்கும் நோர்வேஜியர்களுக்கும் மிகப்பெரிய வளமாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றார். அத்தோடு துரோம்சோ சர்வதேச சமூகத்தின் 'மூத்த உறுப்பினர்களில்' ஒருவரும் தீவிர சமூக அக்கறையாளருமாவார். துரோம்சோவில் பொதுவிவாதங்கள் அனைத்திலும், குறிப்பாக சர்வதேச விவகாரங்கள் தொடர்பான விவாதங்களில் இவரைக் காணமுடியும்.

-கூட்டங்களுக்குச் செல்வது நாளாந்தத்தின் ஒரு அங்கம், என்று Nordlys பத்திரிகைக்கு அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

இலங்கை, ஜப்பான், மற்றும் 1980களிலிருந்து துரோம்சோ ஆகிய இடங்களில் தனது மீன்வளத்துறை வாழ்க்கை பற்றிச் சற்றுக் கவனத்துடனும் மிகைப்படுத்தலின்றியும் எடுத்துக்கூறுகின்றார். பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மீன்வளத்துறை இயக்குநராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். தற்போது அவர் மீன்பிடித் திணைக்கள ஆலோசகராக உள்ளார். 'மீன் பதாகைகள்' சுவரில் மாட்டப்பட்டிருக்கின்ற அவரது அலவலகம் Standgataவில் உள்ளது.

-அலுவலகத்தில் அமர்ந்தவாறு விவகாரங்களைக் கையாளுகிறேன் என்று கூறியவாறு சிரிக்கின்றார். அதிரவைக்கும் சிரிப்பொலி அல்ல. ஆனால் நிறையவே சிரிக்கிறார்.

இலங்கை நிலைமைகள் குறித்து நாம் பேசும் போது அவரிடம் சிரிப்பு இல்லை. 26 ஆண்டு கால ஆயுதப் போராட்டத்தின் பின்னர், சிறிலங்கா அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகளை வெற்றிகொண்டதை அண்மையில் அறிவித்தது. தமது தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் இறந்ததை புலிகள் பல நாட்களின் பின்னர் அறிவித்தனர். இப்பொழுது 300 000 வரையான உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் எவ்வாறு நடாத்தப்படப் போகின்றனர் என்பதும், புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர் தமிழரின் நிலைமை என்னவாகப் போகின்றது என்பது தொடர்பான கேள்விகளும் நிலவுகின்றன.

-போர் நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டமை நல்லது. ஆனால் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களாகிய நாம் செய்வதறியாத நிலையில் உள்ளோம். நெருங்கிய உறவினர்களை இலங்கையில் கொண்டிருப்பவர்களின் நிலைமை இன்னும் துயரமானது. அவர்கள் கையறு நிலையிலுள்ளனர்.

உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் தமிழர்கள் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக சிங்களவர்களிடமிருந்து அரசியல் விடுதலை பெறுவதற்காக விடுதலைப் புலிகளுக்கு நிதியுதவிகளை வழங்கி வந்தனர். இப்பொழுது உதவி வழங்குவதற்கு எவருமில்லை. எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

சிலோன் என்று முன்னர் அழைக்கப்பட்ட தீவின் வடக்கில் 1944 ஆம் ஆண்டு சிவராஜா பிறந்தார். அங்குள்ள மக்களில் பலர் ஒரு தனிநாட்டினை விரும்புகின்றனர். அப்பிரதேசம் பல காலங்கள் விடுதலைப்புலிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. ஆனால் தற்போது மீண்டும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்றுள்ளது.

புலிகள் நோர்வேயிலுள்ள புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் ஆதரவினைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒரு செயல்வலுமிக்க அரசாங்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். சமூகப் பணிகள் மற்றும் சுனாமிக்குப் பின்னரான மீட்பு, மறுவாழ்வுத் திட்டங்களை மேற்கொண்டனர். சமாதானப் பேச்சுகளில் பங்குபற்றினர். போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தினை மேற்கொண்டனர். ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் மீறப்பட்டன. அவர்கள் உலகின் மோசமான பயங்கரவாத அமைப்புகளில் ஒன்றாகவும், பல அமைச்சர்களின் கொலைக்குக் காரணமாகவும், குழந்தைப் போராளிகளைத் தமது அமைப்பில் இணைத்தவர்களாகவும் உள்ளனர். மக்களைக் கவசமாகப் பயன்படுத்திய மற்றும் தற்கொலைத் தாக்குதல்களின் முன்னோடிகளென்ற குற்றச்சாட்டும் அவர்கள் மீது உள்ளன.

ஏன் இத்தகைய ஒரு அமைப்பினை ஆதரிக்கின்றீர்கள்?

-புலிகள் எந்தவகையான தவறுகளையும் குறைகளையும் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களை ஆதரிக்காமல் விடுவதன் மூலம் நாம் தவறிழைப்பதாகக் கருதுகிறேன். அவர்களை மாற்ற முடியுமென நாம் நம்பினேன். ஆனால் அது கடினமாயிருந்தது, என்கிறார் சிவராஜா

எதனை மாற்றவேண்டுமென்று விரும்பினீர்கள்?

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

-அதாவது அந்த அமைப்பு இன்னும் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும், அவர்கள் இராணுவ ரீதியில் குறைந்த கவனமும், அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலைமைகளில் மேலதிக முனைப்பும் காட்டியிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன்.

1990 களில் சிவராஜா புலிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்கிறார். தனது தாயகத்தின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் சிறந்த செயற்றிறன்மிக்க மீன்பிடித்துறையை கட்டியெழுப்புவதற்குத் தனது துறைசார் வளத்திறனை வழங்க முன்வருவதாகத் தெரிவித்தார். மூன்று தடவைகள் பிரபாகரனைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்துள்ளதோடு, பல தடவைகள் இலங்கையில் தங்கியிருந்து பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். குறிப்பிட்ட சில காலம் அவர் புலிகளின் மீன்வளத்துறை அமைச்சராக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். அவர் அதனை வெறும் பகிடி எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நீங்கள் எதனையாவது அடைந்திருக்கின்றீர்களா?

-நான் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்து வேலைகளைச் (Paper work) செய்திருக்கின்றேன். அவர்கள் கள ஆய்வுப் பணிகளைச் செய்வதில் திறமை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தேவையாக இருப்பது நிதிவளமும் நிறுவனக் கட்டமைப்புகளும் என்கிறார் சிவராஜா.

2004இல் புலிகளின் வேண்டுகோளுக்கமைய அவர் கள ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். 25.டிசம்பர் அதே ஆண்டு சுனாமிக்குப் பின்னரும் புலிகள் மீண்டும் இவரைத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு இவரின் உதவி தேவையாகவிருந்தது. புத்தாண்டினை அடுத்து அங்கு பயணமானார்.

-நான் அங்கு சென்றபோது என்னுடன் முன்னைய ஆண்டு இணைந்து பணியாற்றியிருந்த மீனவர்கள் பலர் இறந்துபோயிருந்தனர்.

அவர் தரையைப் பார்த்தபடி ஒரு கையில் தலையை ஊன்றிக் கொள்கின்றார். வேறேதும் சொல்லாமல் அமைதியாகுகின்றார்.

1950களின் நோர்வேக்குத் திரும்பிச் செல்வோம். நோர்வேஜியர்களால் நோர்வேக்கு வரவழைக்கப்பட்ட அந்தத் தமிழ் மாணவனுக்கு நோர்வேயின் Godtemplar இளைஞர் அமைப்புடன் (NGU) தொடர்பு ஏற்படுகிறது. சமாதானம், தோழமைத்துவம் மற்றும் மதுவிலக்கு இயக்கமான அந்த

அமைப்பினர், தமது அடுத்த சந்திப்பில் தமிழ் மாணவர்களின் பொருளாதார நெருக்கடியைக் கேள்விப்பட்ட போது, நிதிசேகரிப்புத் திட்டத்தினைத் தொடங்குகின்றனர். அது 1968 வரை நீடித்த ஒரு மீன்வளத்துறை செயற்திட்டத்தின் தொடக்கமாக அமைந்தது. அப்பொழுது 25 வயதாகவிருந்த கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜா, NGU நிறுவனத்தினருக்குத் தனது தீவினைச் சுற்றிக் காட்டினார். அதுவே வட துருவ நாட்டுடன் அவரது முதற் தொடர்பாக அமைந்தது.

ஆனால் சிவராஜாவிற்கு நோர்வேயில் வேலை ஏற்பாடு செய்வதில் NGU வெற்றி பெறவில்லை. தன் சொந்த முயற்சியில் வேலையை அவர் பெற்றுக் கொண்டார். ஒரு தவறான முகவரி இடப்பட்ட கடிதம் சரியான கைகளில் கிட்டுகிறது. திடீரென ஒருநாள் 'வேலை வாய்ப்பு - Offer of employment' அவரது கைகளில். Hammerfestஇல் அமைந்துள்ள Findus மீன் பதப்படுத்தல் நிறுவனம் அவரை அழைத்தது. இலங்கையிலிருந்து ஜெனீவா, பின்னர் அங்கிருந்து நோர்வேயின் கிறிஸ்தியான்சண்ட் என ஒன்றரை மாதங்கள் நீடித்த அவரது விமானப்பயணத்தின் கதைகள் பல உள்ளன.

வட நோர்வேயின் மீன்வளத்துறையில் 1990களில் முக்கிய பங்காற்றியவர்கள் தமிழர்கள். வட நோர்வேக்கு முதலில் சென்று குடியேறிய தமிழர்களில் சிவராஜா ஒருவர். எட்டு வருடங்கள் Findusஇல் பணிபுரிந்தார்.

அதிகாலை 5 மணிக்கு Findus கட்டடவளாத்திற்கு வெளியில் தமிழர்கள் தயாராக நிற்பார்கள். வேலை தொடங்குதற்கு முன்னர் துண்டுப்பிரசுரங்களை விநியோகிப்பர். 'தொழிலாளர் கொம்யூனிச கட்சி'க்காரர்களும் (Workers' Communist Party) சிவராஜாவின் கவனத்தினை ஈர்க்கின்றனர். இலங்கையில் தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்குமிடையிலான சமவுரிமைக்கான போராட்டங்களை முன்னெடுத்த அமைப்பின் அங்கமாக சிவராஜா இருந்திருக்கின்றார். Hammerfest இல் தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுவந்ததோடு, தொழிலாளர் தின பகிஸ்கரிப்பும் இடம்பெற்றது. 'அந்த மனிதர்களைப்' பற்றிக் கதைக்கும் போது புன்னகைத்த சிவராஜா, பின்னர் தான் கூறியதைத் திருத்தி 'நாம்' என்கிறார். 1980இல் மீன்வளத்துறையில் கற்பதற்காகத் துரொம்சோவிற்குச் சென்ற சிவராஜா மாணவ அரசியலிலும் பொதுவான அரசியலிலும் ஈடுபாடு கொள்கின்றார். RV (Red Electoral Alliance - சிவப்பு அணிக் கட்சி) சார்பில் இரண்டு முறைகள் நகரசபையிலும் ஒரு முறை மாவட்ட சபையிலும் பிரதிநிதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

வெளிநாட்டர்களின் நலன்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த ஒருவராக இவர் நன்கு அறியப்பட்டுள்ளார். அவற்றில் பல வெற்றிகளையும் அடைந்துள்ளார். முழுமையான ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு 40 ஆண்டுள் நோர்வேயில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை தளர்த்தியதில் இவருடைய பங்கு உள்ளது. இது முதிய வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஒரு சிக்கலாக இருந்த நிபந்தனை. இந்த விவகாரத்தில் கிறிஸ்தவ மக்கள் கட்சியின் ஆதரவுடன் மாற்றம் கொண்டுவர உழைத்துள்ளார். மிசனரிமார் இதே விவகாரத்தில் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டிருந்தனர்.

இத்தனை ஈடுபாடு எவ்வாறு உங்களுக்குள் உருவானது?

ஏதாவதொன்றினைச் செய்து முடிப்பதும் அதன் பெறுபேறும் எனக்குள் மகிழ்வைத் தருவன.

வாழ்வு முழுவதும் தான் ஒரு தீவிரப் போக்குடையவராக இருந்ததாகச் சிவராஜா கூறுகின்ற போதும், அவர் ஒரு கொள்கைவாதி என்பதைவிட நடைமுறைவாதியாகவே விபரிக்கப்படுகிறார். அத்தோடு ஒரு பாரம்பரிய சோசலிச ஜனநாயகவாதியாகவும் உள்ளார். மீண்டும் சிரிக்கின்றார்:

-ஆம், 'முன்னேற்றக்கட்சி' கூட நான் தவறான கட்சியில் இருப்பதாகச் சொன்னது

1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் சிவராஜா Hammerfest இற்கு வந்தார். அப்பொழுது வெளிநாட்டவர் வரவைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை. இலங்கையில் தான் திருமணம் செய்யவிருந்த பெண்ணுக்கு Findus இல் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றதே அவர் செய்த முதற் காரியம். அவர் நோர்வேக்கு அழைக்கப்பட்டார். 1973ஆம் ஆண்டு சிவராஜாவின் முதலாவது மகள் பூமிக்கு வந்தாள். ஆனால் பிரசவம் சிக்கலுக்குள்ளானது. அறுவைச் சிகிச்சையின் போது, தாயாரின் இதயம் நின்று போய், அவர் கோமா நிலைக்குச் சென்றார். என்ன நடந்தது என்பது பற்றியோ அல்லது அவர் மீண்டும் கண் திறப்பாரா என்பது பற்றியோ வைத்தியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. என்ன நடக்கப்போகின்றது என்ற பதட்டத்தில் சிவராஜா வாழ்ந்த சூழலில், மகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பினைத் தாம் எடுப்பதாக நண்பர்கள் முன்வந்தனர். இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குப் பின் மனைவி இறந்து போனார். மகள் நோர்வேஜியக் குடும்பம் ஒன்றின் பொறுப்பில் வளர்ந்தார்.

-அதற்குப் பின் மகளைத் திரும்பப் பெறுவது சற்றுக் கஸ்ரமாக இருந்தது, என்று விளக்குகிறார் சிவராஜா.

அதுவொரு கொடூரமான காலமாக இருந்திருக்கும்?

-ஆம், ஆனால் இப்பொழுது அதனைக் கடந்துவிட்டேன்.

Hammerfestஇல் கணவனுடனும் குழந்தையுடனும் வசிக்கும் மகளுடன் இப்பொழுதும் அவர் தொடர்பில் உள்ளார்.

-ஒரு வகையில் அவளுக்கு இரண்டு பெற்றோர்கள், என்று கூறியபடி மீண்டும் சிரிக்கிறார் சிவராஜா

பின்னாளில் Findus இல் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தனது தற்போதைய மனைவியைச் சந்திக்கின்றார். மீன்வளத் தளத்தில் அவர்கள் இருவரும் வெளிநாட்டவர்கள். இவர் இலங்கை. மனைவி பின்லாந்த். பின்னர் இருவரும் துரொம்சோவிற்கு இடம்பெயர்கின்றனர். 1978இல் இலங்கையில் ஒரு இந்துக்கோயிலில் இவர்களின் திருமணம் இடம்பெற்றது. காலப்போக்கில் இலங்கைத் தீவின் வடக்கிலுள்ள சிவராஜாவின் கிராமத்திலிருந்து ஒரு பெண் குழந்தையைத் தத்தெடுக்க விரும்பினர். ஆனால் தத்தெடுப்புச் சார்ந்த நிர்வாக நடைமுறைகள் எளிதானவையாக இருக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக விரும்புகின்ற இடத்திலிருந்து ஏற்கனவே, தெரிவுசெய்யப்பட்ட குழந்தையைத் தத்தெடுப்பது சுலபமல்ல. அத்தோடு குழந்தைக்குப் பெற்றோராக ஆவதற்கு அவர்களின் வயது அதிகம் என நோர்வேஜிய அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். ஆனால் சட்டவாளரின் உதவியுடன் அவர்கள் நினைத்தது நடந்தேறியது. 1990இல் 'சற்கு' நோர்வேக்கு வந்தார்.

-கடைசியில் நாங்கள் வென்றோம், என்கிறார் சிவராஜா

1990 களுக்குப் பின்னர், வட நோர்வேயில் வசித்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கை குறையத் தொடங்கியது. பலரும் ஒஸ்லோவிற்கு இடம்பெயர்ந்தனர். தற்போது துரொம்சோவிலுள்ள தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 40. துரொம்சோ தமிழ்ச் சங்கத்தில் அவர்கள் இணைகின்றனர். கடந்த வெள்ளிக்கிழமை போரில் இறந்தவர்களுக்கான இறைவேண்டுகைக்காக அங்கு அவர்கள் ஒன்றுகூடினர்.

நீண்ட காலம் நோர்வேயில் வாழ்ந்த தமிழர்களில் ஒருவராகவும், நிர்வாக மொழியையும், நிர்வாக அதிகார நடைமுறைகளையும் நன்கு அறிந்தவ-

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

ராகவும் உள்ள சிவராஜா ஒரு முக்கிய வளவாளர். ஒரு வழிகாட்டியாகவும் உள்ளார். முதலில் தான் ஒரு ஆலோசகராகத் தொழிற்படுவதாக முணுமுணுத்த சிவராஜா, நிதியுதவிக்கு விண்ணப்பிப்பது தொடர்பாகவும் அது சார்ந்த பொறிமுறைகள் தொடர்பாக தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, நோர்வேஜியர்களும் தன்னிடம் ஆலோசனை கேட்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றார்.

வெளியிலிருந்து பார்க்கும் போது, நோர்வேயில் புலிகளுக்கு ஒருமித்த ஆதரவு இருப்பதாகத் தோன்றும். சிக்கல் என்னவெனில் எதிர்ப்பது கடினம். விமர்சனம் இருப்பவர்கள் வெளியில் சொல்வதில்லை. துரொம்சோவிலுள்ள தமிழர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக்குறைவெனிலும் இங்கும் புலிகளை எந்த அளவிற்கு ஆதரிப்பது என்பதில் மாறுபாடுகள் உள்ளன.

-பெரும்பாலானவர்கள் விடுதலைப் போராட்ட இலக்கினை ஆதரிக்கின்றார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் வழிமுறை தொடர்பான முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன.

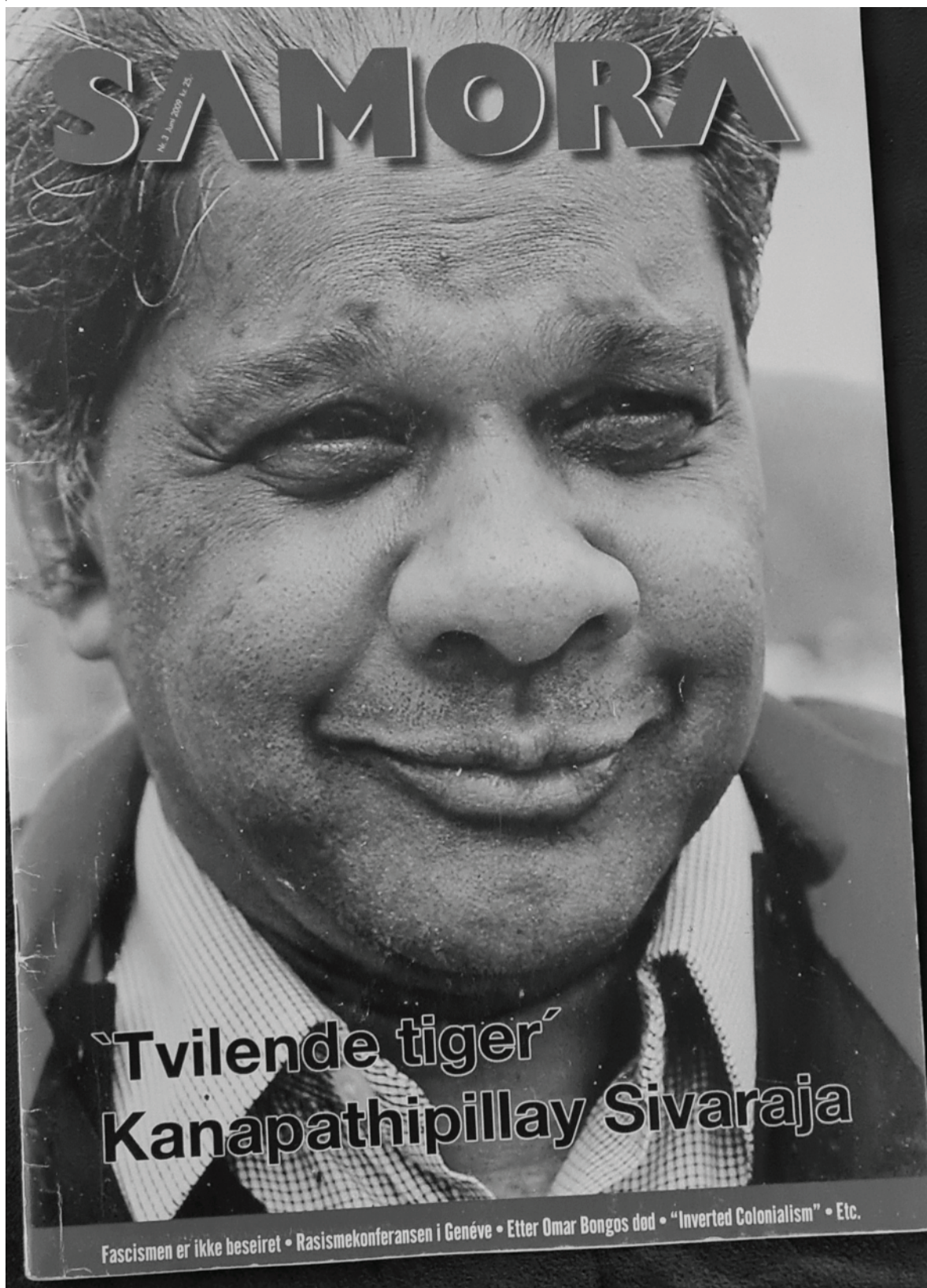
ஏப்ரல் (2009) சிறந்த இணைவாக்கச் சமூகமான (well integrated society) தமிழர்கள் பற்றிய புதிய பிம்பத்தினை நாம் காண நேர்ந்தது. ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஒஸ்லோவிலுள்ள சிறிலங்கா தூதரக உடைப்பு, நோர்வே அரசாங்கத்திடமிருந்து தெட்டத்தெளிவான நடவடிக்கைகளைக் கோரியமை போன்ற நிகழ்வுகள் செய்திஒளிபரப்புகளை நிறைத்திருந்தன.

-அவர்கள் இத்தகு அரசியல் ஈடுபாடு காட்டியமை என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்தது. எல்லோரும் திடீரென விழித்துக் கொண்டனர்.

ஆனால் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டோரில் சிலர் நோர்வேயினால் எதனை நிறைவேற்ற முடியுமென்பது தொடர்பான மிகை நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததாக சிவராஜா கருதுகிறார். மாறாக அவர் அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா மற்றும் பெரிய சக்திகளின் அரசியல் சதுரங்கத்தினைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்.

இரண்டாயிரத்தின் ஆரம்பத்தில் எரிக் சூல்ஹைம் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கான அனுசரணையை வழங்கியதையடுத்து, இலங்கையில் சிவராஜாவின் பயணங்கள் இலகுவாகின. வழிகளில் இடைநிறுத்தப்படாமல் பல இடங்களுக்கும் வாடகைக் காரில் திரிய முடிந்தது. அவர் புலிகளுடன் இணைந்து வேலை செய்பவர் என்று எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தபோதும் மே 17 (நோர்வே சுதந்திர தினத்தில்) கொழும்பிலுள்ள நோர்வேத் தூதரகத்தில் விருந்தினராகப் பங்கேற்றார். சில ஆண்டுகளின் பின் அங்கு ஒரு வீட்டினை

SAMORA

Nr. 3 Juni 2009 kr. 25,-

'Tvilende tiger' Kanapathipillay Sivaraja

Fascismen er ikke beseiret • Rasismekonferansen i Genève • Etter Omar Bongos død • "Inverted Colonialism" • Etc.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாசுப்பு

விலைக்கு வாங்கிய அவர், ஓய்வூதியக் காலத்தைத் தனது முதலாவது தாயக-
த்தில் செலவிடும் எண்ணத்தில் திளைத்தார்.

ஆனால் நிலைமைகள் மாறிவிட்டிருந்தன.

-அங்கு திரும்பிச் செல்வது நடைமுறையில் கடினமானதாகத் தோ-
ன்றியது. அதனால் மிக எரிச்சலடைந்தேன், என்கிறார்.

அதற்கு மாற்றாக குடும்பம் ஓஸ்லோவிற்கு இடம்பெயர் உத்தேசித்து-
ள்ளது. அத்துடன் இலங்கைத் தீவின் நிலைமைகள் சீராகும் போது தனது
மீன்வள அபிவிருத்தி சார்ந்த செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு முன்னெடுக்க
முடியுமென்ற நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் தாயகத்திற்கு உதவுகின்ற விருப்பினைக் கொ-
ண்டிருக்கின்றனர் என்பதில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றார். சுனா-
மிக்குப் பின்னர் அவர்களின் உதவிச்செயற்பாடுகளைக் கண்டிருக்கின்றார்.
ஆனால் தமிழர்களின் தலைவிதி என்பது சிங்களவர்கள் அவர்களை எவ்வாறு
நடத்துகிறார்கள் என்பதில் தங்கியுள்ளது. அவர் தளர்ந்துவிடத் தயாராகவி-
ல்லை.

-நிலைமைகள் சீரடையப் போவதில்லை, எதுவும் மாறப்போவதி-
ல்லை எனப் பலர் அஞ்சுகின்றனர். அதைப் பற்றி எதனையும் ஊகிக்க
முடியாது. 30 ஆண்டுகாலப் போருக்குப் பின்னர் எதுவும் மாறப்போவ-
தில்லை என வெறுமனே நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது.

(நேர்கண்டவர்: Kari Stokke Nilsen | சஞ்சிகை: SAMORA 3-2009)

குமிழாக்கம்.

ரூபன் சிவராஜா

Fishing is a somewhat closed order in many ways. It is language codes and expressions with strong local roots that most people have difficulty interpreting. Fisheries have a strong local cultural anchorage where one almost has to be a native to be accepted as a manager and authority figure. However, in a remarkable way and over time, he came to be respected and valued by those he was to deal with.

Siva: A man with a unique journey

Ernst Bolle

Jorge Santos has sent me a request to write a few words about Kanapathipillai Sivarajah by virtue of my role as his immediate superior during his time as a fisheries employee in the Directorate of Fisheries here in Tromsø. In the following I will name him alternately Shiva and KS. Had this been an oral presentation, I would of course have called him by his full name. He once claimed that I was the only Norwegian who could pronounce his full name.

I studied at the Department of Fisheries in Tromsø in the period 1978-1983 and Shiva came to the university a little after I started in 1978. Therefore, I have known him throughout the period he stayed in Tromsø. I became especially acquainted with him after he joined the Directorate of Fisheries sometime around the mid-80s. Eventually he came to Tromsø and worked as a fishing director, as it was then called, at the Tromsø office. At this local office there were 3 employees and KS was the manager. In 1998, the Guidance Service was reorganized, and he and the other employees were moved to the regional office. Thus, we were under the same roof and came into daily contact.

When Shiva came to Tromsø in the early 80's, there were very few with his background either in the cityscape or at the university and

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

not at all at the Department of Fisheries. Fishing is a somewhat closed order in many ways. It is language codes and expressions with strong local roots that most people have difficulty interpreting. Fisheries have a strong local cultural anchorage where one almost has to be a native to be accepted as a manager and authority figure. Here I think that KS probably had a somewhat complicated matter to deal with initially, foreign and dark-skinned as he was and almost seen as an unfamiliar entity for the fishermen who he worked with. However, in a remarkable way and over time, he came to be respected and valued by those he was to deal with. In this way he came to constitute an educational and progressive force in which those who were previously skeptical opened their eyes to his many good and righteous qualities.

After we started working under the same roof, my role towards him became much closer. Shiva was a private man and did not like to talk about himself. You had to ask him directly and at times I did because people's stories are interesting, and Shiva's long and eventful journey was exciting. Shiva had a unique journey from advisor for a development project on the beach in northern Sri Lanka to a trusted fisheries employee within the partly complicated Norwegian fisheries management. I never found out what status he had within the Tamil community in Norway, but it occurred to me that he was considered an important figure. If someone had asked Shiva, he would never have given you an answer. I was well aware of his commitment to the liberation of the Tamil people, and I was also aware of his high-level contacts with the LTTE where he envisioned that fisheries could play a role in building a new state. This was also his concern when he sought out the leaders in the jungle. When it all collapsed in May 2009, I think Shiva was deeply disappointed and I remember him saying that the leaders of the LTTE had stayed too long in the jungle to understand how civil processes should take place. In the office with us, Shiva was a very skilled employee with a good overview of the complicated regulations he managed, which was greatly appreciated by all. When he became ill, it came as a shock to us, and we naturally visited him at home where it was painful to see how

he had lost the ability to move and speak. I will always remember him fondly as the courageous Kanapathipillai Sivarajah.

Ernst Bolle, section leader Directorate of Fisheries region north, Tromsø, Norway

• • • • •

An interview appeared on a local magazine 1988

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

Sivarajah is a good role model for an immigrant community like ours in the way he mastered the art of functioning equally well in the host country's social and political arenas and his country of origin. For him being Tamil and being a Norwegian was a blessing.

An inspiration to Tamil Youth

Legacy of Sivarajah

Rajan Chelliah

We called him Sivarajah annar. Annar is not only a word in Tamil that referred to an older brother, but also one that conveyed the notion of respect and endearment in equal measure towards a person and capturing more qualities than just being older. Kanapathipillai Sivarajah was a person known for his commitment to the people of his beloved homeland which he had left four decades earlier. He became a social activist on many an arena in his host country, Norway. His life story and the legacy he left behind offer a great potential to the young in our community today much to reflect on and many meaningful lessons on how to cope with the situation of being in multiple homes. Youngsters who seek to help the needy people in the homeland where their roots lie must study Sivarajah's vision on how to provide sustainable developmental aid.

Early life in Norway

Following basic education in fisheries at home, he invested in his own fishing boat and started out as an active fisherman. It was then that he came across a fisheries development project of Norway called Cey-Nor back in 1968. Through Cey-Nor he acquired a scholarship for further studies in Japan. After returning home with those qualifications, Sivarajah set off on a mission to reach Norway. Sivarajah was one of the first Tamils to settle in Norway in the early 70s. He started working at a fisheries factory in the northern city of Hammerfest, and thereafter enrolled himself into the University of Tromsø to study Fisheries and Aquaculture. By then young Sivarajah had already begun to involve himself in local politics in Norway. I did have the honour of interacting with Sivarajah and came to know a lot about his contributions. Sivarajah worked in different social and political arenas, both in Norway and his homeland. His commitment to the betterment of life of the fisher community in the Tamil areas is substantial.

In my view, his contributions from Norway were in three major areas:

1. Encouraging development aid to his country of origin.
2. Identifying institutions in the host country and make them to cooperate with institutions in the country of origin.
3. Involving with local political and social organisations in the host country.

A transnational figure

Sivarajah is a good role model for an immigrant community like ours in the way he mastered the art of functioning equally well in the host country's social and political arenas and his country of origin. For him being Tamil and being a Norwegian was a blessing. The host country offered him numerous opportunities to work for his people.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

The incorporation of migrants in the social milieu of the host country is an on-going debate in many receiving countries. While assimilation theories were prevalent in earlier days, in this era of globalization, ethnic pluralism theories such as multiculturalism have replaced the former. However, this presents challenges for successful inclusion of the immigrant in the host country when those countries do not pay due regard for the immigrant's own transnationalism. Sivarajah challenged this mindset and functioned as a transnational figure all through his life in Norway.

It seems Sivarajah enjoyed a subjective wellbeing in executing many projects for the betterment of needy people in the Northern and the Eastern parts of Sri Lanka. Sivarajah contributed to a sustainable form of development as he knew well enough what was needed in his country of origin. Talking to NOTAM, a Norwegian magazine, in May 2005 Sivarajah stated "fishermen in the Northern and Eastern part of Sri Lanka have experienced 22 years of war. Now they have also become victims of Tsunami, and one can say that the people in the coastline have experienced a second Tsunami."

Connecting institutions – The progressive alternative

Sivarajah's life teaches much to the younger generation. His first and foremost concern was about his identity as a person belonging to an oppressed people. He was not only involved with propagating widely the issues of the oppressed, but he was keener in providing material help and knowledge to his people. In 1972, the very year he came to Norway, the 27-year-old Sivarajah started a project to help Thumpalai, the village he hailed from. When he was elected to the City Council of the northern City of Tromsø, he contributed to a motion that paved way for the City Council's help to another fishing village in the northern part of Sri Lanka.

Sivarajah found out that the participation by powerful institutions, Transnational Companies or Non-Governmental Organisations was vi-

tal for the underdeveloped and war-torn areas where he was from. A worthy example of Sivarajah's work to make the host country's institutions cooperate with the institutions in the country of origin came with the well-known bilateral co-operation of the Jaffna University and the University of Tromsø. He, together with the then Vice Chancellor of the University of Jaffna, the late Professor Thurairajah, was instrumental in securing this affiliation.

The incorporation of migrants in the social milieu of the host country is an on-going debate in many receiving countries. It is a challenge that host countries do not pay due regard for the immigrant's own transnationalism. Sivarajah challenged this mindset and functioned as a transnational figure all through his life in Norway.

Co-ordinating officer

He was a long-term member of the far-left wing political party in Norway, The Red. He was twice elected as a Member of the City council of Tromsø, and once to the County council of Tromsø. His contribution as an advisor to KIM, an organization which functioned as a connector between immigrants and the Norwegian Authorities, for a long period will always be remembered.

When the opportunity for higher education arose, Sivarajah chose his field of higher studies with a vision of connecting his professional life with his homeland. Being a person originally from a fishing village, his higher studies in Fisheries and Aquaculture, in the early eighties, paved the way for his professional engagement with his homeland. Its worthy of mention here that, in 2005, Sivarajah went to the homeland to undertake duty as a co-ordinating officer at the Planning and Development Secretariat there. He had visited all the major fishing areas on a fact-finding mission. This later contributed to many major development projects in the areas.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

Underdevelopment, unevenness, and oppression become a source of development for some through migration and the subsequent transnational ties they gather. The popular support from the Diaspora was predominant and important in providing, political, social, developmental, and moral support for the Tamil population in Sri Lanka. Sivarajah was a unique person in providing valuable support to his people. Sivarajah's life and the legacy he left will remain as a source of inspiration to many, especially to the younger generation Tamils of today and tomorrow.

The writer, Rajan, is journalist with a demonstrated history of working in the media production industry especially for NRK, The Norwegian Public Broadcaster. Substantial experience in diversity and inclusion. Long term experience in solidarity work for Tamils.

குடும்ப நலனில் மட்டுமன்றி, சமூகம் சார்ந்த பொது நலனிலும் மிகுந்த
அக்கறை கொண்டவர் எங்கள் மூத்த மாமா.

தந்தைக்கு நிகரான உறவு!

மகா சிற்றம்பலம்

எனது தாய்வழிச் சொந்தமான அம்மாவின் மூத்த சகோதரனாக எங்கள் தாய்மாமனை நாங்கள் மூத்த மாமா என்றே அன்பொழுக அழைத்துவந்தோம். அவருக்கு நாங்கள் எட்டு மருமக்கள் இருந்தோம். அம்மாவின் மூத்த பிள்ளைகளான எங்கள் மூவருக்கும் அவருக்கும் அதிக வயது வித்தியாசம் இருக்கவில்லை. அதனால் அவர் எங்களுக்கு மாமாவாக மட்டுமன்றி சமயங்களில் உற்ற தோழனாகவும், நல்ல வழிகாட்டியாகவும் விளங்கினார்.

எனக்கும் அவருக்கும் இருபத்தியிரண்டு வயது வித்தியாசம் இருந்தது. எனது சிறுபராயத்தில் அவரது தோளிலும், மார்பிலும் தவழ்ந்து வளர்ந்தவள் நான். ஒரு தந்தைக்கு நிகரான அன்பை என்மீது பொழிந்தார். எனது நான்கு வயதிலேயே மாமா ஊரை விட்டுச் சென்றுவிட்டாலும், எனக்கும் அவருக்கும் இடையில் எப்போதும் ஒரு பாசப்பிணைப்பு இருந்துகொண்டே தான் இருந்தது.

நான் நோர்வேக்கு எனது இருபத்தோராவது வயதில் வந்ததிலிருந்து எனது எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தி சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். எங்கள் மூத்த மாமா எங்கள் குடும்பத்தினரின் முன்னேற்றத்துக்காகத் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார் என்றே

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

சொல்லலாம். அந்தளவுக்கு அவர் எங்கள் மீது அன்பும், அக்கறையும் கொண்டவராகவே விளங்கினார்.

எங்கள் மூத்த மாமா தான் சார்ந்த குடும்ப நலனில் மட்டுமன்றி, சமூகம் சார்ந்த பொது நலனிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர் என்பது அநேகர் அறிந்ததே. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நீண்ட காலமாக சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார். எமது நாட்டுக்காகவும், எமது தமிழ்ச் சமூகத்திற்காகவும் பலவிதமான நற்பணிகள் ஆற்றியிருக்கின்றார். அவருடைய இழப்பானது குடும்பத்தினரான எமக்கு மட்டுமன்றி எமது சமூகத்திற்கும் பேரிழப்பே. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறையருள் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

என்றோ ஓர் நாள் உங்களைச் சந்திப்பேன் என்ற நம்பிக்கையுடன் உங்கள் அன்பு மருமகள், மகா.

சிவராஜாவின் மருமகளான மகா, தொழில்முறைச் சாரதிப்பயிற்சி ஆசிரியர். 'Learn2Drive' சாரதிப்பயிற்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநர்.

A helping hand!

Radha Sriranganathan

Late Mr.Kanapathipillai Sivarajah was our father's nephew, and his sister's eldest son. Our father late Mr.Kanthasamy was very fond of him .They used to chat with each other for a long time.

He studied at Hartley College, and went to Norway by 1972. He studied further and worked in Norway. He married to Malini Vetpillai and blessed with the daughter Sivagami Siv on 30th Sept. 1973. Malini passed away due to extreme clod and some illness on 15th Dec 1975.

He helped his siblings and nephews and nieces to migrate to Norway and helped them to settle in Norway. He visited Sri Lanka and our home town several time and helped poor people there. He married again the lady Riitta from Finland and she lived with him until 26th June 2020. He lived in Finland and passed away at the age of 76, on 6th December.

Rest in peace with eternal God.

The writer, Radha Sriranganathan, is Sivarjah's first cousin, living in Sydney Australia.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

பட்டறிவும் படிப்பறிவும், நகைச்சுவை உணர்வும் மிக்கவர்

சிவகுமார், தேவி, தீபனா, தர்ஷனா, சாரங்கன்

கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக எமக்குத் தெரிந்த ஒரு நல்ல நண்பர் சிவராஜா அண்ணா. இவரை நாங்கள் 1988 இல் Tromsø-வில் முதன்முதலாகச் சந்தித்தோம். மிகுந்த நகைச்சுவை உணர்வு கலந்ததாக இருக்கும் அவருடனான உரையாடல்கள். இலங்கை, நோர்வே என்று மட்டுமில்லாமல் உலக அரசியல் போக்குகள், பொருளாதார நிலைப்பாடுகள், மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்கள், சமூக மாற்றங்கள் என அனைத்துப் பக்கங்களிலும் விஷயஞானம் உள்ள மனிதர் அவர். அவருடன் எதனைப் பற்றியும் உரையாடலாம் அல்லது விவாதிக்கலாம். அனுபவ அறிவும், புத்தக அறிவும் கொண்ட பண்பான மனிதர்.

எங்களுடைய எல்லாப் பிறந்தநாள் வைபவங்களிலும் குடும்பமாக வந்து பங்குபற்றியவர். 'தேவி தரமான சமையல் உங்களுடையது' என்று நன்றியுடன் விமர்சனம் சொல்லும் ஒரு நல்ல நண்பரை இழந்துவிட்டோம். பிறந்தநாள் வைபவங்களுக்கு மட்டுமல்ல பொழுது போக்கவும் மனைவி, மகளுடனும் சிலவேளைகளில் மனைவி, மகள் பின்லாந்து போயிருந்தாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மதிய உணவை எங்களுடன் அருந்துவார்.

எனது மனைவியான தேவியின் அம்மா இலங்கையில் மரணமான செய்தி அறிந்து உடனேயே வீடு தேடிவந்து எங்களுக்கு ஆறுதல் சொன்ன நல்ல மனம் கொண்ட சிவராசா அண்ணாவுக்கு இப்படி ஒரு நோய் வரும் என்று நாங்கள் கனவிலும் நினைத்திருக்கவில்லை.

அவர் நோய்வாய்ப்பட்ட சில காலத்தின் பின் மகளின் உதவியுடன் சக்கர நாற்காலியில் கொண்டு வரப்பட்டபோது அவரை வீதியில் தான் சந்தித்தோம். எங்களைக் கண்டதும் வாய் பேச முடியாத அவரின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருகியது. அது இன்றுதான் நடந்ததுபோல் நினைவில் உள்ளது. வார்த்தைகளால் வடிக்கமுடியாத வேதனையையும், ஆற்றாமையையும் அவரது கண்ணீர் எமக்குச் சொன்னது அன்று.

அவர் Tromsø வைத்தியசாலையில் இருந்தபோது இடைக்கிடையே போய்ப் பார்த்து வந்தோம். பின்லாந்தில் அவரது உயிர் பிரிந்ததை அறிந்தபோது மிகவும் மனவருத்தமாக இருந்தது. Tromsø வில் பேரும் புகழுமாக சந்தோசமாக வாழ்ந்தவரது உயிர் பின்லாந்தில் பிரிந்ததும் அல்லாமல் இறுதிக் கிரிகைகள் கூட யாருக்குமே தெரியாமல் நடந்து முடிந்துவிட்டதும் வேதனையானதே.

அவர் காலமாவதற்கு முன்பே பின்லாந்து போன பின்னர் Tromsø வில் அவர் வாழ்ந்த வீட்டை எங்கள் மகன் வாங்கினார். எங்களினதும், எங்கள் பிள்ளைகளினதும் மன இடுக்குகளில் சிவராசா அண்ணா வாழ்கின்றார். அவருடனான நினைவுகள் என்றும் இனிமையானவை.

இக்கட்டுரையாளர்கள் சிவராஜா அவர்களுடன் ஒருங்கிய நட்பினைக் கொண்டிருந்த துரம்சோ வாழ் தமிழ்க் குடும்பத்தினர் ஆவர்..

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

Sivarajah: a committed and solution-oriented man!

Odd Einar Dørum

I was the leader of the KIM, Contact Committee between the Immigrants and the Norwegian authorities in the period between 1990 and 1997. The Contact Committee had a good mix of immigrant representatives, Norwegian politicians and representatives from important ministries and government agencies. I was there and agreed that this should be developed into a school of democracy and into a place where important issues in immigration and integration policy could be discussed, investigated, and presented to people and authorities.

I met Sivarajah in this context, and he came naturally in this selection and filled it with his commitment and an approach of solving challenges. The two of us came from two different political backgrounds, but there was only something positive within the framework of the Contact Committee. My memory of Sivarajah is a committed and solution-oriented man with positive energy.

Odd Einar Dørum was the Head of the Contact Committee (1990 - 1997) and former Minister of Justice (2001 - 2005). He served four terms as an elected member of the Norwegian Parliament (Stortinget)

ஐயாமாமியின் நினைவலைகள்

ஐயாமாமி சரஸ்வதி இராசமாணிக்கம்

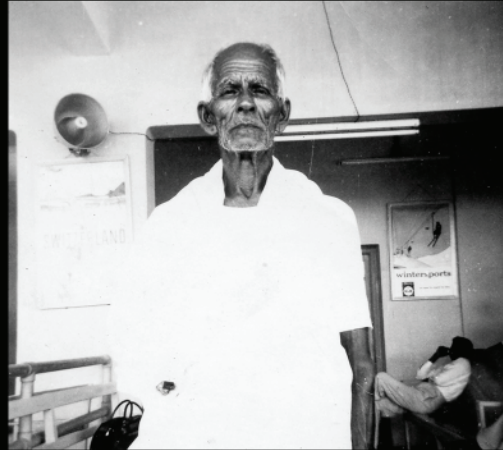
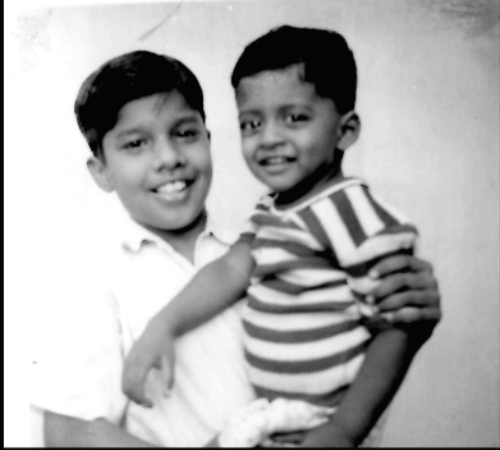
எனது மூத்த அண்ணன் மகன். எனது மருமகன் தனது அக்காவுடனும் தம்பியுடனும் எனது பெற்றோர் சேதர் சின்னத்தங்கம் அவர்களின் ஆதரவிலும் அரவணைப்பிலும் வாழ்ந்தனர். எங்கள் வீடு பெரிய நாற்சார்வீடு என்பதினாலும் ஒரே வீட்டில் நாங்களும் ஒன்றாய் ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்தோம். மருமகன் சிவராசா பாடசாலைப் படிப்பை முடித்து நோர்வே பயணமானார்.

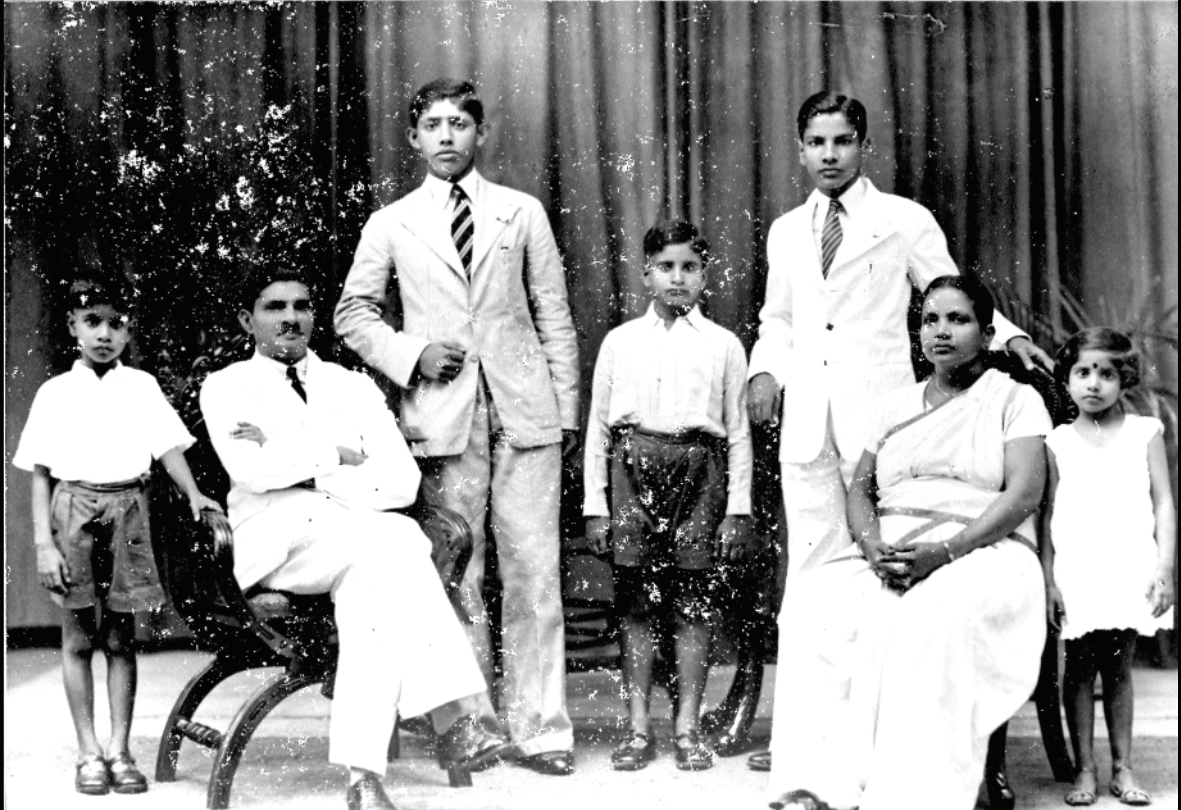
எனக்கு சிவராசா மூத்தமகன் போல் என்னுடன் வாழ்ந்து வந்தார். எனக்கும் மருமகனுக்கும் 12 வயதுதான் வித்தியாசம். எனக்கு பிற்சகோதரர்கள் இல்லாததினால், சிறுவயதில் இவரை தூக்கி விளையாடுவதனால் மிகப் பெரிய பாசம் இவர்களில் ஏற்பட்டது. இன்று அவருடைய மறைவு எனக்கு கவலையாய் உள்ளது. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவன் அருள் புரியட்டும்.

சிவராஜாவின் தந்தையாரின் சகோதரியான இவர் வவுனியாவில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

(From left to right - page 118)

Photo 1:
Sivarajah (left) with sister Kamala (right)
and cousin late Sunderalingam (middle), 1951

Photo 2:
Sivarajah
Grandparent's House, 1949

Photo 3:
Sivarajah's maternal grandfather(1st from left
at back), Sivarajah (2nd from left at back) with
cousins and aunty. Palaly Airport (Jaffna), 1961

Photo 4:
Sivarajah (on right) with sister Kamala and
brother Srihar Grandparent's House, 1954

Photo 5:
Sivarajah with sister Kamala, 1952

Photo 6:
Sivarajah Point Pedro/Thumpalai

(From left to right - page 119)

Photo 7:
Sivarajah with cousin Sithamparapillai,
1955 (10 years old)

Photo 8:
Sivarajah, Year 1955 (10 years old)

Photo 9:
Sivarajah's father Kanapathipillai

Photo 10:
Sivarajah, 1955 (10 years old)

Photo 11
Sivarajah with his first wife Malini

Photo 12:
Grandfather Kanapathipillai
Palaly Airport (Jaffna), 1961

(From left to right - page 120)

Photo 13:
Sivarajah's grandparents from his
father's side, his father, uncles and
aunty. His father is first from right at
back, 1937

Photo 14
Sivarajah's wedding with Rita in June
1978 in Colombo Sri Lanka

(From left to right - page 121)

Photo 15:
Sivarajah, Rita and cousin Ponnammah
Point Pedro, Sri Lanka, 1978

Photo 16:
Rita with Sivarajah's grandmother
Mrs Sethar, Point Pedro, Sri Lanka, 1978

(From left to right - page 122)

Photo 17:
Sivarajah with his male cousins
At Point Pedro Beach

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

வெள்ளிப் பனிமலை வேங்கை சிவா !

எங்கு சென்று மறைந்தாய்?

வங்கக் கடலில் முளைத்தது நம் நட்பு
மாந்தை துறை முத்தாய் அது கிளைத்தது
மாண்புயர் மகிழ்ச்சியை அது விளைத்தது
மாறா நின் உறவினில் மனம் திளைத்தது

கலமேறி கடலோடி மீன் பிடித்தோம்
அடலேறும் உணர்வுகளை நாம் படித்தோம்
ஓங்குகின்ற கலை பயின்று நாம் நடித்தோம்
ஒவ்வாமை கண்டு பொங்கி வாள் எடுத்தோம்

புலம் பெயர்ந்த வேளையிலும் போராட்டம்
நலம் பெற்ற நண்பர் குழு பாராட்டும்
போராட்டப் பாதையிலே உன் தேரோட்டம்
பொங்கி எழும் தமிழர்தனை நீராட்டும்

கடல்சீறி கருவழித்த காலத்திலே
ஓடிவந்து உதவிக்கரம் நீட்டினாய்

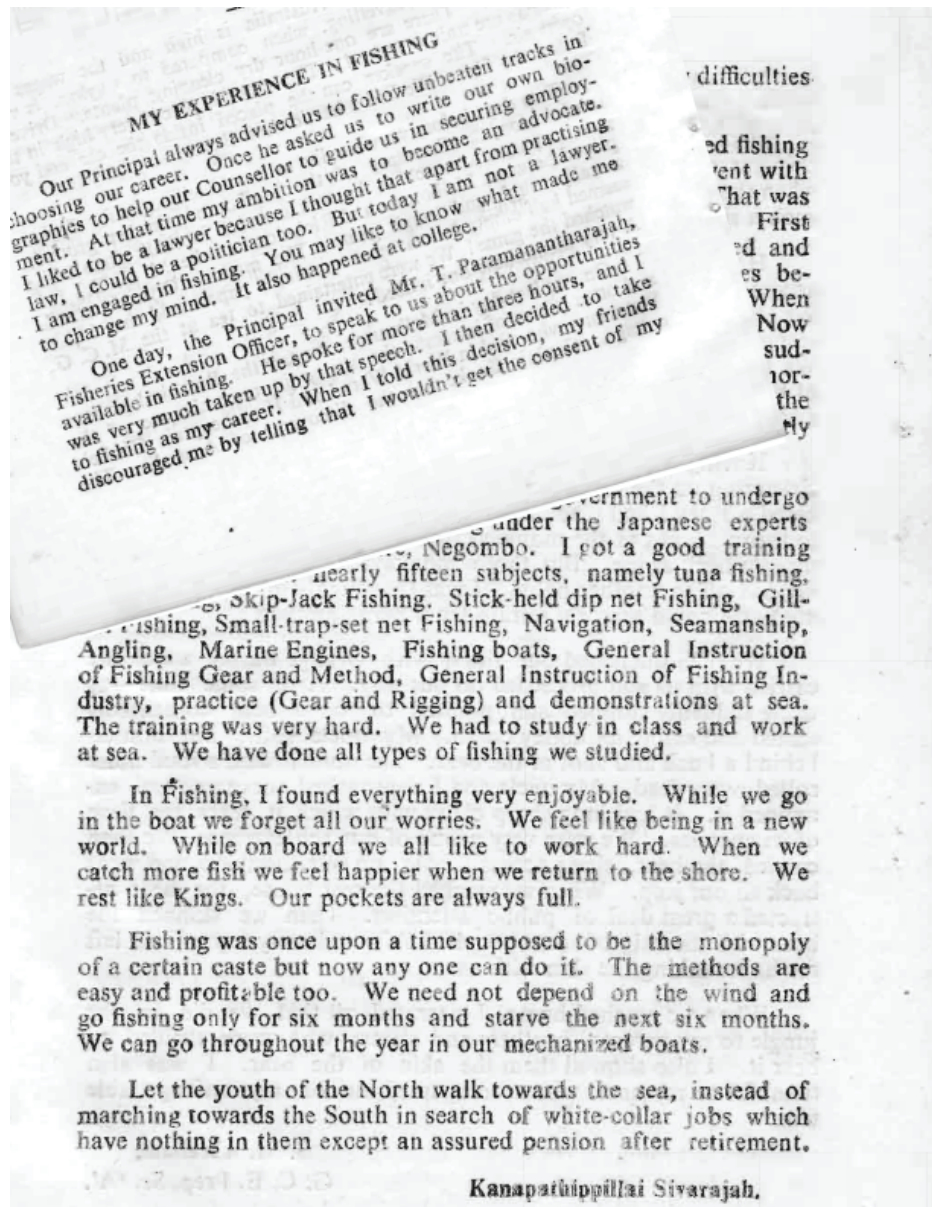
பொருள் கோடி சேர்க்க உதவினாய்
பேய்ச்சுனாமி கேட்டிலிருந்து விடுவித்தாய்
வெள்ளிப் பனிமலை தனில் தடம் பதித்தாய்
விடை பெற்று சென்று விட்டாய் விண்ணிற்கு
குடையானாய் நிழலானாய் கொற்றவனே
கொடை வல்லோய் படைகொண்டோய் வாழி வாழி
பல்கலைகழகத்துக் கண்மணிகள்
பல நூறு பயன்கள் பெற பணி செய்தாய்
நலம் கெட்ட செய்தி கேட்டு நலங் கெட்டாய்
நலம் கெட்டோம் பண்பாளா நாம் நலம் கெட்டோம்
ஆண்டொன்று கழிந்தாலும்
மாறாது உன்நினைவு மாமனிதா
தோளோடு தோள் நின்றாய் துணை நின்றாய்
தோழனாய் பணி செய்து நின்று பயணம் முடித்தாய்
வாழ்க! வாழ்க! நின் திருநாமம் வாழ்க.

ஏ.ஜே.எம் சூசை (சொய்சா)

நண்பன், ஓய்வுபெற்ற கடற்புறத்தில் பயிற்றுவிப்பாளர்.

வங்ககாலை, மன்னார்.

An article written by Sivarajah appeared on Hartly College Magazine in 1962

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

இது இருபகுதி மீனவர்களுக்கிடையேயான மோதலா? அல்லது இருவேறு பகுதி தமிழருக்கிடையே உள்ள மோதலா? உண்மையில் தமிழர்களுக்கும் அவர்களது நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் எல்லைகளை ரோந்து செய்ய விரும்பாத கடற்படையைக் கொண்டுள்ள இலங்கை அரசுக்கும் இடையிலுள்ள மோதலா? தமிழ் அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கிடையிலான மோதலா? அல்லது மீனவரது பிரச்சனையைக் கையில் எடுத்தால் தாம் தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவுடன் பெருமளவில் பேணும் நல்லுறவு பிழைத்துவிடுமென எண்ணும் வடக்கு சமூகமும் கட்டமைப்புகளும் இதில் பங்குள்ளவர்களா?

சிவராஜாவின் நினைவிடையே வடக்கின் மீன்வளம் பற்றிய ஓர் உரையாடல்:

சீர்குலைவும் சவால்களும்

பேராசிரியர் நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா

எமது பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய தோழர் சிவராஜா அவர்களை சரியாக முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்க கலிபோர்னியா மாநில பல்கலைக்கழகத்தின் சாக்ரமெண்டோ நகர வளாகத்தில் நடந்த சர்வதேச தமிழீழ ஆய்வு மாநாட்டில் சக பேச்சாளராகச் சந்தித்தேன். அவரையும் என்னையும் தாயகத்தின் எதிர்கால மீன்வள, விவசாயத் துறைகளின் மேம்பாடு பற்றிய கருத்துரை வழங்குமாறு கேட்டிருந்தார்கள். அந்நேரம் நோர்வேஜிய மீன்வளத் திணைக்களத்தின் மதியுரைஞராக விளங்கிய சிவராஜா அவர்கள் 'தமிழீழத்தின் மீன்வள அபிவிருத்தி' என்ற தலைப்பில் விரிவான கட்டுரையினை வழங்கியிருந்தார்.

தாயக மீன்வளத்தை விருத்தி செய்வதன் மூலம் மீனவர் கௌரவமான வருமான வாய்ப்புகளைப் பெறவும் தேசத்தின் பொருண்மியம் மேம்படவும் பொருத்தமான ஒரு மூலோபாய அணுகுமுறையை முன் வைத்திருந்தார். அதற்கு முதலாண்டு 1990 இல் இலண்டனில் நடந்த ROOT கருத்தரங்கில் தான் முன்வைத்த கருத்துக்களை பல்வேறு விமர்சகர்களது உள்ளீடுகளுடன் தான் செழுமைப்படுத்தியிருந்தையும் குறிப்பிட்டு இறுதியில் நாம் இனியும் எழுதி, பேசி காலத்தை வீணாக்காமல் சிறிய முதற்படிகளானாலும் செயலில் இறங்கவேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தியிருந்தார். அவரது துடிப்பும் அவசரமும் அத்துணை வெளிப்படையாயிருந்தன.

பல இடையூறுகள் எதிர்ப்புகள் மத்தியில் நடந்த அம் மாநாட்டின் போது முன்வந்த வலையாக்கங்களில் ஒன்று தான் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் புலம்பெயர் தேசங்களிடையே வாழும் தொழில்நுட்ப துறைசார்ந்தோர் பலரை ஒன்றிணைக்கவும், அவர்கள் TECH அமைப்பின் மூலம் பொருண்மிய மேம்பாட்டு முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாக இயங்கவும் வழிவகுத்தது.

ஆழிப்பேரலைக்கு முன்னும் பின்னுமான காலத்தில் நோர்வேயிலும் தாய்மண்ணிலும் அபிவிருத்தி சார்ந்த பயணங்கள், உரையாடல்களில் சந்தித்த நானும் சிவராஜாவும் பின்னர் 2007 இன்துவக்கத்தில் எமக்குப் பொதுவான தலைப்புகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு மூன்று நாள் செயலமர்வில் ஈடுபட்டோம். இயற்கை வளமும் சூழல் முகாமைத்துவமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் எம்மில் பத்துப் பேரையும் வேறு சில வளவாளர்களையும் உள்ளடக்கி, நோர்வேயில் ஒஸ்லோவுக்கு வடக்காக எனக்குப் பரிச்சயமான ஒரு இயற்கைவழிப் பண்ணையில் தங்கி இந்த உரையாடலையும் திட்டமிடலையும் நிகழ்த்தியிருந்தோம். இந்த நூலில் நினைவுகள் பகிர்ந்துள்ள முனைவர் சூசை, நண்பர்கள் செல்வின், பாஸ்கரன், சர்வே ஆகியோரும் பங்கு பற்றிய அந்த அரங்குதான் சிவராஜாவை நான் கண்டு கூடிப்பேசும் இறுதி வாய்ப்பாக இருக்குமென நான் எண்ணவேயில்லை. இயல்பாகப் பழகி ஒன்றாக உணவுண்டு ஓயாமல் சிந்தித்த அந்தப் பட்டறை நினைவுகளிடையே நாம் தங்கிய அந்த இயற்கைவழிப் பண்ணையின் இயல்பான தாவரப்பண்டங்கள் நிரம்பிய உணவை சிவராஜாவால் முழுக்க ஏற்க முடியாமற்போன முணுமுணுப்பு என் காதில் விழத் தவறவில்லை. 'இனி ஒஸ்லோவில் அக்கா வீட்டில் போய்த் தான் வயிற்றை நிரப்ப வேணும்' என்று சொன்னதும் நினைவில் இருக்கிறது.

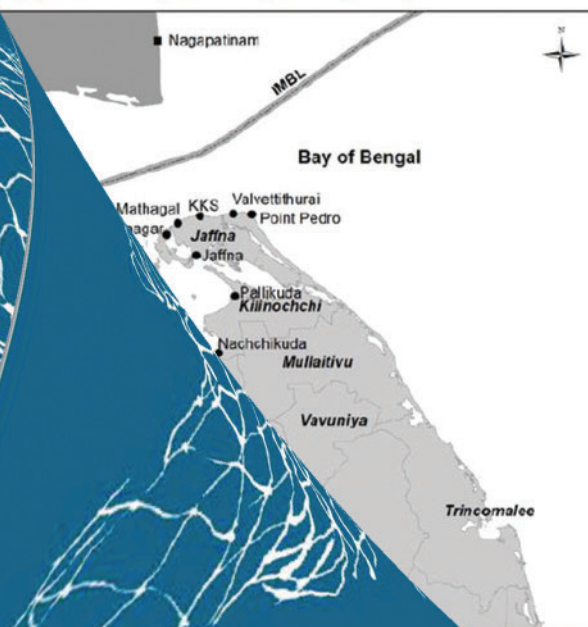
சிவராஜா அவர்களுடனான துறைசார் தொடர்பும் தோழமையும் தந்த நினைவுகளோடு, ஏறத்தாள அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதுமான அக்கறைக்குரிய இயங்குபுலமாக இருந்த வடக்கின் மின்வளம், அதை அச்சுறுத்தும் ஒரு சமகால பிணக்கு பற்றிய ஒரு பார்வையை, பதிவை இங்கு முன்வைக்க ஆசைப்பட்டேன். அதற்கமைய அண்மைக்காலங்களில் எம் எல்லோரதும் கண்ணில் படும் அளவுக்குப் பேசப்படுகின்ற, நேரடி மோதல்கள் வரை சென்றுள்ள அப் பிணக்கு, பாரம்பரிய வட மாகாணக் கரையோர மீனவர்களுக்கும் தமிழகத்தின் தென் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து அதே நீர்ப்பரப்பில் மீன் பிடிக்க வரும் தமிழக மீனவர்களுக்கும் இடையேயானது. அண்மைக் காலத்தில் அதே பிணக்கினை ஓர் ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துச் செயற்பட்ட ஆய்வாளர் ஜோரி ஷொல்ரன் அவர்களோடு நான் நடத்திய உரையாடலின் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறேன்.

RESEARCH METHODOLOGY

h area showing the Palk Bay, the International Maritime Boundary Line, Nadu, and major fishing villages in northern Sri Lanka.

Fishing in the Margins

*North Sri Lankan fishers' struggle for
access in transboundary waters*

Joeri Scholtens

Table of Contents

Acknowledgements

Note on co-authorship

Prologue

Chapter 1 Introduction

Chapter 2 Research methodology

Chapter 3 Profiling north Sri Lankan fishers

Chapter 4 Fishing in dire straits: conflict in the Palk Bay

Chapter 5 Limits to the governability of the Palk Bay for small-scale fishers in north Sri Lanka

Chapter 6 The elusive quest for access and control: North Sri Lankan fishers' thwarted struggles

Chapter 7 Facilitating change from the bottom-up: efforts to empower marginalised fishers

Chapter 8 Conclusions

Epilogue

References

Appendices

Abbreviations and acronyms

English summary

Nederlandse samenvatting

Visual story: Fishing in dire straits in post-war Sri Lanka

ஜோரி ஷொல்டன்ஸ் (Joeri Scholtens) அவர்கள் நெதர்லாந்து அம்ஸ்டர்டாம் பல்கலைக் கழகத்தில் தனது முனைவர் பட்டப் படிப்பினை 2011-14 காலப் பகுதியில் மேற்கொண்டு பின் 2016 இல் எழுதிய 244 பக்கங்களைக் கொண்ட ஆய்வு நூலின் ஆங்கிலத் தலைப்பு Fishing in the Margins. North Sri Lankan Fishers' Struggle for Access in Transboundary Waters (2016) என்பதாகும். இதைத் தமிழில் 'விளிம்பில் மீன்பிடித்தல்: எல்லைகள் கடந்து நீரில் வட இலங்கை மீனவர்களின் உரிமைக்கான போராட்டம்' எனலாம்.

உலக மட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் கொண்ட மீன் வளத்தினை வடமாகாணத்தை அண்டிய கடற்பரப்பு கொண்டுள்ளது. இதில் ஜோரி ஷொல்டன் அவர்கள் தனது ஆய்வினை பருத்தித்துறையில் இருந்து மேற்காக மன்னார் வரையிலுமான Park Bay அல்லது பாக்கு குடா எனச் சொல்லப்படுகின்ற கடற்பிரதேசத்தை மையப்படுத்திச் செய்திருந்தார்.

இனி இக் கட்டுரையில் நாம் பேசவுள்ள மீன்வளம் பற்றிய மேலதிக பின்னணி வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து எம்மிடையேயான உரையாடலில் நான் முன்வைத்த கேள்விகளும் முனைவர் ஜோரி அவர்களது கருத்துக்களுமாக பதிவாகிறது. இறுதியாக முழுவதையும் பற்றிய எனது குறிப்புக்களுடன் கட்டுரை நிறைவு பெறுகிறது.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

தேசப்பற்றும் தெளிவான நோக்கும், தேடல் மிக்க திடமான முயற்சியும் கொண்டு திசை பல சென்ற எம் தோழர் சிவராஜா அவர்களது நினைவுப் பதிவில் இதுவும் அடங்கினால் அவர் மகிழ்வார் என்பதும், அவரது பெயரால் நாமும் இயற்கை பேணி அதனிடையே இசைபட வாழ்தலின் உண்மையான அரசியல், பொருளியல் சவால்களைத் தெரிந்த சிவில் சமூக உறுப்பினர்களாக இன்றில்லாவிடினும் ஏதோ ஒருநாள் செயற்படலாம் என்பதும் எனது கற்பனைகளே.

பின்னணி

எமது மண்ணில் இயற்கை வளங்களையும் குறிப்பாக மீன்வள அபிவிருத்தியையும் ஒரு முப்பது ஆண்டுகால பார்வையிலும் அதேபோல 50 ஆண்டுகால பார்வையிலும் பார்த்தோமானால் இலங்கையின் மீன்பிடித் துறையில் நிகழத் தொடங்கிய குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியதாயிருந்த ஒரு வளர்ச்சி, பின்னர் யுத்த காலத்தில் குறிப்பாக வடக்கில் ஒரு தேக்க நிலையையும் பெரும் பகுதிகளில் பாரிய பின்னடைவையும் கண்டமை மிகத்தெளிவு. அதே காலத்தில் தமிழகத்தின் தெற்குப் பகுதிகள், குறிப்பாக ராமேஸ்வரம், நாகப்பட்டினம், தனுஷ்கோடி உட்பட்ட பகுதிகளின் மீன்பிடித் துறை தொழில்நுட்ப ரீதியான வளர்ச்சியும் மிகப்பெரிய முன்னேற்றமும் கண்டது.

முதலில் நோர்வே, ஓரளவுக்கு நெதர்லாந்து போன்ற உதவி வழங்கும் நாடுகளின் ஆதரவுடனும் பின்னர் இந்திய மத்திய, மாநில அரசுகளின் கடன், மானியம் என்பனவற்றின் பேறாகவும் அங்கு பெருமளவில் மீன் வள அறுவடை பெற்று இலாபத்தைப் பெருக்குவதற்கான வகையில் படகுகளின் தன்மையில் பெரிய முன்னேற்றம் நிகழ்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த இந்த இழுவைப்படகு (trawlers) என்ற பெரிய அளவில் வலைபோட்டு மீனை நிலமட்டத்திலிருந்து சேர்த்து அள்ளக்கூடிய தன்மை கொண்ட வலுவான எந்திரங்கள் இணைக்கப்பட்ட படகுகளின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்துள்ளது.

வடக்கில் யுத்தம் நடக்கும் போதும் அதற்குப் பின்னாலும் தமிழகத்தின் படகுத்தொகுதி கண்ட வளர்ச்சி அங்கே தொடர்ந்து கொண்டிருக்க, அவர்கள் யுத்த காலத்தில் பாக்குக் குடாப் பகுதியில் கையாண்ட அதே மீன்பிடி முயற்சியை இன்னும் வேகப்படுத்தி பல மடங்காக அதிகரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு நிலையில்தான் இங்கே இது ஒரு போட்டியாக, ஒரு மோதலாகக் காணப்படுகிறது. இயற்கையில் மீனினங்களிடையே நிலவும் பல்வகைத் தன்மையைப் பாதிக்கின்ற காரணத்துக்காக இழுவைமடி வலைகளின்

பாவனை இலங்கைக் கடற்பரப்பில் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டது. இது ஒருபுறமிருக்க, இவற்றோடு மீன்பிடிக்க வரும் தமிழக இழுவைப்ப-
டகுகள் சாதாரண படகு மூலம் கடல்சென்று இரவில் விரிவலை பரப்பிக்
காத்திருக்கும் வடபுல மீனவரின் வலைகளை குறுக்காக வெட்டிச்செல்வ-
தால் ஏற்படும் மூலதன அழிவு இம் மீனவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடி-
யாதது. தென்னிந்திய படகுகளின் மீன் பிடிக்கும் தன்மையோடு போட்டி-
போட முடியாதவர்களாக வடமாகாணத்தில் உள்ள மீனவர்கள் இருக்கின்ற
நிலையில் பொருளாதாரத்தில் அவர்களுக்கு இடையே உள்ள வேற்றுமைக-
ளும் சட்டம் சரியான வகையில் பின்பற்றப்படாத முறையும் இன்று வரைக்-
கும் அப்பகுதி மீன்வளம் ஒரு பிரச்சினைக்குரிய விடயமாகவே இருந்து வரு-
கிறது.

**வடக்கு மீனவர்களின் இந்த மீன்வளம் சார்ந்த பிணக்கினை பல்வேறு மட்டங்-
களில் பதற்றமும் மோதல்களும் மிக்க ஒரு சிக்கலாக நீங்கள் வடிவமைத்-
துள்ளீர்கள். இதை கொஞ்சம் விளக்க முடியுமா?**

பொதுவாக நீங்கள் ஒரு மீனவராக இருக்கும்போது உங்களுக்கு அந்த மீன்
வளத்தினை அணுக பாரம்பரியமாயும் சட்டபூர்வமாகப் பார்த்தாலும் கூட
உரித்து இருக்கும். ஆனால் இவ்விடத்தில் உண்மையில் சட்டப்படி உங்க-
ளுக்கு உரிமை இருந்தபோதும் உங்களால் செயற்பட முடியாதுள்ளது. மீன்
பிடிப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்பதுதான் நிலைமை. அதானால் தான்
எனது ஆய்வின்போது வெளிவந்தவற்றின் அடிப்படையில், ஒரு பிரதேசத்தி-
ல் கிடைக்கும் குறிப்பிட்ட வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக ஒரு பகு-
திக்குள்ள வாய்ப்பு அவர்களுக்குரிய உரிமைகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்-
படவில்லை. வேறு பல காரணிகளும் தான் அதனைத் தீர்மானிக்கின்றன
என்பதை வடக்கில் உள்ள மீனவர்களின் இந்த குறிப்பிட்ட நிலை மிகத்
தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இங்குள்ள மீனவரிடையே பல்வேறு உறவு நிலைகள் காணப்படுகின்றன.
மீனவர்கள் கடல் கடந்த தங்கள் சகோதரர்களுடன் உராய்வு நிறைந்த
உறவைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தங்கள் அரசியல் பிரதிநிதிகளுடன்
ஒருவகை உறவைப் பேணுகிறார்கள். இலங்கை நாட்டு அதிகாரத்துடன்
ஏதோ ஒரு உறவு பேணுகிறார்கள். அதுபோல இந்திய அரசாங்கம் தலையி-
டும் போது அதுவும் பிறிதொரு உறவுத் தொடர்பை உள்ளே கொண்டு வரு-
கிறது. இவை அனைத்தும் வெவ்வேறு வகையான உறவுகள். ஆனால் அவை
அனைத்தினதுமான இறுதி விளைவு என்னவெனில், இம் மீனவர்கள் தமக்கு-

கணபதீப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

ரிய மீன்பிடி உரிமைகளை அர்த்தமுள்ள வகையில் அணுக முடியாதிருக்கும் ஒரு இக்கட்டான நிலை தானே.

இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் இங்குள்ள ஒவ்வொரு உறவின் தன்மையையும் நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் நான் செய்ய முயற்சித்தேன். அதுவே எனது ஆய்வு முயற்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்த புதிர். எந்தவொரு சட்ட வழிமுறையிலுமே தங்களுக்கு உரித்தாயுள்ள மீன்களைப் பெற முடியாமல் ஒரு மீனவர் சமூகம் இருக்கக் கூடியதாக அதே வளைகுடாவின் மறுபக்கத்திலிருந்து வரும் இழுவைப் படகுகள் அனைத்து மீன்களையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இவ் இக்கட்டான நிலை எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்பதைப் புரிந்து கொள்வது தான் எனக்குரிய கேள்வியாக இருந்தது.

இதுதான் பிணக்கு. மறுபகுதி தான் எதிரிகள். அங்கிருந்து வரும் மீனவர்கள் மற்றும் இங்கிருக்கும் மீனவர்கள் என இரு பகுதிக்கும் இடையே நிலவும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட முரண்பாடு கையில் உள்ளது. அவர்கள் பெரிய முதலாளிகள், நாங்கள் சிறிய மீன் குஞ்சுகள். அதுதான் மோதல் என்றெல்லாம் சொல்லி முடிப்பது மிக இலேசான வேலை. ஏனெனில் உண்மையாகவே யாருக்கிடையே இந்த மோதல் உள்ளது என்பது எவருக்கும் தெளிவில்லை. இது இருபகுதி மீனவர்களுக்கிடையேயான மோதலா? அல்லது இருவேறு பகுதி தமிழருக்கிடையே உள்ள மோதலா? உண்மையில் தமிழர்களுக்கும் அவர்களது நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் எல்லைகளை ரோந்து செய்ய விரும்பாத கடற்படையைக் கொண்டுள்ள இலங்கை அரசுக்கும் இடையிலுள்ள மோதலா? தமிழ் அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கிடையிலான மோதலா? அல்லது மீனவரது பிரச்சனையைக் கையில் எடுத்தால் தாம் தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவுடன் பெருமளவில் பேணும் நல்லுறவு பிழைத்துவிடுமென எண்ணும் வடக்கு சமூகமும் கட்டமைப்புகளும் இதில் பங்குள்ளவர்களா?

எனவே வெவ்வேறு பல மோதல்கள் ஒரேசமயம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தமது உரிமைக்காக மீனவர்கள் ஓர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய விரும்பினால், தாம் யாருக்கு எதிராக அப் போராட்டத்தை நடத்துவது என்று அவர்களுக்கே தெளிவில்லை. இலங்கை அரசு, இலங்கைக் கடற்படை, இழுவைப் படகுக்காரர், இந்திய அரசு, இந்திய தூதராலயம் எனப் பல முரண்பாட்டுக்குரிய தரப்புகள் இருக்கும் போது யாரை

மையப்படுத்தி தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது என்பதை முடிவு செய்ய இயலாத மீனவர் சமூகத் தலைவர்கள் பிரிந்து நிற்பதும் உள்ளது.

இப் பிணக்கின் ஒரு தன்மையென்னவெனில் வடக்கு மீனவரது அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் பெரும் சகாக்களாக உள்ளவர்களே இவர்களது வாழ்வாதாரத்தைச் சிதைப்பவர்களாகவும் உள்ளனர் என்ற முரண்பாடே. எம்மால் கற்பனை பண்ண முடியாத இந்த முரண்பாடு தான் மீனவர்கள் ஒன்றுதிரண்டு ஒருமனதாக தமது பிரச்சனையை மேசையில் வைத்து வாதிட முடியாத ஒரு நிலைக்கு அவர்களைத் தள்ளியுள்ளது.

பல மீனவர்களுக்குத் தமிழகத்தை எதிர்கொள்ளவும் மனமில்லை. வேறொரு பகுதிக்கு பல்வேறு காரணங்களுக்காக இலங்கை அரசை எதிர்கொள்ள முடியாதுள்ளது. இதை விட நான் இந்த ஆய்வை செய்த நேரம் தமிழ்ப்பகுதியின் ஒவ்வொரு அசையும் பெரும் சந்தேகத்துடன் கண்காணிக்கப்பட்ட நேரம். எந்த ஒரு ஆர்ப்பாட்டமும் மிகக் கவனமாக நடத்தப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இந்திய தூதரகத்துக்கு முன்பாக இழுவைப் படகுகளுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால் தமிழர்களுையே ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிறுத்தும் வேலையை இலங்கை அரசு தான் செய்கிறது என்றே தமிழகத்தில் உள்ள பல தமிழர்கள் அதைச் சித்தரிப்பார்கள். இந்திய இழுவைப்படகுகள் தான் எமது மீன்பிடித் தளங்களில் சட்டவிரோதமாகச் செயற்படுகிறார்கள் என முறையிட்டால் வடமாகாண சபையோ அல்லது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினரோ அதற்கு அதிக ஆதரவு கொடுக்க மாட்டார்கள்.

வடக்கு மீனவர்களுக்குத் துணைபோக நண்பர்கள் எவரும் இல்லை என்பதே உண்மை. எங்கு தேடினாலும் அத்தகைய நண்பர்களுக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் உண்மையிலேயே இந்தப் பிணக்கைத் தீர்த்து வைப்பதில் எவருக்குமே ஆர்வமோ அக்கறையோ இல்லை என்பது தான் தெளிவாகிறது.

யுத்தம் முடிந்து பத்து வருடங்களாகியும் வடக்கில் இருக்கும் தமிழ் மீனவர்கள் இன்னும் ஏன் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர்? அவர்களின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

இது ஒரு பெரிய கேள்வி. ஆம், அவர்கள் ஏன் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளதற்குப் பல கோணங்களில் விளக்கம் தரலாம். மிக எளிமையான பதில் எதுவெனில் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கக் கூடிய எந்தவொரு பிரதிநிதித்துவ முறையையும் கையிலெடுப்பது அவர்களுக்கு மிகக் கடினமாயுள்ளது தான். ஆகையால் இவ்

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

விடயம் தேசிய மீன்பிடி அமைச்சுக்கோ, கடற்படையினருக்கோ, தமிழ் அரசியல் கட்சிகளுக்கோ, வட மாகாண சபைக்கோ, தமிழ்நாட்டுக்கோ அல்லது இந்திய இழுவைப் படகுக்காரருக்கோ நலன் தருவதாகவும் இல்லை.

இப் பிரச்சினைகளில் அவர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் எவருக்கும் இலாபமில்லை. பதிலாக இலங்கையின் வடக்கு தெற்குக்கு இடையேயும், அது போல இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையேயும் நிலவும் மிகப் பெரிய அரசியல் இழுபறிக்குள்ளும், வடக்கின் பல்வேறு சாதிக் குழுக்களிடையேயும் இவர்கள் வெறும் கைப்பாவையாக முடிவது மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமானது. இந்த உறவுகள் அனைத்திலும் அவர்கள் தோல்விபெறும் முனையிலோ விளிம்புநிலையிலோ தான் வந்தடைகிறார்கள்.

இங்குள்ள மீன்வளம் மிகப்பெரியது. எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் இருந்து பார்த்தால் பருத்தித்துறை முதல் காரைநகர் வரையிலான மீன்பிடிச் செல்வம் நன்றாகத்தான் இருந்தது. மீன்பிடித் தொழில் காரணமாக பருத்தித்துறை ஒரு செல்வந்த நகராக இருந்தது. அதுபோல வல்வெட்டித்துறை, மாதகல், யாழ்ப்பாண நகரம் மற்றும் மன்னார் ஆகிய இடங்களும் அப்படித்தான் இருந்தன. மீனவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் நன்றாக இருந்தது. மீன் வளமும், நீங்கள் சொன்னது போல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நன்றாகச் செயற்பட்டன எனத் தெரிவித்தார்கள்.

இம் மீனவர்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியாக அக்காலத்தில் இருந்துள்ளார்கள். அந்த ஆள் வளங்கள் சில இன்னும் உள்ளன. உட்கட்டுமானமும் கூட இன்னும் இருக்கிறது எனச் சொல்லலாம். புதிய இறங்குதுறைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன, நிறைய மீன்பிடி படகுகள் உள்ளன, மீன்பிடி வலைகளும் நிறைய உள்ளன. எல்லாம் இருந்தும் அமைதி இல்லாதது பெருங்குறை. இவ்வளவு உட்கட்டமைப்பு மறுசீரமைக்கப் பட்டு, உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உன்னத நோக்கங்களுக்கமைய மயிலிட்டி மற்றும் பருத்தித்துறையில் துறைமுகங்கள் எல்லாம் கட்டப்பட்ட பின்னரும் இவையெல்லாம் பெரும்பான்மையான மீனவர்களுக்கு உண்மையில் நன்மை பயக்கவில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையானதெல்லாம் கடலுக்கு சுதந்திரமாக கட்டுப்பாட்டுகளின்றி போவதற்கான வாய்ப்பும் இடையில் குறிக்கிடுகின்ற இழுவைப் படகொன்று தமது வலைகளை வெட்டித் தொலைக்கும் ஆபத்தும் இல்லாத நிலை ஒன்று தான்.

இராணுவக் கட்டமைப்புடன் தொடர்புபட்ட மற்ற எல்லாப் பிரச்சினைகளின் நடுவிலும், மீனவர்களது வாழ்வாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை

தமது பகுதியில் சுதந்திரமாக இழப்பின்றித் தொழில் செய்வதே மிகவும் முக்கியமானது. தடையெதுவுமற்ற ஆபத்தில்லாத பாதுகாப்பான வாய்ப்புகள் மீட்டமைக்கப்படாத வரைக்கும் மீனவர்கள் கடலுக்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் வலையை இழப்பதன் மூலம் ஒரு வருட வருமானத்தையே இழக்கும் அபாயம் 10-20 விழுக்காடு அளவில் இருக்கிறதெனவே நான் நினைக்கிறேன். அதுதான் இங்கு மிக முக்கியமான செய்தியாகிறது.

இந்த நிலையில் கடலுக்குப் போய் வலையையும் அத்தனை முதலீட்டையும் இழப்பதைவிட வீட்டில் நின்று விடலாம் அல்லவா. கடன் தான் ஏறும். காலப்போக்கில் பொதுவாகவே கடன் நெருக்கடி அதிகரித்து வருவதை நாம் கண்டு வருகிறோம். இக் கடன் பிரச்சனையை இன்னும் விரிவாகப் பார்க்க மேலும் ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்புகிறேன். கடன்படுவதால் விவசாயிகள் காண்கின்ற பேரழிவு பற்றி அகிலன் கதிர்காமர் செய்துள்ள சில ஆராய்ச்சிகள் திகைப்பூட்டுபவையாக உள்ளன. நிச்சயமாக, போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் புதிய பொருட்களின் வரவும் அவற்றை அறிமுகம் செய்யும் அனைத்து வகையான திட்டங்களும், சில சமயங்களில் மிகவும் தீவிரமான சந்தைப்படுத்தலும் சேர்ந்து கைகோர்த்துள்ள நிலையும் கிராம மட்டத்தில் கடன் நெருக்கடியை நிச்சயமாகக் கூட்டியுள்ளமை தெரிகிறது. அது வேறொரு தலைப்பு.

எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தவரை எனது பார்வையில் இம் மீனவர்களது மீன்பிடி வசதிகளை நவீனமயமாக்குவது தான் ஒரே வழியெனவும் நான் நம்பவில்லை. அது கேட்பதற்கு நல்ல கவர்ச்சியான தீர்வாக இருக்கும். 'துறைமுகங்கள் கட்டுகிறோம், பெரிய படகுகளை வாங்கி வெளியே சென்று இந்திய இழுவைப் படகுகளுக்குப் போட்டியாக நீங்களும் இயங்குங்கள், உங்களது தெற்கு சகாக்களைப் போல செயற் பட்டு நெடுந்தூரம் சென்று சூரை மீன் (Tuna) பிடித்து வாருங்கள்'. இவை தான் நவீன மயமாக்கல் தரும் ஈர்ப்புமிக்க கதை.

கேட்க நன்றாக இருந்தாலும் இக் கதையின் மறு பக்கம் என்னவென்றால், இதன் மூலம் ஒரு சிலர் பயனடைவார்கள். அது எல்லா மக்களுக்கும் பயன்தரப் போவதில்லை. சரியான எண்ணிக்கையை மறந்துவிட்டேன், ஆனால் உதாரணமாக 50,000 மீனவர்கள் உள்ள ஒரு இடத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் இப்பெரிய படகுகளில் வேலை செய்யப் போவதில்லை. இப் பெரிய துறைமுகங்கள் அவர்களுக்கு எவ்வகையிலும் பயன்தரப் போவதும் இல்லை.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாருப்பு

அவர்களது சிறிய படகுகளுக்குச் சரியான தங்குமிடம் தேவை. அதையும் விட முக்கியமாக இந்த இழுவைப் படகுகள் இவர்களது கடற்பரப்பில் வராமல் இருப்பதை அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக மீன்வளம், பாதுகாப்பு மற்றும் வெளியுறவு அமைச்சுக்கள், கடற்படை, அரசியல் கட்சிகள் உட்பட அனைத்து அதிகாரக் கட்டமைப்புகளும் தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்ய அணிவகுத்து நிற்கிறார்கள் என்பதை உறுதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இழுவைப் படகுகள் இந்தக் கடற்பரப்பில் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அவ்வாறான ஒருநிலையை வந்தடைந்தோமானால் பின்னர் அத்தனை முதலீடுகளும், அத்தனை மூலதனமும் பெறுமதியுள்ளனவாக மாறிவிடும். பின்னர் உண்மையிலேயே இக் கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்கலாம், கூட்டுறவு சேமிப்புத் திட்டங்களை மீள உருவாக்க ஆரம்பிக்கலாம், அதைத் தொடர்ந்து முழு உற்பத்திப் பொறிமுறையும் இயங்கத் தொடங்கும்.

ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொன்னதுபோல கடந்த ஐந்தாண்டுகளின் விவரங்களைப் பற்றி எனக்கு அவ்வளவு உறுதியாகத் தெரியாது. நான் அங்கு இருந்த தருணம் வரை, (2015-2016) இந்த நவீனமயமாக்கல் கொள்கைமுறையின் தோற்றத்தை அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன். மீனவர்களை நீங்கள் மீன்வளர்ப்பு நோக்கி செல்லுங்கள், மீன் பிடித்தல் ஒரு பாரம்பரிய தொழில், அதை நம்பி வாழ்வதில் எந்தப் பயனும் இல்லை, பதிலாக நீங்கள் மீன் வளர்ப்பு மற்றும் பெரிய அளவிலான மீன்பிடி முயற்சி நோக்கி மாற வேண்டும் என்பது தான் அந்த நவீனத்துவம் பற்றிய அறிவுரை.

இது ஒரு சிலருக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கலாம், ஆனால் மீன்வளர்ப்பு செயற்திட்டங்கள் கூட பேரழிவை ஏற்படுத்த வல்லவை. உதாரணமாகக் கடலேரியில் தொழில் செய்யும் மீனவர்களுக்கு அது பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். கடலேரி மீனவர்கள் பெரும்பாலும் உண்மையான மீனவர்களாகக் கருதப்படுவதில்லை, அவர்கள் சாதியால் வேறுபட்டவர்கள். பெருங்கடல் மீனவர் போலல்லாமல் சிறிய அளவிலான மீன்பிடி நடவடிக்கைகளைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்காக உற்பத்தி இறால் வளர்ப்புப் பண்ணைகளை அறிமுகம் செய்வதால், இறால் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வருவதால் ஏற்படப்போகும் மாற்றத்தால் உண்மையில் பயனடையப்போவது யார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அந்த மீன்வளர்ப்பு பண்ணைகளில் இருந்து வெளியேறும் கழிவுநீரின் சுவையை யார் சுமக்கப் போகிறார்கள்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு அரசியல் பொருளாதாரப் பார்வை சுவாரசியமான முறையில் பதிலளிக்கிறது. இந்தியாவைப் பார்த்தால், கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் இறால் ஏற்றுமதி பத்து மடங்காக அதாவது 1,000 விழுக்காடு அதிகரித்துள்ளது. இந்த வளர்ப்பு இறாலுக்கான தீனி என்ன? அவை உண்ணுவது மீன். கடலில் பிடிக்கப்பட்ட மீன் சாப்பிடுகிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் அனைத்து இந்திய மீன் தரையிறக்கங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இறால்களுக்கு உணவாகிறது. அந்த இறால் தான் ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. உள்ளூர் சந்தைகளில் கைமாறப்படவேண்டிய அந்த அடிப்படை உணவும் ஊட்டச்சத்துக்களும் எத்தகைய பரிமாணத்தில் டச்சு நாட்டிலுள்ள பல்பொருள் அங்காடிகளுக்கு மாற்றப்படுகிறன என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். உள்ளூரில் எவரும் வாங்கி உண்ணக்கூடிய மலிவு விலையில் கிடைக்கும் சிறுமீன் (பொதுவாக 'sardine' - தமிழில் 'மத்தி' - வடமாகாணத்து வழக்கில் 'காரை') முழுதாக உற்பத்தியமயப்படுவதும் மறு ஒதுக்கீடு செய்யப் படுவதும் தான். இந்த அதீத வளர்ச்சியின் அடிப்படையாக நெய்த்தன்மை கொண்ட இந்த இறால் மீனுணவுக்குரிய தகுதி கொண்டுள்ளதால் இறால் தீவன உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள் மீன்பிடி படகுகளுடன் பெரிய ஒப்பந்தங்களை செய்துள்ளார்கள். பிடிக்கப்படும் அனைத்து மீன்களும் அவர்களுக்கு விற்கப்படுகின்றன. பத்து ஆண்டுகளில் இந்திய மீன் தரையிறக்கங்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியைக் கட்டுப்படுத்துமளவுக்கு இந்த உற்பத்தியின் வளர்ச்சி இருப்பதால் உள்ளூர்ச் சந்தைகளுக்குச் செல்ல மிகுதி எதுவும் இல்லை. மலிவாக உள்ளூரில் கிடைத்த அந்த மீன் இன்று தட்டுப்பாடான நிலை. (கேரளா மாநிலத்தில் அதிகம் விரும்பி உண்ணப் படுவதால் இந்தச் சிறுமீன் ஓமானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு தகவலும் உண்டு.)

எனவே இலங்கையில் இறால் வளர்ப்பு மேற்கொள்ளப்படும்போது இந்தியாவைப் போன்ற வளர்ச்சி வந்தடைவதற்கான வாய்ப்புத்தான் உண்டு. மேலும், அந்த இறால்களுக்கு உணவாக சிறிய மீன்களுக்குரிய தேவை அதிகரிக்கும். அப்போது வடமாகாணத்தின் உணவுப் பாதுகாப்பில் இவ்வகை மீன்களின் பங்களிப்பு எப்படி இருக்குமென்று யோசிக்கிறேன். சாதகமாக இருக்காது எனத்தான் தெரிகிறது.

பொருளியல் ரீதியில் மட்டும் பார்த்தால் இவ்வகை மீன்வள மறு ஒதுக்கீடு அர்த்தமுள்ளதாகவே இருக்கும். அதனால்தான் இது நடக்கிறது. அவர்கள் அதைப் பெறுமதி கூட்டல் எனப் பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள். நான் அதனை பெறுமதி அழிப்பு எனக் கருதுகிறேன்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

திறந்த சந்தை சிந்தனையில் கட்டமைக்கப்பட்ட இயற்கை வள முகாமைத்துவம் கையில் இருக்கும் பொதுவான விதிமுறைகளைப் பின்பற்றாமல் விலகிப் போவதும் இறுதியில் அடிப்படை வளம், இயற்கையின் தன்மை இரண்டும் முற்றாகச் சீரழிக்கப்பட்டதும் உதாரணங்களாக மீன் வளர்ப்புத் துறையில் நிறையவே உண்டு. முதலீடு செய்தவர் தொலையிலிருந்து வந்தவராயும் சிதைக்கப்பட்டதன் கேடுகளை பெறுபேறுகளைத் தாங்குவது உள்ளூர் சமூகமும் தான் என்பதும் எமக்குப் பாடங்கள்.

நீங்கள் இத்தலைப்பை ஆராய்ந்த விதத்தில் உங்களது ஆய்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட நான்கு சொற்றொடர்களை மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன். அவையாவன: சுற்றுச்சூழல் ஆரோக்கியம், உணவுப் பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரம் மற்றும் சமூக நீதி (Ecosystem health, Food security, Livelihoods and Social justice). இவை உங்களது ஆய்வில் நீங்கள் ஒன்றாகக் கொண்டுவரும் கோட்பாடுகள், உங்களுக்குரிய அக்கறைகள், யோசனைகளாகவும் இவற்றை இணைத்துள்ளீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

வட மாகாண மீனவர்களை வலுப்படுத்துவது, அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது எப்படி என்பதை உங்கள் ஆய்வுத் திட்டமே தனது நெறிமுறை சார்ந்த தொடக்கப் புள்ளியாகக் (normative starting point) கொண்டிருந்தது. நீங்கள் இங்கு முயற்சித்த வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள், உரையாடல்கள், அரசினை உள்ளீர்த்தல், பரிந்துரைத்தல் செயல்முறைகளில் இறுதியில் நீங்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளிடையே கூட்டணிகளை உருவாக்கவும் முயற்சித்தீர்களா? ஆம். ஆம், இது ஒரு பெரிய வேலைப்பாடாகத் தான் இருந்தது.

நானும் இதையொத்த மாற்றத்துக்கான ஆய்வு முறைகளை நிகழ்த்துவதன் என்ற வகையில் உங்களது சவால் மிக்க ஆய்வு முயற்சியில் அக்கறை கொண்டவனாகவே இந்த இறுதிப்பகுதிக்கேள்விகளை எடுக்கிறேன்.

நீங்கள் பயன்படுத்திய செயல்முறைகளை மீட்டுப் பார்த்தால் நீங்கள் கையாண்டது அடையக் கூடிய ஒரு சவாலாக இருந்ததா? அல்லது இந்த பிணக்கைக் கையாள இன்னும் வேறு விதமான அணுகுமுறைகள் தேவையா?

ஆமாம், நாங்கள் செய்ய முயற்சித்ததைப் பார்த்து சிலர் எம்மை அப்பாவித்தனமாக உள்ளுழைந்திருக்கிறார்கள் என சொல்லலாம். வேறுசிலர் அதை துணிவுமிக்க முயற்சி எனலாம். இன்னும் சிலர் யாரிந்த ஏகாதிபத்திய மனோநிலையுடன் வந்த டச்சுக்காரர், வடமாகாண மீனவர்களை ஒருங்கிணைக்க நீங்கள் யார் என்றும் கேட்கலாம். இந்த இடத்தில் தேவைப்படுகின்ற மிகப்

பொருத்தமான அர்த்தமுள்ள தலையீடு இது தான் என்றுகூட சிலர் பார்க்கக்கூடும்.

எமது ஆய்வில் பங்குபற்றிய இந்திய இலங்கை ஆய்வாளர்களிடையே நாங்கள் எமக்கான ஆய்வுக்குரிய அடிப்படைப் பிரச்சினையாக வடிவமைத்துக்கொண்டது பின்வருமாறு அமையும். அதாவது இலங்கை மீனவர்கள் ஓரங்கட்டப் படுகிறார்கள், இந்தியத் தரப்பிலும் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, ஆகவே அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு இப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரே வழியென நாங்கள் நம்புவது இரு மீனவர் தரப்பினரதும் பார்வைகளையும் அறிவையும் உள்ளடக்கிய ஒரு எல்லைகளைக் கடந்த மீன்வள ஆளுகைக்கான ஒரு ஒப்பந்தத்தினைச் (transboundary fisheries governance agreement) சென்றடைவது என்பதாகும்.

இங்குள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், இவ்விடயம் தொடர்பாக இலங்கையின் பாதுகாப்பு அமைச்சுடனோ அல்லது வெளியுறவு அமைச்சுடனோ ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டாலும் கூட அவர்கள் மீன்பிடி சம்பந்தமானவர்கள் அல்ல, மீன்வளம் என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. இருந்த போதும் மீன்வளம், பாதுகாப்பு, வெளியுறவு என்ற மூன்று அமைச்சுக்கள் சார்ந்த அனைவரும் பாக்கு வளைகுடா விவகாரங்களில் முடிவெடுக்கத் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருப்பதாகவே நினைத்தார்கள். பிரச்சனையின் நடுவே வாழும் மீனவர்களோ இந்தச் சமன்பாட்டில் எங்கும் காணப்படவில்லை.

எனவே எங்களது தொடக்கப் புள்ளியாக நாம் செய்ய எண்ணியது மேலிருந்து கீழ் நோக்கியதாக இல்லாமல் கீழிருந்து மேல்நோக்கிய ஒரு ஒழுங்கினை முதலில் உருவாக்க வேண்டும் என்பதே. ஆனால் தெற்காசியாவிலேயே பாதுகாப்பு மற்றும் அரசியல் ரீதியான விடயங்களில் கூருணர்வுமிக்க ஒரு நாட்டில் இவ்வகை கீழிருந்து மேல்நோக்கிய நிர்வாகச் செயல்முறையை உருவாக்குவது இலேசான ஒன்றா?

அந்த விடயத்தில் தான் எங்களை சிலர் அப்பாவி என்றும் கருதியிருப்பார்கள். இருந்தாலும் அரசியலை ஓரளவுக்கு ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, விடயத்தை வெறும் தொழில்நுட்பக் கேள்வியாக மாற்றினால், சரி இப்போது எங்களிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட மீன்வளம் உள்ளது, அதை நம்பி நிறையப் பேர் உள்ளனர், அவர்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கிடையே நீண்ட வரலாறு உள்ளது, ஆகவே அவற்றைப் பயன்-

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

படுத்தி இவர்களிடையே இப்போது நிலவும் பகைமையின் மத்தியிலும் நாம் இவர்களை ஒருங்கிணைத்து ஏதாவது ஒன்றை உருவாக்க முடியுமா? அதுதான் எமது ஆய்வுக்குரிய கேள்வியும். ஆனால் இவ்விடத்தில் நாம் எங்கே காலடி எடுத்து வைத்தாலும், ஏதோ ஒருவரின் காலில் மிதித்தாக வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிந்திருந்தோம்.

இந்த உரையாடல்களை நாங்கள் ஒழுங்கமைப்பதற்கு, அதாவது, இலங்கையில் இருந்து மீனவரை இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவந்து, அதைச் செயல்படுத்துவதென்பதும், அதற்கான சில அடிப்படை ஒப்புதல்களைப் பெறுவதும் எவ்வளவு கடினமானதென்பதையும் நாம் கற்பனைபண்ணிப் பார்க்கலாம்.

அப்படியானால், அரசியல் எப்படியோ சில தொழில்நுட்ப விடயமாக மாற்றப்பட்டது என்றும், மீனவர்களை மேசையிலிருந்து முற்றாக விட்டுப்போவது நடக்காமல் பண்ணும் பொறுப்பும் முதற்படிகள் எனக் கூறுகிறீர்கள்.

மீனவள மேலாண்மையைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியாவிலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி, இது போன்ற அரசுசார் சிந்தனை இருக்கிறது. அதனால் மீனவளத்துறை அதிகாரிகள்தான் மீனவளம் சார்ந்த கொள்கைகளை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்களே தான் அவற்றைப் பின்னர் நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள். ஆனாலும் பாக்கு வளைகுடாவில் அந்த அரசுசார் அணுகுமுறை வேலை செய்யாது என்றே நாம் நம்புகிறோம். எனவே தான் இரு தரப்பு மீனவர்களிடையேயும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தத்தை உருவாக்க முடியும் என்றும் பின்னர் அத்தகைய ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு இருதரப்பிலும் உள்ள இரு சரியான அமைச்சுகளிலிருந்தும் ஒப்புதல் பெறலாம் என்றும் ஒரு மூலோபாய ரீதியான முயற்சியைக் கையிலெடுத்தோம்.

உதாரணமாக, இலங்கை மீனவர்கள் தமது கடற்பரப்பில் மறுபக்கத்தினரை ஓரிரு நாட்கள் அனுமதித்தாலும், ஒரு இழுவைப் படகு எப்போது வரும் என்பதை அவர்கள் துல்லியமாக அறிந்திருந்தால் தான் அவர்களது நிலைமை சிறப்பாக இருக்கும். அல்லது மாதத்திற்கு ஐந்து நாட்கள் என தங்கள் நீரில் அவர்களை அனுமதிக்கலாம். அவை எந்தெந்த நாட்கள் என்று சரியாகத் தெரிந்து கொண்டால், அதற்குப்பின் பொருட்சேதம் நடைபெறாது. அல்லது சில எல்லைகளை இருபகுதியும் ஒத்துக்கொண்டபின் அவற்றைத் தாண்டி மறுபக்க மீனவர் உண்மையில் வரமாட்டார்கள் என்றால் அது இன்னொரு அணுகுமுறையாயிருக்கலாம்.

மீனவர்கள் தமக்கிடையே மிகவும் எளிதாக பேச வல்லவர்கள். எதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் என்பதையும் அவர்கள் நன்கறிவார்கள். ஆனால் இதே ஒழுங்கினை வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் அல்லது பாதுகாப்புக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, இந்திய மீனவர்கள் தமது கடற்பகுதியில் மாதத்தில் சில நாட்கள் வந்து மீன்பிடிப்பதை ஏற்று இலங்கை மீனவர் சம்மதிக்கும் எந்த ஒப்பந்தமும் அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. அரசின் வெளியுறவு அல்லது பாதுகாப்பு அமைச்சைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய மீனவர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் வருவதையோ சட்டத்துக்குப் புறம்பாகக் கூட அடிக்-கடி வந்தாலும் அதை சமாளிக்கலாம் ஆனால் மீனவரோடு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வழியில் வருவதென்பது தமது தேசத்தின் இறையாண்மை, நீரின் மீதான இறையாண்மை உரிமைகளை மக்களிடம் ஒப்படைப்பதனை அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கும். இது பேசாப்பொருளாக இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதுவெல்லாம் பரந்த இந்திய-இலங்கை விவகாரம் சார்ந்து நாங்கள் பெற்ற தெளிவுகள்.

மேலும் மீனவர்கள் தனித்தனியாக செயற்பட்டால் எதுவும் நடக்கப்போ-வதில்லை என்பதும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வலுவாக நிற்பதற்கான ஒரு இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய தேவையும் உணரப்பட்டது. அதற்-கமைய மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்து மீனவர்கள் மத்தியில் ஒரு கூட்டு இயக்கத்தை உருவாக்கவும் முயற்சித்தோம். அவர்களிடையே தலைமைகள் மட்டத்தில் உள் உரசல்கள் ஏற்கெனவே உள்ளன. வரலாற்று வழியாக யாழ்ப்பாண மீனவர் ஆதிக்கம் மிக்கவர் என்ற ஒரு கருத்தும் முழு வடக்குக்குமாக ஒரு கூட்டமைப்பு உருவாகினால் தாங்கள் யாழ்ப்பாணத் தலைமையின் கீழ் தமது அடையாளத்தை இழந்துவிடுவோம் எனும் அச்சம் மன்னார் மீன-வரிடையே உள்ளதும் உண்மை. இந்நிலையில் எவ்வாறு ஏறத்தாழ ஒரு சம நிலைகொண்ட தலைமைத்துவத்தை வடக்குக்காக உருவாக்குவது என்பது ஒரு நிர்வாகரீதியான சவாலாகே இருந்தது.

இவ்விடயத்தில் மீனவரிடையே நெடுங்காலமாக நிலவிய கூட்டுறவு மனப்பான்மை, இயங்கிய கூட்டுறவுச் சங்க அனுபவம் என்பவை மிகவும் அனுகூலமான கருவிகள் என்பதும் முந்தைய கூட்டுறவு அமைப்பின் உட்கட்டுமானம் யுத்தத்தின் மத்தியிலும், ஏன் யுத்தத்தின் காரணமாகத்தான் என்றும் சொல்லுமளவுக்கு இன்று ஒருவகையில் தப்பிப்பிழைத்துள்ளது என்பதும் கவனத்துக்குரியவை.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

பொதுவான கூட்டியக்கம் ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஒரு பகுதியாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மீனவர்களுக்காக ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்ய விரும்பினோம். அவ்வகை சந்திப்பில் வடமாகாண மீனவரிடையே ஒரு பொதுவான உடன்பாட்டை உரையாடல் மூலம் அடையும் எண்ணமும் இருந்தது. ஆனாலும் இறுதி நேரத்தில் பல்கலைக்கழகம் பின்வாங்கியது போன்ற காரணங்களினால் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த இருபது சந்திப்புகளில் பதினைந்து சந்திப்புகள் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக நடைபெறவில்லை. அந்நேரம் நிலவிய பாதுகாப்புச் சூழலும் இந்த மீனவள விடயத்தின் இரு நாடுகட்கிடையேயான தன்மையும் இத்திட்டத்தின் இயல்பான போக்குக்கு நெருக்கடிக்களாகவே இருந்தன.

பாதுகாப்புத் துறையும் நீர்நிலைகளின் இறையாண்மை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவே தாங்கள் இருக்கிறோம் எனத் தெரிந்தும் கூட இழுவைப்படகுக்களைக் கைது செய்யும்போதெல்லாம் இந்தியாவிலிருந்து வரும் அழுத்தத்தின் காரணமாக அவர்களை அடுத்த நாளே விடுவிக்க வேண்டும். வெளியுறவு விவகார அமைச்சுக்கும் கூட தாங்கள் இந்தியாவுடன் விவாதிக்க வேண்டிய பல பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்றாக மட்டுமே காணப்படுகிறது.

இவ்வகையான சதுரங்க விளையாட்டின் நடுவே ஒரு கட்டத்தில் இந்தியாவிலிருந்தும் பத்திரிகையாளர்கள் இவ்விடயத்தை அறிந்து வெளியிடவென வந்தது உண்மையில் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இந்து பத்திரிகையின் முக்கியமான பத்திரிகையாளர்கள், அவர்களைத் தொடர்ந்து வேறு ஊடகங்களும் இப்பிரச்சனையின் பன்முகத் தன்மையை தமிழ் நாட்டிலும் முழு இந்தியாவிலும் தெரியச் செய்தமை ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இதுவரை நாம் பேசிக்கொண்ட ஆய்வு அநுபவத்தை நானும் கூட ஒரு கட்டத்தில் முழுமையான கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தது உதவியாக இருந்தது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு முழுக் கண்ணோட்டத்தைப் பெற வேண்டுமாயின் உண்மையிலேயே இந்த இந்திய இழுவைப் படகு முயற்சியாளர்கள் யார், அவர்களின் வரலாறு, மற்றும் அவர்கள் இவ்வகையில் செயல்படுவதற்கான ஊக்கங்கள் என்ன? குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவை, எல்லையை மீறும் தீய முட்டாள்க் கூட்டமாக சித்தரிப்பது புலமைசார் பார்வையிலும் பயனுள்ளதாக இல்லை. எனவே, உண்மையில் அவர்கள் யார் என்பதும், அவர்களின் வரலாறு, தமது முதலீட்டுக்காக அவர்கள் கடன் மற்றும் மானியங்கள் பெற்ற வரலாறு, மற்றும் இந்தியாவின் தென் கீழ் பிரதேசத்தில் உள்ள பெரிய

மீன்பிடி கட்டுமானத்தில் இழுவை மீன்பிடித்தலின் இடம் என்ன என்பவற்றையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இழுவை படகுகள் என்பன சிறியவை முதல் மிகப் பெரிய பார இழுவைப் படகுகள் வரை செல்லும். அதனுடனான சமூகமும் பன்முகத்தன்மை கொண்டது. பாரம்பரிய பட்டினவர் மற்றும் பரவர் போன்ற கரைப்பகுதி சமூகம் மட்டுமல்ல தமிழ்நாட்டின் உட்பகுதியிலிருந்தும் பல்வேறு வகையான முதலீட்டாளர்கள் இவ் வணிகத்துறையினுள் சேர்ந்துள்ளனர்.

எமது அக்கறைக்குரிய மீன்வளத்தின் பெரும்பகுதி கடன்பட்டவர்களது வட்டி செலுத்தியாக வேண்டுமென்ற மனக் கவலைகளால், அதனோடு வரும் ஆபத்துக்களால் தான் பெருமளவில் இயக்கப்படுகிறது. இழுவைப்படகுத் தொழிலை ஒரு சூதாட்ட விடுதிக்கு ஒப்பிடலாம். புதிய இயந்திரம் ஒன்றில் ஐந்து கோடி ரூபா முதலீடு செய்த ஒரு முதலாளி மறுநாள் படகையே இழக்கலாம். பின்னர் மற்றொரு படகில் இன்னும் இரண்டு கோடி முதலீடு செய்தால்தான் அதற்கும் அடுத்தநாள் பிடிக்கப்படும் மீனின் பெறுமதியும் இலாபமும் இழந்ததை ஈடுசெய்யும். எமது இந்திய ஆய்வாளர் சகாக்கள் அங்குள்ள இழுவைத் தொழிலை நன்கு அறிந்து வரைந்துள்ளதோடு, அந்த விளிம்பெல்லைக் கோட்டின் சட்டபூர்வமான தன்மையைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிந்துள்ளார்கள். தமிழ்நாட்டுக் கதையாடலில் இது நன்கு முன்வைக்கப்படும் உள்ளது.

இந்த படகுகளை இயக்கும் மீனவர்களின் வரலாற்றையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்துக்கு அவர்கள் தங்கச்சிமடம் அல்லது இரா-மேஸ்வரத்தில் பிறந்தவர்களாக, ஒரு சிறிய படகைத் தமது தந்தையிடமிருந்து பெற்றிருப்பவர்களாக, தத்தமது குடும்பத்திற்கு அன்றாட உணவளிக்க வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். கடனைப் பெற்றால் அதைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். புதிய படகு அல்லது இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு அரசு சிலருக்கு மானியம் அளிக்கிறது. அதாவது, இந்த விடயத்தில் அரசு ஒன்றும் நிரபராதியல்ல. அப்படியாயின் உண்மையில் இங்கு யாரைக் குற்றம் சொல்வது? தனிப்பட்ட விசைப்படகு உரிமையாளர்களைக் குறை கூறுவது எவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கும்? நீங்கள் யாரையும் கைது செய்வதானால் குறிப்பாக மிகவும் பயங்கரமான சூழ்நிலைகளில் படகில் வேலை செய்யும் சராசரி தொழிலாளர்களைக் கைது செய்வதில் அர்த்தமிருக்கிறதா? அவர்கள் வளைகுடா முழுவதும் பரந்துள்ள பெரிய முதலாளிகளின் விடுகாய்கள் மட்டுமே.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் ஏதாகுப்பு

இதனை நுணுக்கமாகப் பார்க்கத்தொடங்க உண்மையில் இங்கு எதிர்த் தரப்பு யார் என்ற விவாதம் விரிந்து இன்னும் சிக்கலாகுவது தெரியும்.

இந்த ஆய்வு போருக்குப் பின்னான காலத்தில் வட மாகாண மீனவ சமூகம், தனக்குப் பாரம்பரிய உரித்தான மீன்பிடித் தளங்களை சுதந்திரமாக அணுகவோ தமது வசதி, வளங்களுக்கு உகந்த முறையில் மீன் பிடிக்கவோ உள்ள வாய்ப்புக்கள் இங்கே கட்டமைப்பு ரீதியாக சமரசம் செய்யப்பட்டமை எவ்வாறு சாத்தியமானது என்பதை அறிய முற்படுகிறது. அறிதலோடு மட்டும் நிற்காமல், தனது ஆய்வு வழிமுறையின் மூலம் வடபுல மீனவர்களின் வாய்ப்புக்களையும் அவர்களையும் பலப்படுத்துவதன் மூலம் பெருக்கவும் ஆய்வாளர் எத்தனித்திறார்.

உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு வட மாகாண மீனவரை சூழ்ந்திருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டாலும் கூட தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரும் இழுவைப் படகுகளின் ஊடுருவலால் உள்ளூர் மீனவர் தமது மீன்பிடித் தளங்களை அர்த்தமுள்ள வகையில் பயன்படுத்த முடியாத நிலையே நீடிக்கிறது.

இந்த சமூகத்தின் விளிம்புநிலை அல்லது ஓரங்கட்டப்பட்ட நிலை மீள மீள உருவாக்கப்படுவதும், அவர்களோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு இந்த இருநாடுகளின் எல்லைகளுக்கிடையேயான கடல்வளத்தின் நல்லாட்சி வழிமுறையும் உள்ளதை எவ்வாறு மக்கள் சமூகத்தின் முயற்சிகள் மூலம் மேம்படுத்தலாம் என்பது ஆய்வாளர் கையிலெடுத்த கேள்வி.

இந்த சிக்கலுக்கு பல காரணங்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் இயங்குவதை ஆய்வு வெளிப்படுத்தியுள்ளமை தெரிகிறது. முக்கியமாக வட மாகாண மீன்பிடித் தளங்களில் தொழில்நுட்ப ரீதியாக மேம்பட்ட இந்திய இழுவைப் படகுகளின் அத்துமீறலும் அது உள்ளூர் மீனவ மக்களுக்கு பேரழிவு தரும் சமூக-பொருளாதார விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இதனை உள்நாட்டுப் போர்வரலாற்றின் பின்னணியில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனவும், போருக்கு பின்னான இலங்கை அரசின் நெருக்கடி, இன அடையாளம், தேசியம் சார்ந்த காரணங்கள், தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் வெவ்வேறு முரண் நிலைகள் என்பனவற்றையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார் ஆய்வாளர். இதன் விளைவாக வட மாகாண மீனவர்-களுக்காகக் குரல் கொடுக்க விரும்பும் வலுவான சக்திகள், உயர் தட்டுக்

குழுக்கள் அவர்களுடன் இல்லாத நிலையில் இம் மீனவர் அரசியல் ஆதரவற்ற அனாதைகளாகவே உள்ளனர்.

தொழில்நுட்ப ரீதியாக பிரச்சனை தமிழ்நாட்டு இழுவைப் படகுத் தொகுதியில் அதிகப்படியான மூலதனம் முடக்கப் பட்டுள்ளதிலும் அப் படகுகளை நிர்வகிப்பதில் உள்ள குறைகளிலும் தங்கியுள்ளது. அதே வேளை இதுவும் உண்மையில் ஒரு அரசியல் பிரச்சனை என்றே ஆய்வாளர் கருதுகிறார். தமிழ்நாட்டின் வலுமிக்க இழுவைப் படகுகளை அவர்களது நாட்டினுள் வேறு பகுதிக்கு அனுப்புவது போன்ற அந்நாட்டு மறுசீரமைப்பு முயற்சி பயன்தருமென்றாலும் தமிழகத்தின் தற்போதைய அரசியல் சூழலில் அவ்வகை முன்மொழிவுகள் எவ்வாறு பார்க்கப்படுமோ தெரியாது. இந் நிலையில், தமிழ் நாட்டின் இரட்டை நிலைப்பாட்டை, அதாவது இலங்கைத் தமிழர்களின் தேவைகளில் அக்கறையுள்ளதாகச் சொல்லிக்கொண்டு அதே மீன இழுவைத் துறைக்கு அத்தனை ஆதரவையும் வழங்கும் போலித்தனமான தன்மையை, அதானால் இழுவை மீன்பிடிமூலம் இலங்கை மீன்பிடித் தளங்கள் நாசமாவதையும் சுட்டிக் காட்டலாம்.

கணபதிப்பிள்ளை சிவராஜாவின் நினைவேந்தல் தொகுப்பு

இறுதியாக, இது போன்ற பன்முகத் தன்மை கொண்ட இயற்கை வளம் சார்ந்த சிக்கலை, தனியே ஒரு அறிவியல் துறையினுள் நின்று அணுகுவது பயன் தராது என்பதை இவ் ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. இந்த இடத்தில் மீனவர்களுக்கிடையிலான உறவுகள் பெரும் பாகம் வகிப்பதால், அதிலும் வர்க்கம், சாதி மற்றும் இனம் சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளின் விளைவாக ஓரங்கட்டப்படுவது தொடரும்போது அக் கட்டமைப்புப் பிரச்னைகளை தனியே மீன்வளம் என்ற பெட்டகத்தினுள் வைத்து புரிந்து கொள்ள முடியாது.

இயற்கை, இயற்கை வளங்கள் சார்ந்த பிணக்குகள் எல்லாவற்றிலுமே, ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சமூக, அரசியல் பார்வைகள் அவசியம் என்பதையே Political Ecology என்ற அறிவுத்துறை பேசுகிறது. இப் பார்வையை எமது உயர்கல்விக் கூடங்களில் கற்கை நெறிகளினுள் கொண்டு சேர்ப்பது எப்போது? சிவராஜா இன்றிருந்தால் என்னுடன் இணைந்து ஓரங்கட்டப்பட்டு வந்த மீனவர் தேவைகளையும் ஒவ்வொரு இழுவையின் போதும் உருக்குலைக்கப்படும் இயற்கை வளத்தையும் பாதுகாக்க இந்த ஆய்வு விட்ட இடத்திலிருந்து இதே பரந்த பார்வையுடன் அடுத்த படிக்கு எடுத்துச்செல்ல அதற்கென ஒரு அணி சேர்க்க வருவாரா? ஆம் என்றே சொல்வேன்.

Nadarajah Srisankarajah, Professor Emeritus, Environmental Communication at SLU - Swedish University of Agricultural Sciences, Department of Urban and Rural Development.

நடராஜா சீனிஸ்கந்தராஜா, தகைநிலை பேராசிரியர் - உப்சாலா சுவிடன் விவசாய அறிவியல் பல்கலைக் கழகம், சூழலியல் தொடர்பாடற்துறை.

இயற்கை வள முகாமைத்துவம், விவசாயம் மற்றும் சூழலியல் தொடர்பாடற்துறைகளில் ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர். புலம்பெயர் நாடுகளின் தமிழ்ச் சமூகம் மற்றும் தாயகம் நோக்கிய சமூக, சூழலியல் மற்றும் கல்வியியல் துறைகளில் பங்களிப்பினை வழங்கிவருபவர் தலைமைத்துவ, நிர்வாக, தன்னாற்றல், ஆளுமை மேம்பாடு தொடர்பான கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகளையும் முன்னெடுத்து வருபவர்.

